

Giới thiệu Nữ Nô Của Bá Chủ

Bạn đang theo dõi truyện Nữ Nô Của Bá Chủ của tác giả Nguyên Viện - một cây bút rất "mát tay" về những câu chuyện ngôn tình ngược được yêu thích hiện nay.

Nàng dám đánh đổ, trên đời này không có ảnh hình người như vậy!

Cùng nhân thua cuộc thích đáng tiểu nữ nô nhậm nhân sai sử đã muốn thực đáng thương

Bị hạ được làm cho người ta ăn làm mặt tịnh lại bi tình đến một chỗ bước

Chết tử tế bất tử bị bất gian ở giường căn bản chính là suy đến cực hạn!

Vì duy trì danh dự của chính mình

Nàng đành phải rung rung gả cho cái tên hạ lưu bại hoại kia...

Nam nhân này mặt ngoài ôn nhu nhã nhặn, trên thực tế nhất bụng ác ma chiếm hữu ý nghĩ xấu

Đầu tiên đối nàng ôn nhu, sau lại đối nàng hết sức trêu chọc

Thấy nàng thay đổi sắc mặt liền vui vẻ vô cùng ...

Nếu là trước kia có người nói loại nam nhân này sẽ là vị hôn thê của nàng

Nàng nhất định sẽ nói đầu người đó có vấn đề!

Nhưng, cùng sống với nam nhân này lâu ngày... truyện hot gì sẽ tiếp diễn đây?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Chương 1.1

Edit : Hạo ca ca

Không nghĩ để ý

Nhưng vì sao chỉ cần nhìn không thấy người

Tâm đang tốt lại trở nên luống cuống.....

Đầu thu, gió lạnh.

Hạ Di Phù nhàn nhã ngồi bên trong sân vườn, trên bàn thạch là loại trà thượng hạng Bích Hoa xuân đang bốc hơi, một bên còn điểm tâm, khói thuốc lượn lờ, bay lên bầu không khí.

Bàn tay mềm cầm sổ kế toán, nhất nhất đối với các con số, nhìn doanh thu tháng này, đôi mắt đẹp khẽ nhíu lại.

Một năm này chuyện buôn bán của Hạ gia đều do nàng phụ trách, tuy rằng năm ấy mười bảy tuổi, nhưng nàng vẫn khôn khéo dò xét tất cả.

Khi nàng tiếp nhận, Hạ gia chẳng những không có xuống dốc, ngược lại còn phát triển không ngừng, làm cho những con mắt ngay từ đầu khinh thường nàng đều phải thần phục.

Nàng chứng minh bản thân không thua kém gì nam nhân, thậm chí còn hơn bọn họ.

Nhưng là còn chưa đủ, điều này còn chưa thể đắc ý, bởi vì nàng muốn vượt qua một người... chính là Hoàng Phủ Tuyết!

Nghịch đến cái tên hạ lưu bại hoại kia, khuôn mặt thanh tú nhỏ nhắn chút không che giấu lộ ra bộ mặt chán ghét, long mày siết chặt lại, hình thành nếp nhăn thật dài.

Nàng cùng hắn đối địch với nhau, hết lần này đến lần khác, nàng lại không thắng được hắn!

Mặc kệ cố gắng như thế nào, ở phương Bắc, Hạ giavấn luôn đứng sau Hoàng Thiên Bảo, tuy rằng cha mẹ không thêm để ý, vẫn như cũ cùng Hoàng Phủ gia qua lại với nhau, nàng cũng không chán ghét hai người già của Hoàng Phủ, nhưng nàng chính là đối Hoàng Phủ Tuyết không có cách nào có hảo cảm.

Nàng hận không thể đem hắn dẫm nát dưới lòng bàn chân, làm cho Hạ gia áp chế Hoàng Thiên Bảo, trở thành bá chủ phương Bắc, làm cho hắn cũng không dám nữa khinh thường nàng.

Nhưng là..... Thật khó! Nàng chính là không thắng được hắn!

Thật sự là..... Mẹ nội nó khó chịu!

Càng nghĩ càng tức giận, quyền sở trên tay bị nàng siết chặt.

Chỉ cần nghĩ đến Hoàng Phủ Tuyết, nàng liền tức giận, hắn là kẻ thù của nàng, nàng ước gì hắn mau sớm chết đi, cách xa nàng một chút.

“Ách, tiểu thư, làm phiền.” Vừa thấy đến tiểu thư nghiêng răng nghiêng lợi, A Kha thật cẩn thận mở miệng, nàng biết tiểu thư nhất định lại nghĩ đến Hoàng Phủ công tử, cho nên biểu tình mới có thể dữ tợn như vậy.

Tiếng của quản lý làm cho Hạ Dĩ Phù tỉnh lại, biểu tình lập tức khôi phục bộ mặt lạnh nhạt, vẫn bình thường như trước.

“Chuyện gì?” Vuốt lại quyền sở bị nàng làm nhăn, nàng nhẹ giọng hỏi.

“Một tin tức tốt.” A Kha tin tưởng tiểu thư nếu nghe thể tin tức này, nhất định sẽ thật cao hứng.

“Tin gì tốt?” Nhìn về phía A Kha, Hạ Dĩ Phù nhíu mày.

“Thời gian trước không phải truyền ra tin tức Hoàng Phủ công tử cưới vợ sao?” A Kha vẽ mặt bát quái biểu tình.

“Đúng vậy nha!” Hạ Dĩ Phù nhẹ nhàng mở miệng, nàng thực đồng tình với nữ nhân phải gả cho Hoàng Phủ Tuyết kia, dù sao lấy Hoàng Phủ Tuyết hắn cũng ra bên ngoài trăng hoa, nhất định sẽ mau bị nhiễm bệnh mà chết, đến lúc đó kia cô gái kia sẽ trở thành quả phụ! Bất quá cũng tốt, Hoàng Phủ Tuyết có rất nhiều tài sản, ăn cũng không hết.

“Tôi vừa mới ra bên ngoài mua chút này nọ, nghe nói cô dâu giữa đường chạy trốn.” Đây chính là cái đại bát quái, bên ngoài đồn đại rất nhiều.

“Người nói cái gì?” Hạ Dĩ Phù trừng lớn mắt, cái này có thể có hưng trí. “Ya của người là nói Hoàng Phủ Tuyết cưới vợ thất bại?”

“Đúng đúng đúng!” A Kha dùng sức gật đầu, “Hơn nữa tân nương tử giống như phải gả cho người khác, không lấy Hoàng Phủ thiếu gia!”

Nháy mắt, Hạ Dĩ Phù nhanh chóng phân tích A Kha trong lời nói, mắt đẹp sáng đứng lên. “Kia..... Hoàng Phủ Tuyết bị bỏ rơi?”

Ha ha! Hắn cũng có hôm nay nha?

“Đôi! Nghe nói là như thế này.” Gặp tiểu thư vẽ mặt vui vẻ, A Kha biết chính mình làm đúng rồi.

“Hảo! Thật tốt quá! Đây thật sự là tốt tin tức!” Nghĩ đến Hoàng Phủ Tuyết cưới vợ thất bại, đối hắn nhất định là nhất đại đã kích, thích! Thật sự là đại khoái nhân tâm!

Thất bại của hắn chính là khoái hoạt của nàng!

“Đi!” Hạ Dĩ Phù đứng dậy, nàng rút cuộc ngồi không yên, trong lòng tất cả đều là vui sướng, làm cho nàng khoái hoạt đảo qua mới vừa rồi về lo lắng.

“Đi đâu?” A Kha bị lời của nàng biến thành sừng sốt.

“Đương nhiên phải đi Hoàng Thiên Bảo xem Hoàng Phủ Tuyết bị chê cười nha!” Nói đi là đi, Hạ Dĩ Phù nhanh chóng mặc áo, gọi người chuẩn bị xe hướng Hoàng Thiên Bảo mà đi.

A! Khó được đãi cơ hội có thể cười nhạo tên kia, nàng có thể nào không tốt hảo nắm chắc đâu?

Hoàng Phủ Tuyết, ta tuyệt đối muốn nhạo báng đến ngươi muốn chết mới thôi!

Bên trong Hoàng Thiên Bảo, không chịu ảnh hưởng lời đồn đại bên ngoài, vẫn đang một mảnh yên tĩnh.

Hoàng Phủ Tuyết nhàn nhã nằm ở trên ghế, nhìn cuốn sách trên tay, khuôn mặt tuấn mỹ nhã nhặn mang theo một chút tôn quý cùng khí phách.

Mà quần bộ quần áo màu trắng càng tôn lên khuôn mặt tuấn dật của hắn, bộ dáng tao nhã, không giống bá chủ một phương, giống như một quý công tử nhà nhân.

Cặp con ngươi đen kia lại mang theo một tia thâm trầm, chính là bị bề ngoài nhã nhặn dấu đi, làm cho người ta xem nhẹ hắn.

Cầm lấy một ly trà uống một ngụm, con ngươi đen vẫn không rời cuốn sách, thẳng đến bên ngoài truyền đến một tia âm ỷ, hắn mới gọi lên khoe môi.

Người hắn chờ, cuối cùng đến đây!

Mới nghĩ, cửa phòng ba một tiếng bị thô lỗ đẩy ra.

“Hoàng Phủ Tuyết!” Hạ Dĩ Phù khí thế ngang nhiên bước vào thư phòng, khuôn mặt thanh tú cẩn thận nhỏ nhắn không có hảo ý tươi cười, bề ngoài nhìn hắn.

“Chủ tịch, tôi ngăn cản không được.....” Đi theo phía sau là quản lý chạy nhanh giải thích, chủ tịch nói muốn thông báo trước, nhưng Hạ tiểu thư lại hoàn toàn không nghe, đánh thẳng về phía trước xông tới.

“Không quan hệ, lui ra đi!” Hoàng Phủ Tuyết nhẹ nhàng vẫy tay làm cho quản lý lui ra, con ngươi đen dày dề hướng người tới.

Xem nàng đắc ý biểu tình, giống như đãi chuyện gì dường như, bỏ qua đến đây là muốn tìm hắn phiền toái, nhìn hắn chê cười.

Mà hắn, sớm chờ đợi đã lâu, sớm đoán được nàng sớm hay muộn hội tới cửa đến, không nghĩ tới so với hắn dự tính còn nhanh.

Để cho nhân nhất lui ra, Hạ Dĩ Phù lập tức mở miệng. “Tuyệt... không nghĩ tới ngươi còn về mặt nhân nhã, ta còn nghĩ đến ngươi sẽ khóc đến không dám gặp người khác!”

Khur! Hắn nhất định là ra vẻ kiên cường, để cấp nàng xem!

Dù sao bị vứt bỏ với hắn mà nói nhưng là kinh nghiệm lần đầu tiên, đù làm hắn mất mặt, đường đường phương bác bá chủ lại bị vứt bỏ? Ha ha!

“Khóc?” Nhú mày, Hoàng Phủ Tuyết bởi vì Hạ Dĩ Phù trong lời nói cảm thấy thú vị. “Ta có cái gì phải khóc?”

“Làm trò!” Ngồi vào một bên ghế, Hạ Dĩ Phù vẽ mặt đùa cợt. “Hiện tại bên ngoài ai chẳng biết nói ngươi Hoàng Phủ Tuyết bị người ta vứt bỏ? Chắc chắn, đường đường đại nam nhân nhưng lại làm cho tân nương chính mình bỏ đi, hơn nữa cuối cùng tân nương còn gả cho người khác, đáng thương nga!”

Lời tuy nói như vậy, khả của nàng biểu tình lại tuyệt không đồng tình, ngược lại vẽ mặt vui vẻ.

“Thì tính sao?” Đối của nàng cười nhạo, Hoàng Phủ Tuyết không nghĩ đến ý, ngược lại thành thói trả lời. “Hết thấy đều trong sự an bài của ta.”

“Ngà?” Câu nói của hắn làm cho Hạ Dĩ Phù nhú mày.

“Ta vốn không tính sẽ sưỡi Lăng Xảo Xảo, nàng đã có người trong lòng, đón dâu chính là một cái có, mục đích chỉ là vì tác hợp bọn họ mà thôi.”

“Ha! Thất bại chính là thất bại, còn tìm loại này lấy có, thực mất mặt!” Hừ nhẹ một tiếng, nàng bỏ qua không tin của hắn nói.

Thấy nàng không tin, Hoàng Phủ Tuyết cũng không cái gọi là, một tia giả dối hiện lên con ngươi đen, “Nói cũng là, thất bại chính là thất bại.” Hắn giả bộ về mặt thất ý, hảo tranh thủ nàng càng nhiều khoái hoạt.

Quả nhiên, vừa thấy vẻ mặt của hắn chuyển vì tịch mịch, Hạ Dĩ Phù vui vẻ “Đúng vậy! Không nghĩ tới ngươi cũng sẽ có hôm nay nha! Bất quá không quan hệ, muốn khóc liền khóc đi! Ta tuyệt không sẽ nói đi ra ngoài.” Mới là lạ!

“Phù nhi, ngươi thật tốt.” Hoàng Phủ Tuyết cảm kích nhìn Hạ Dĩ Phù. “Nhưng là ta không biết là ta có cái gì phải khóc, dù sao ta có lựa chọn rất tốt.”

“Phải không?” Lựa chọn rất tốt? Đi tìm chết sao?

Nhanh đi, nhanh đi! Hắn tốt nhất sớm một chút biến mất tại đây trên đời, không cần làm ô mắt của nàng.

“Đúng vậy nha!” Hoàng Phủ Tuyết nhếch môi cười, vẽ mặt thâm tình nhìn Hạ Dĩ Phù. “Mất đi Lăng Xảo Xảo, ta còn có ngươi nha!”

“A?” Đây nói cái gì? Hạ Dĩ Phù nhú mày, trong lòng có cái dự cảm không tốt.

“Ngươi đã quên sao? Trước kia cha mẹ chúng ta muốn kết hợp cho chúng ta thành một đôi, thân càng thêm thân, đáng tiếc ngươi sinh quá muộn, cho nên mới làm cho Lăng Xảo Xảo có cơ hội. Nhưng hiện tại ta bị từ bỏ, không có Lăng Xảo Xảo làm trở ngại, ngươi cảm thấy cha mẹ chúng ta hội làm ra chuyện gì đâu?”

Ngắn ngủn nói mấy câu, làm cho Hạ Dĩ Phù trên mặt tươi cười lập tức biến mất, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch.

Nhìn vào sự than mặt của hai nhà, nhìn ba ba rất thích trình độ Hoàng Phủ Tuyết, hai nhà nhất định sẽ trở thành thông gia, sau đó..... Nàng gả cho hấn?!

“Ta mới không cần!” Hạ Dĩ Phù cả kinh nhảy dựng lên, “Ta mới không cần gả cho ngươi! Không bàn nữa! Nghĩ cũng không nên!” Nghĩ đến gả cho hấn, nàng nhìn không được đánh cái rùng mình.

Nàng mới không cần! Phải gả cho hấn, nàng..... Nàng tuyệt đối hội mua được sát thủ giết hấn, lấy tuyết hậu hoàn!

Của nàng phản ứng làm cho hấn nhúm mày, bạc môi vi mân, hiện lên một tia giận dữ, khả năng nhanh chóng lại bị ý cười sởn thay thế được, con ngươi đen tràn đầy tà khí.

“Phù nhi, ngươi cảm thấy ngươi phản đối được sao?” Bất động cho hỗn hển của nàng, hấn cười đến khá tao nhã.

Mới ngăn ngừa một khắc, thế cục lập tức chuyển biến.

“Chỉ cần ta một tiếng đồng ý, việc hôn nhân của hai nhà sẽ lập tức thực hiện, nhìn vào sự yêu thích của chú Hạ, hấn tuyệt không hội cự tuyệt.”

“Ngươi, ngươi.....” Hạ Dĩ Phù tức giận đến nói không ra lời, lại phản bác hấn không được trong lời nói, dù sao hấn nói là sự thật. Nhưng là.....

“Ngươi mơ tưởng! Ta chết cũng sẽ không gả cho ngươi! Chỉ cần ta không ưng hảo, a cha tuyệt không hội bắt buộc của ta!” Nàng đối hấn thực sự vừa tức vừa hận!

Tại sao có thể như vậy? Nàng nguyên bản không phải đến cười nhạo của hấn sao? Ngay từ đầu không phải nàng đứng ở thắng trên mặt sao? Nhưng là như thế nào mới ngăn ngừa trong nháy mắt, nàng liền lại thua rồi? Nàng không cam lòng nha!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Chương 1.2

Edit : Hạo ca ca

“Ngươi thực sự như vậy không nghĩ gả cho ta nha?” Nha đầu kia phản ứng thật đúng là đã thương người, bất quá chính là như vậy, nàng như vậy mới có hứng thú nha!

“Vô nghĩa!” Hạ Dĩ Phù tức giận trừng mắt Hoàng Phủ Tuyết. “Ta nói cho ngươi, ngươi dám cưới ta, ta tuyệt đối sẽ làm ngươi chết sớm, nhìn không tới ánh mặt trời ngoài mai!”

“Ta sợ nga!” Hoàng Phủ Tuyết phối hợp giả bộ sợ hãi bộ dáng, nhưng này dạng chính là làm cho Hạ Dĩ Phù càng tức giận.

Mẹ nó! Nam nhân này! Chính là khinh thường nàng!

“Như vậy tốt lắm, chúng ta đến đánh cược, chỉ cần ngươi thắng, ta sẽ không cưới ngươi.” Khuôn mặt tuần tú tràn đầy hiền lành, vẻ mặt súc vật vô hại biểu tình.

“Đánh cược?” Hạ Dĩ Phù nhúm mày, không quá tin tưởng Hoàng Phủ Tuyết không cô hồn nhiên biểu tình. Nhận thức hấn mười bảy năm, hấn là như thế nào âm hiểm nàng hội không biết sao?

“Khiến cho khách sạn của hạ gia cùng khách sạn Hoàng Phủ gia, nửa tháng, ai doanh thu cao hơn, người đó chính là người thắng! Chỉ cần ngươi thắng, ta sẽ không cưới ngươi, bất quá ngươi nếu bị thua.....”

Hấn dừng một chút, bạc môi cong lên. “Ngươi phải làm nữ nô của ta a tháng”

“Chê cười!” Hạ Dĩ Phù hừ nhẹ. “Ta làm sao muốn cùng ngươi đánh cược?”

Trực tiếp tìm người giết hấn có vẻ rõ ràng!

“Như thế nào? Ngươi sợ?” Hấn khinh thường giống như trên dưới đánh giá nàng. “Cũng là! Dù sao Hạ gia chưa từng thắng ta, cũng khó trách ngươi không dám đánh cược!”

“Thúi lắm! Ta Hạ Dĩ Phù không sợ ngươi!” Câu nói của hấn chạm phải nỗi đau của nàng, hơn nữa vẻ mặt hấn khinh thị biểu tình, càng kích lửa giận của nàng.

Chê cười! Nàng sợ hấn sao? “Đánh cược thì đánh cược! Ai sợ ngươi?”

“Tốt lắm, vậy chúng ta liền vỗ tay thề, đừng hối hận!” Hân hướng nàng vờn tay.

Tức giận làm cho Hạ Dĩ Phù không kịp suy nghĩ sâu xa, không chút nghĩ ngợi liền vỗ tay thề cùng hân.

Hừ! Nàng tuyệt không thất bại cho hân!

Đối! Nàng tuyệt đối sẽ không thua cái tên hạ lưu lạn bại hoại kia!

Hạ Dĩ Phù tràn đầy tự tin, nhưng là nửa tháng sau, khi nàng xem sổ sách thiếu hụt kia, nhất thời rút lui ba bước.

Không! Nàng không tin! Đây hết thảy đều là ảo giác, dọa không ngã của nàng!

“Không có khả năng.....” Phía trước khách sạn lại như thế nào lại thiếu hụt như vậy, hơn nữa lần này cùng Hoàng Phủ Tuyết đánh cược, nàng lại đem hết toàn lực, làm cho đầu bếp nghiên cứu phát triển.

Bất kể phí tổn, tiền bạc, nàng tự tin tràn đầy nghĩ đến chính mình sẽ thắng, không nghĩ tới.....

“Tại sao có thể như vậy? Thiếu hụt? Lẽ? Đây là có chuyện gì?” Hạ Dĩ Phù trừng hướng quản lý khách sạn, không thể tin được gào thét.

Quản sự vẻ mặt ngưng nghịu, cúi mặt xuống, gian nan mở miệng. “Nửa tháng này, khách của chúng ta đều bị Hoàng Thiên Bảo đối diện cướp mất!”

“Làm sao có thể cướp đi? Chúng ta không phải có nhiều khách hàng quen sao? Lại dùng rượu lâu năm để lấy lòng khách, thậm chí bất kể phí tổn, nửa giá thu phí, như vậy làm sao có thể thua?”

Nàng rõ ràng tất cả đều dùng tài liệu cao cấp nhất, cơ hồ lấy tiền bạc bỏ ra, mục đích vì hấp dẫn khách, làm cho khách nhân tới cửa, nàng nghĩ đến sẽ thắng, làm sao có thể.....

“Bởi vì khách sạn Hoàng Thiên Bảo, bọn họ sử dụng thủ đoạn.....” Nuốt nuốt nước miếng, trước sự nổi giận của chủ tịch, quản sự thanh âm càng yếu đi.

“Thủ đoạn gì?” Hạ Dĩ Phù hỏi, chờ nghe Hoàng Phủ Tuyết sử dụng thủ đoạn gì, rõ ràng nàng dùng toàn đồ cao cấp, làm sao có thể thất bại?

“Bọn họ chạy bàn phục vụ đều là những cô gái xinh đẹp, hơn nữa mặc chờ hàng, còn có thể tiếp khách nhân uống rượu, đàm tiếu, cho nên những khách nhân toàn chạy đến bên kia đi.” Ai! Cao tới đâu cấp nguyên liệu nấu ăn vẫn là so ra kém xinh đẹp cô nương nha!

“Cái gì?!” Hạ Dĩ Phù vừa sợ lùi lại mấy bước, tay nhỏ bé nhanh đặt trước ngực.

Mẹ nó! Nàng khí đến lòng đang khấp huyết!

Nàng hao hết tâm lực trừ bị nguyên liệu nấu ăn cao cấp, thế nhưng so ra kém các cô gái xinh đẹp? Thua thảm như vậy, nàng lần đầu tiên tức giận đến mức nói không ra lời!

“Cái kia vương bát đản!” Loại này hạ lưu thủ đoạn này hân cũng làm? Thật sự là mụ nội nó..... Vương bát đản!

“Các người đang nói ta sao?” Không thông báo Hoàng Phủ Tuyết tao nhã bước vào đại sảnh, mới vừa đi tới cửa, chợt nghe đến Hạ Dĩ Phù mắng mình.

“Hoàng Phủ Tuyết!” Vừa thấy đến hân, Hạ Dĩ Phù tức giận đến thiếu chút nữa chạy qua. “Ngươi này vương bát đản thế nhưng còn dám xuất hiện ở trước mặt ta?”

Hoàng Phủ Tuyết nhũn mảy, vẻ mặt vô tội. “Làm sao vậy? Ta lại làm sai chuyện gì chọc ngươi tức giận?”

“Ngươi còn dám nói!” Hạ Dĩ Phù tức giận đến có thể lấy đao chém chết hân. “Ngươi thế nhưng sử dụng thủ đoạn đem gái ra tiếp khách, mẹ nó, ngươi mở khách sạn hay là mở khách điểm? Loại sự tình này ngươi cũng làm ra?”

Không biết xấu hổ, không biết xấu hổ!

Nghe xong lời của nàng, Hoàng Phủ Tuyết càng vô tội. “Phù nhi, này chính là việc buôn bán thủ đoạn nha! Dù sao ngươi tưởng thắng, ta cũng không tưởng thua nha!”

“Ngươi.....” Hạ Dĩ Phù khí cực chỉ vào Hoàng Phủ Tuyết, “Loại này nói ngươi cũng nói được?”

“Vô gian bất thành thương nha! Những lời này ngươi hân là không xa lạ đi?” Hoàng Phủ Tuyết cười khê, “Tức giận ít thôi, nếu không sẽ làm tổn hại đến bản thân.”

“Ngươi.....” Vô vô ngực, Hạ Dĩ Phù tức giận đến nói không ra lời. “Cút cho ta! Cách xa nơi này, ta không muốn nhìn thấy ngươi.”

Lại nói với hân, nàng nhất định sẽ tức chết!

“Yên tâm, ta vốn sẽ không tính ở đây lâu, ngươi cũng mau thu thập này nọ, theo ta cùng nhau hồi Hoàng Thiên Bảo đi!” Hoàng Phủ Tuyết nhún nhún vai, cười đến tuần mỷ, con ngươi đen lại trần đầy ác ý.

“Ta với ngươi hồi Hoàng Thiên Bảo làm sao?” Nàng hận không thể cách hần rất xa, còn cùng hần trở về? Nằm mơ!

“Phù nhi, ngươi chẳng lẽ đã quên chuyện chúng ta đánh cược?” Hoàng Phủ Tuyết hảo tâm nhắc nhở Hạ Dĩ Phù.

“Ta.....” Nàng nghĩ tới!

Thấy nàng trừng lớn mắt, Hoàng Phủ Tuyết vừa long gật đầu. “Tốt lắm, xem ra ngươi khôi phục trí nhớ, đến, đây là sổ sách, cần kiểm tra sao?”

“Ngươi.....” Trùng mắt Hoàng Phủ Tuyết trên tay sổ sách, Hạ Dĩ Phù càng tức giận.

Hần tới đây là tới thị uy, là tới cười nhạo nàng!

Nàng lúc trước là phát ra cái gì điên mới có thể cùng hần đánh cược? Biến thành chính mình hiện tại tiến lui không được, chẳng lẽ thực sự phải làm nữ nô ba tháng của hần sao?

Nhìn ra suy nghĩ của nàng, Hoàng Phủ Tuyết lạnh nhạt mở miệng. “Phù nhi, ngươi có thể đổi ý nha? Ta là không sao cả! Nhưng là chú Hạ nhất định sẽ thất vọng, dù sao uy tín Hạ gia như vậy, nếu làm cho chú hạ biết con gái mình.....”

“Câm miệng! Ta lại chưa nói muốn đổi ý!” Không cần phải uy hiếp nàng!

Nàng tức giận trừng mắt hần, không cam lòng không muốn mở miệng. “Ta với ngươi hồi Hoàng Thiên Bảo là được.”

Ba tháng mà thôi, cần răng liền chống đỡ qua.

Nàng mới không sợ hần đâu!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Chương 1.3

Edit: Thiên Hạo

Thực sự, ba tháng rất nhanh đã trôi qua....Hạ Dĩ Phù như vậy an ủi chính mình.

Dù sao cũng chỉ làm nữ nô thôi! Công việc của nữ nô là gì? Không phải là bưng nước trà, hầu hạ hần đi ngủ, giúp hần mặc quần áo mà thôi sao?

Thực sự, Hạ Dĩ Phù nghĩ đến thực đơn thuần; Nhưng là không đến ba ngày, nàng liền cảm thấy chính mình thực sự thực “Xuân”.

Nàng thật sự là quá ngây thơ rồi, nghĩ đến Hoàng Phủ Tuyết dễ dàng như vậy ứng phó; Sự thật chứng minh, hần quả nhiên là cái hạ lưu vương bát đản!

Ngày đầu tiên, hần nhưng lại muốn nàng cùng hần ngủ cùng phòng; Đương nhiên, nàng chết cũng không chịu!

Nàng tình nguyện đi ngủ chuồng heo, cũng không cần cùng hần ngủ ở cùng phòng!

Nhưng là, hần thế nhưng lấy tiền đặt cược đến áp nàng, nói nữ nô chỉ có thể nghe lời, không thể cãi lời mệnh lệnh của hần, nàng hỗn hển, lại tìm không ra nói phản bác, đành phải nhận mệnh, dù sao hần trong phòng có cái phòng nhỏ, nàng có thể chịu thiệt.

Ba tháng mà thôi, nàng nhận thức!

Nhưng ngày hôm sau, hần nhưng lại muốn nàng bón hần ăn cơm; Hận! Hần là không có tay à?

Nàng tức giận đến hảo tướng bóp chết hần, hơn nữa nhìn đến hần đắc ý biểu tình kia, càng làm cho nàng tức giận đến tướng học máu, tâm tính thiện lương đau.....

Bị hần làm cho tức giận đến đau lòng!

Nhưng là ngại cho tiền đặt cược, nàng vẫn là chỉ có thể nhịn, liều mình nhịn, dùng sức nhịn, cố gắng nhịn!

Tốt nhất làm cho hắn bị ghen mà chết, vậy thì nàng sẽ mau tạm biệt hắn, cảm tạ trời vì bỏ một tai họa cho nàng.

Đáng tiếc không như mong muốn, hắn vẫn ở đây, tai họa vẫn đang tồn tại, nàng vẫn bị chà đạp đáng thương.

Kết quả, đến buổi tối ngày hôm sau, cái tên chết tiệt hạ lưu bại hoại muốn nàng hầu hạ hắn tắm rửa.

Hừ! Hắn mơ tưởng!

“Hoàng Phủ Tuyết! Ngươi không cần hơi quá đáng nga!” Hạ Dĩ Phù nhin không được, dùng sức đưa tay ném vào Hoàng Phủ Tuyết, phần nộ đối hắn gào thét.

Mọi người có tính tình nga! Nhất là nàng, tính tình chi biết đại sẽ không tiểu!

Đối mặt lửa giận của nàng, Hoàng Phủ Tuyết vẫn đang nhếch môi cười, một bộ dáng thánh thoi. “Ta làm sao quá đáng?” Hắn không biết là nha!

Hon nữa, đầu hủ nàng thơm như vậy, hắn như thế nào cũng không dùng tay được.

“Ngươi bảo ta và ngươi ngủ cùng phòng.” Dù sao không phải cùng giường, không quan hệ.

“Ngươi cong bắt ta bón cơm cho ngươi.” Dem hắn trở thành phế vật, hon nữa may mắn trong lời nói còn có thể ghen chết hắn, cho nên cũng không quan hệ.

“Kết quả ngươi hiện tại lại muốn ta hầu hạ ngươi tắm rửa? Hoàng Phủ Tuyết! Loại này nói ngươi cũng nói ra được ư?!” Hạ lưu!

“Ngươi không phải đều nghe được? Đại biểu ta thực sự nói ra rồi.” Biết rõ chính mình trong lời nói chỉ biết càng chọc giận nàng, Hoàng Phủ Tuyết như là cố ý, tiếp tục nói chuyện khiêu khích.

“Ngươi.....” Bị hắn nói trúng trọng yếu. “Ngươi này không biết xấu hổ hạ lưu! Ngươi đem ta Hạ Dĩ Phù trở thành cái gì?”

“Nữ nô nha!” Ôm lấy cười, hắn dù phú hững thú nhìn nàng. “Đừng quên, ba tháng này ngươi là nữ nô của ta, ngươi cũng không thể vi phạm.”

“Ta.....” Lại là nữ nô, lại là chuyện đặt cược, làm nàng á khẩu không trả lời được.

Thấy nàng tức giận đỏ mặt, lại nói không ra lời, Hoàng Phủ Tuyết nhin không được nhẹ giọng nở nụ cười.

Nàng nhất định không biết, chính là này đó đáng yêu phản ứng làm cho hắn luyện tiếc đình chỉ nhìn nàng, biểu tình của nàng phong phú thú vị, liền ngay cả phản ứng cũng đáng yêu được ngay.

“Ngoan, hảo hảo hầu hạ ta.” Dem khăn từ quăng cấp nàng, hắn thần sắc tự nhiên cời trên người quần áo.

“A...” Không nghĩ tới Hoàng Phủ Tuyết đột nhiên cời quần áo, Hạ Dĩ Phù sợ tới mức mặt đỏ, chạy nhanh xoay người. “Ngươi làm sao nha?”

“Cời quần áo nha!” Phản ứng của nàng làm cho hắn nở nụ cười, thanh âm trầm thấp tràn đầy vô tội. “Chẳng lẽ ngươi tắm rửa không cời quần áo sao?”

“Ta.....” Hạ Dĩ Phù lại quần vừa giận, chỉ có thể tức giận đến dậm chân.

Hận! Nàng hảo tướng lấy đao chém chết hắn nga!

Thoát quần áo, Hoàng Phủ Tuyết bước vào bồn tắm, phát ra tiếng nước.

Nghe được tiếng nước, Hạ Dĩ Phù toàn thân buộc chặt, biết phía sau hắn hoàn toàn không có mặc quần áo, nàng không thể tưởng tượng kia hình ảnh.

“Lại đây nha! Đứng ở kia làm gì?” Khuỷ tay để tường, chống mặt, Hoàng Phủ Tuyết hảo chính lấy hạ nhìn của nàng bóng dáng.

“Ngươi mơ tưởng!” Nàng mới sẽ không như hắn mong muốn, bước đi muốn đi ra cửa phòng.

“Đơn giản như vậy liền nhận thua?” Hắn kích nàng. Hắn đã sớm đem của nàng cá tính mò nhất thanh nhị sở, nàng bình thường tuy rằng khôn khéo, nhưng chỉ có không thể chịu đựng được sự dă kích của hắn.

“Ta..... Ta không nhận thua!” Quả nhiên, của hắn nói làm cho nàng dừng lại cước bộ, không chịu thua đáp lời.

“Phải không?” Phép khích tướng thành công, Hoàng Phủ Tuyết đắc ý nở nụ cười. “Vậy lại đây nha! Nếu bất quá đến, ta coi như ngươi không dám.”

“Ta có cái gì rất dám!” Hạ Dĩ Phù cắn răng một cái, quật ngao quay đầu, nhìn thấy Hoàng Phủ Tuyết toàn thân trần trụi ngồi ở trong nước, khuôn mặt nhỏ nhắn nhin không được phiếm hồng.

“Vậy lại đây nha!” Hắn hướng nàng ngoắc ngoắc ngón tay.

“Qua. Đi qua liền đi qua!” Vì không cho hắn khinh thường, nàng thở sâu, bước đi tới chỗ hắn.

Chính là lau người mà thôi, nam nhân thân mình nàng cũng không phải chưa thấy qua? Trong nhà lấy nhân thường thường lừa nửa người trên đống củi, cho nên nàng sớm xem quán.

Đồ! Không có gì hay sợ!

Thực sự, không có gì hay sợ.....

Hạ Di Phù liếc mình nói cho chính mình, nhưng là càng tới gần Hoàng Phủ Tuyết, nàng liền cảm thấy càng khẩn trương, rõ ràng đều là nam nhân thân thể, như thế nào nàng xem đến của hắn cũng rất không được tự nhiên?

“Phù nhi, người mặt hảo hồng.” Hoàng Phủ Tuyết ôm lấy cười thường thức Hạ Di Phù mặt đỏ quắn khôn kiêu thái, thật đáng yêu!

“Ai cần người lo!” Hạ Di Phù đi đến trước mặt Hoàng Phủ Tuyết, cầm tay cầm khăn khẽ run, xuyên thấu qua làn nước, nàng vẫn có thể tinh tường nhìn đến hắn tình trạng trong ngực, thể này mới phát hiện nguyên lai bao vây ở nhĩ nhận bề ngoài hạ thân thể là như vậy cường tráng, tản ra hương vị nam nhân.

Không hiểu, mặt của nàng càng nóng, tim đập đột nhiên nhanh hơn. Đây là phản ứng gì nha?

Hạ Di Phù chạy nhanh dừng mở mắt, thô thanh la hét: “Muốn ta lau làm sao? Nói mau!” Không nghĩ lại tha kéo dài kéo, sớm lau hoàn sớm sự.

“Tùy người nha! Dù sao cơ thể của ta người lại không xa lạ.” Hoàng Phủ Tuyết tà cười, nhìn ra Hạ Di Phù ngượng ngùng, dẫn của hắn trên cột.

“Người thiếu nói vậy! Ta với người lại không nhiều thực!” Hạ lưu! Nhưng lại nói được như vậy ái muội, không biết tình nhân nghe xong còn tưởng rằng nàng cùng hắn có cái gì quan hệ! Nàng mới không như vậy!

“Người quên? Mới trước đây chúng ta còn từng cùng nhau tắm qua đâu!” Chóng mặt, con người đen thuần cũng không thuần nhìn nàng, khóe môi khẽ nhếch.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Chương 1.4

Edit: Hạo ca

Câu nói của hắn làm cho nàng nhớ lại, thoáng chốc mặt càng đỏ hơn, bất quá lần này là khí hồng.

“Làm ơn! Đó là tuổi ta còn nhỏ không hiểu chuyện mới có thể với người tắm rửa, hơn nữa cùng cái năm tuổi oa nhi tắm rửa có gì?” Trừng mắt hắn, nàng hoàn toàn khẩu khí không tốt.

“Ài! Mới trước đây người thật đáng yêu, vẫn đi theo ta, anh Hoàng Phủ, anh Hoàng Phủ kêu không ngừng, còn nói lớn lên phải làm cô dâu của ta.”

Thực hoài niệm khi đó nàng, ai biết một ngày nào đó nàng đột nhiên không thích hắn, lại trở nên thực chán ghét hắn, đối hắn chưa từng hoà nhã.

“Ta nói, khi đó là ta tuổi còn nhỏ không hiểu chuyện!” Nghĩ đến từ trước, nàng mím môi, mắt húng đáp lời, nhưng là suy nghĩ cũng không tùy vào chuyện tới từ trước.

Nàng nhớ rõ, mới trước đây nàng thực sự thực bám lấy hắn, mà hắn cũng thực sủng nàng, hai người hai nhỏ vô tư, vượt qua ngày tháng vui vẻ.

Cho đến khi nàng biết được ba ba thật vọng, biết được nàng không phải con trai làm cho ba ba đau lòng; Bởi vì điểm này, nàng bắt đầu chán ghét hắn, bởi vì hắn là đứa con ba ba luôn mong ước, mà nàng chính là người ba ba tiếc nuôi trong lòng.

Đây là giận chó đánh mèo, nàng biết, nàng chính là không chế không được; Hơn nữa, sau khi lớn lên hắn cũng thực ác liệt nha!

Động bất động liền khi dễ nàng, chọc nàng tức giận, tuyệt không giống mới trước đây sủng của nàng bộ dáng, hơn nữa của hắn tình yêu truyền khắp toàn bộ phương bắc, bất quá truyền đến truyền đi, càng làm cho nàng chán ghét hắn!

“Tóm lại, mới trước đây hết thảy đều là sai lầm, người tốt nhất không cần nhắc lại, ta với người không như vậy, không nên gây hiểu lầm!”

Hiện tại nàng, đối hắn chỉ có chán ghét, chán ghét!

Lời của nàng làm cho Hoàng Phủ Tuyết con nười đen nháu lại, tức giận xẹt qua khuôn mặt anh tuấn, “Thực sự như vậy chán ghét ta?”

“Đối! Chán ghét vô cùng!” Nàng hừ nhẹ một tiếng, nghề hán liếc mắt một cái. “Cho nên, ta mới không nghĩ gả cho ngươi! Ta tình nguyện gả cho bất luận kẻ nào, chính là không nghĩ gả cho ngươi!”

“Nga? Phải không?” Lời của nàng làm cho hán thay đổi sắc mặt, thoải mái không hề, thanh âm lạnh lùng.

Nhìn thấy khuôn mặt anh tuấn trầm xuống, rõ ràng lửa giận làm cho Hạ Dĩ Phù sùng sốt, nhất thời nói không ra lời.

Một hồi lâu, chịu không nổi trầm mặc cùng của hán sắc mặt, nàng rốt cục chịu không nổi mở miệng. “Uy! Ngươi không phải muốn ta lau người?”

“Không cần! Đi ra ngoài!” Nhắm mắt lại, hán lần đầu tiên lấy loại này lạnh lùng ngữ khí đối nàng nói chuyện.

Hạ Dĩ Phù nhìn không được sùng sốt, có điểm thích ứng hán không được lạnh lùng.

“Thực sự không cần?” Lời vừa ra khỏi miệng, nàng thiếu chút nữa muốn cắn đầu lưỡi chính mình, nàng đang làm thô? Hán đều nói không cần, nàng làm sao còn hỏi? Tự tìm đường chạy thôi!

“Đúng vậy! Đi ra ngoài!” Ai biết khẩu khí của hán vẫn không thay đổi.

Hạ Dĩ Phù mím môi, có điểm không quen thái độ của Hoàng Phủ Tuyết, bữu môi, nhìn không được ở trong lòng.

Cái gì thô? Phục phịch cái gì phục phịch?

“Đi ra ngoài liền đi ra ngoài, ngươi nghĩ rằng ta và ngươi hiếm lạ ở trong này nha!” Nàng đối hán làm mặt quỷ, bỏ lại khăn tử, cũng không quay đầu lại rồi đi phòng.

Hạ Dĩ Phù vừa ly khai, Hoàng Phủ Tuyết lập tức mở to mắt.

“Chết tiệt nữ nhân!” Hán tức giận đến dùng sức đánh vào nước, nước bắn tung tóe.

Nàng thế nhưng nói thà rằng gả cho bất luận kẻ nào, cũng không chịu gả cho hán?! Như thế nào? Hán Hoàng Phủ Tuyết hội so ra kém nam nhân khác sao?

Nàng thế nhưng ngay cả tuyển cũng không tuyển hán, trực tiếp liền đem hán đá ra cục, nhưng lại tiểu muốn gả cấp nam nhân khác?

Nàng mơ tưởng!

Đời này trừ bỏ hán Hoàng Phủ Tuyết, nàng đừng nghĩ gả gì nam nhân!

Từ lúc hán đầu tiên nhìn đến nàng còn bé, từ lúc nàng dùng ngón tay non mềm kia cầm lấy hán, từ lúc nàng đối hán lộ ra lúm đồng tiền.

Hán liền quyết định ...hán muốn nàng! Đời này, nàng chỉ cho phép là người của hán.

Tuy rằng hán có vị hôn thê, nhưng chỉ là nguy trang, toàn phương bác mọi người biết Hạ Dĩ Phù sớm bị hán đánh hạ, cho nên cho dù nàng đã mười bảy, đã sớm trở thành người của hán, không ai dám đến Hạ gia cầu hôn, bởi vì không ai dám đắc tội hán!

Cho nên, nàng muốn gả cấp nam nhân khác, cũng không khả năng!

Khóe miệng hơi lên, Hoàng Phủ Tuyết lạnh lùng nở nụ cười.

“Không nghĩ gả cho ta sao?” Một tia tà nịnh hiện lên con ngươi đen, phần nộ biến mất, bị thâm trầm sở thay thế được.

Đợi nàng mười bảy năm, của hán tính nhẫn nại đã không nhiều lắm, hơn nữa nàng mới vừa rồi trong lời nói lại chọc giận hán.

Dạy hán có thể nào không tốt hảo hồi quý nàng đâu?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Chương 1.5

Đêm trăng, đầy sao.

Hạ Dĩ Phù cảm thấy thật quý dị, ngày nào đó Hoàng Phủ Tuyết không hiểu biến sắc mặt, nàng còn tưởng rằng hắn sẽ còn tức giận mấy ngày! Nhưng khi nàng trở lại phòng, về mặt hắn lại không có việc gì, giống như chuyện gì đều không có phát sinh, bình tĩnh dị thường.

Trực giác của nàng nói cho nàng không thích hợp! Hoàng Phủ Tuyết tên kia là cái gì cá tính nàng hội không biết? Hắn nhưng là thực sẽ ghi hận!

Cho nên, bình tĩnh của hắn chỉ đổi lấy bất an của nàng.

Nàng vẫn chờ, chờ Hoàng Phủ Tuyết biến sắc mặt thời khắc đã đến.

Hôm nay, nàng một bước vào phòng chỉ thấy trên bàn bãi đầy món ngon, mà cái kia yêu ghi hận nam nhân đang ngồi ở ghế, vừa thấy đến nàng, lập tức giờ lên tươi cười.

“Phù nhi, đến! Theo giúp ta uống một chén.” Hắn cười tiếp đón nàng ngồi xuống.

Hạ Dĩ Phù hồ nghi nhìn Hoàng Phủ Tuyết, ngồi đối diện hắn, nhìn đầy bàn đồ ăn, tuy rằng rất thơm, nhìn xem nàng ngón trở đại động, nhưng là cảnh giới tâm làm cho nàng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Không có việc gì phải ân cần, nhất định có quý!

“Ngươi nên sẽ không ở đồ ăn hạ độc đi?” Đánh giá hắn, về mặt nàng hoài nghi.

Lời của nàng đầu nở nụ cười hắn. “Phù nhi, ngươi suy nghĩ nhiều quá!”

“Phải không?” Hạ Dĩ Phù vẫn đang không tin. “Bằng không nhĩ hảo đoạn quả nhiên bị như vậy phong phú đồ ăn làm sao?” Càng tưởng càng quý dị.

Hoàng Phủ Tuyết nhin không được than nhẹ, khuôn mặt anh tuấn tràn đầy buồn cười lại bất đắc dĩ. “Ngươi quên? Hôm nay là sinh nhật của ta.”

Của hắn nói làm cho nàng sững sốt, suy nghĩ, nhớ ra rồi.

“Nga, lại như thế nào?” Hắn sinh nhật quan nàng đánh rắm?

“Khó có được ngày như vậy, ta chỉ muốn cùng ngươi chúc mừng, này cũng không được sao?” Hắn bất đắc dĩ nhìn nàng, khuôn mặt anh tuấn mang theo một tia đáng thương.

Đáng tiếc, cảm động không được Hạ Dĩ Phù.

Rất quý dị! Không có việc gì trang đáng thương, nhất định có quý!

“Được rồi!” Thấy nàng vẫn không tin, Hoàng Phủ Tuyết lại than nhẹ. “Ta đây cũng ăn cấp ngươi xem, được rồi đi?”

Hắn thường mỗi một nói đồ ăn, lại uống lên một chén rượu, hường nàng nâng chén ý bảo, chứng minh hắn thực sự không hạ độc.(nhưng mà hạ được)

Thấy hắn thường thực sự không có việc gì, cảnh giác hơi chút buông một chút, khả vẫn đang không thể nào tin được hắn. “Không được, ngươi ăn là tốt rồi, ta không đói bụng.”

Nàng tình nguyện đói bụng, cũng không cần ăn này đó đồ ăn quý dị.

“Được rồi!v Vậy thì uống rượu cũng được?” Hắn đối nàng nâng chén, ý bảo nàng cộng ly.

“Uống rượu?” Trùng mắt trước mắt chén rượu, Hạ Dĩ Phù chần chờ.

“Như thế nào? Ngươi ngay cả uống rượu cũng không dám nha? Chẳng lẽ là sợ uống thua ta?” Hoàng Phủ Tuyết lắc đầu, lại sử xuất lão biện pháp ... phép khích tướng!

Hạ Dĩ Phù khinh xuy một tiếng. “Làm ơn! Ta nhưng là nổi danh ngàn chén không say, ngươi chẳng lẽ hội không biết?” Của nàng từ lượng nhưng là nổi danh hảo, làm sao có thể hội uống thua hắn?

“Hảo! Vậy đến uống nha!” Hắn khiêu khích nhìn nàng.

“Uống liền uống, sợ ngươi nha!” Hạ Dĩ Phù hừ lạnh một tiếng, hảo khí bùng lên chén rượu, một ngụm xử lý.

“Hảo! Tiếp tục!” Hoàng Phủ Tuyết giúp Hạ Dĩ Phù đảo mẫn rượu, hai người tiếp tục so với từ lượng.

Một ly, hai chén, tam chén. Hạ Dĩ Phù đột nhiên cảm thấy nóng lên, hơn nữa đầu thật choáng váng.

Kỳ quái, nàng mới uống không mấy chén nha! Như thế nào thân thể cảm thấy tò mò quái?

“Phù nhi, ngươi làm sao vậy?”

“Ta cảm thấy nóng quá.” Căn môi, khuôn mặt nhỏ nhắn phỉếm một chút đỏ ửng, xinh đẹp động lòng người, làm cho người ta nhìn hảo muốn cắn một ngụm

“Nóng?” Hoàng Phủ Tuyết tà cười, lại tiếp tục hỏi: “Làm sao nóng?”

“Không biết.” Dắt áo, nàng khó chịu nhíu mày. “Toàn thân đều nóng quá.”

Cảm giác thực sự tò mò quái.

“Phải không?” Hoàng Phủ Tuyết nhếch môi cười dung, vừa lòng nhìn Hạ Dĩ Phù phản ứng.

Hắn cũng không nói dối, đồ ăn cùng rượu thật là không kê đơn, chính là cái chén bị hắn đồ bôi thuốc mà thôi.

“Phù nhi, ngươi cảm thấy như thế nào?”

Hoàng Phủ Tuyết tới gần Hạ Dĩ Phù, ôn nhu hỏi.

Hắn ở chén thượng mặt thượng sẽ làm nhân say rượu được, cho dù là người ngăn chén không say, cũng vô pháp chống cự loại này được hiệu, hơn nữa được lý còn sâm một chút mị được.

“Ngô. Nóng quá, đầu cũng tốt choáng váng.” Đá đầu, nàng xem đến hắn biến thành vài người, nhin không được nhíu mày. “Kỳ quái, như thế nào hơn vài cái Hoàng Phủ Tuyết, là ngại một cái tai họa còn chưa đủ sao?”

Không tốt đi? Mới một cái nàng đã bị chà đạp không thành người dạng, lại nhiều đến vài cái còn phải?

Lời của nàng làm cho hắn thấp giọng nở nụ cười, nhưng cũng nhin không được than nhẹ. “Ta liền thực sự như vậy làm cho ngươi chán ghét sao?”

“Ngô. Đừng nhúc nhích.” Trước mắt hắn biến thành vài khuôn mặt, nàng nhin không được thân thủ phủng trụ của hắn mặt, thấy hắn lại biến thành một cái, vui vẻ nở nụ cười.

“Đối! Chỉ cần một cái Hoàng Phủ Tuyết là tốt rồi, không cần nhiều.” Bìu môi, nàng đáng yêu nghiêng đầu, hơi hơi mị thu hút, nũng nịu nói xong. “Hoàng Phủ Tuyết là độc nhất vô nhị, chỉ có một, không thể có nhiều lắm cái.”

“Phải không? Ta đối ngươi mà nói là độc nhất vô nhị sao?” Lời của nàng làm cho của hắn mềm lòng thành một mảnh, con ngươi đen dừng ở nàng ngọt ngào thái.

“Đừng rồi! Ác liệt lại đáng giận vương bát đần, đương nhiên là độc nhất vô nhị, trên đời này tìm không thấy có nhân so với Hoàng Phủ Tuyết ghê tởm hơn người!” Mặt nhăn tiểu mũi, nàng hừ nhẹ.

Có thể nói hoàn, nàng lại thực làm phức tạp thờ dài, cái miệng nhỏ nhắn vi đỏ. “Kỳ thật, ta cũng không phải như vậy chán ghét Hoàng Phủ Tuyết.”

“Ngà?” Lời của nàng làm cho hắn nhíu mày. “Khả ngươi không phải vẫn thực chán ghét ta sao? Nhìn đến ta sẽ không hoà nhã sắc.”

“Ai dạy hắn là nam nhân? Ai dạy hắn chiếm đi a cha chú ý? Mặc kệ ta lại như thế nào cố gắng, chính là so ra kém hắn, a cha nhìn đến ta, cho dù hắn lại như thế nào đau ta, trong mắt vẫn là mang theo tiếc nuối.”

Nàng càng nói càng cảm thấy ủy khuất, nhin không được háp háp ửng đỏ chớp mũi.

Lời của nàng làm cho Hoàng Phủ Tuyết bùng tình đại ngộ, hiểu được nàng chán ghét của hắn nguyên nhân ... nguyên lai, hắn chính là bị giận chó đánh mèo mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Chương 1.6

Edit: Hạo ca

Điều này làm cho hắn vừa bức mình vừa buồn cười, “Phù nhi ngốc, ngươi suy nghĩ nhiều quá, chú Hạ là thật tâm yêu thương ngươi, chú ấy cũng không

cảm thấy ngơoi cũng không kém nam nhân!”

“Ngơoi nói dối! Ta liền so ra kém Hoàng Phủ Tuyết!” Thắng này phé vật có ích lợi gì? Nàng muốn thắng là Hoàng Phủ Tuyết!

“Ai nói, Phủ nhi cũng là độc nhất vô nhị nha!” Ít nhất, ở trong lòng hần, nàng vĩnh viễn là độc nhất vô nhị tồn tại.

“Phải không?” Của hần nói làm cho nàng tràn ra một chút cười. “Nói chuyện với ngơoi so với Hoàng Phủ Tuyết xuôi tai hơn, ta thích, ngơoi cũng không biết nói chuyện cùng hần có bao nhiêu làm cho người ta chán ghét!”

“Nga? Nói như thế nào?” Hoàng Phủ Tuyết cười khê, theo lời của nàng đáp lại.

“Hần nha! Nói chuyện thực sự thực khiến người chán ghét!” Bưu môi, nàng nhịn không được nói thầm. “Hần thực sự hảo đáng giận, tuyết không giống mới trước đây như vậy, chỉ biết nói chuyện chọc ta tức giận, hơn nữa hần bên người còn có thật nhiều thật nhiều nữ nhân, làm cho người ta nhìn là tốt rồi tức giận!”

Cho nên, nàng hội chán ghét hần không phải không có nguyên nhân.

“Hần nhất định sẽ nhiễm bệnh! Nhất định sẽ chết ở nữ nhân trên tay, tình tấn nhân vong!” Nàng ác liệt nguyên rủa, khuôn mặt nhỏ nhắn lộ vẻ dữ tợn.

Khả Hoàng Phủ Tuyết nghe xong cũng không tức giận, ngược lại cười đến càng vui vẻ. “Của ta Phủ nhi, ngơoi là ở ghen sao?” Hần nghe thấy được một tia toan vị đầu!

“Ghen?” Hạ Dĩ Phủ nhíu mày. “Ta không có ghen, ta chỉ có uống rượu.”

Hơn nữa mới uống mấy chén nàng sẽ không thích hợp. “Tò mò quái, ta rõ ràng là ngàn chén không say nha! Vì sao mới uống vài chén liền cảm thấy đầu thật choáng váng.” Tuy rằng say, khả nàng cũng không mơ hồ, vẫn là nhận thấy được một tia quái dị.

“Ách. Khả năng đây là năm xưa rượu lâu năm, rất liệt, ngơoi chịu không nổi.” Hoàng Phủ Tuyết nhanh chóng tìm cái lý do qua loa tặc trách.

“Phải không?” Hạ Dĩ Phủ hoài nghi nhíu mày, “Ta cuối cùng cảm thấy ngơoi gat ta!”

Hoàng Phủ Tuyết vẻ mặt vô tội. “Ta không sao lừa ngơoi làm sao?”

“Nói cũng là, ngơoi cũng không phải Hoàng Phủ Tuyết kia hỗn đản, tên kia miệng đầy nói dối, nói trong lời nói không có một câu có thể tin! Ngơoi thật đáng thương nga! Thế nhưng bộ dạng cùng hần giống như, tuy rằng da hần tướng là mẫn không sai! Nhưng là kia ác liệt cá tính chính là làm cho người ta chịu không nổi, quả muốn chém chết hần!”

Lời của nàng làm cho hần nhíu mày, lại vẫn là thuận của nàng ý nói xong: “Là nha! Ta cũng không phải Hoàng Phủ Tuyết, làm sao có thể hội lừa ngơoi đâu?”

“Ha ha, nói cũng là, ta bệnh đa nghi quá nặng.” Hạ Dĩ Phủ ha ha cười, “Không có biện pháp, nhận thức cái kia vương bát đản lâu lắm, đều đã trở nên nghi thần nghi quỷ.”

Hoàng Phủ Tuyết mị mắt, nàng thực sự say sao? Như thế nào mắng hần còn mắng như vậy thuận, tuyết không giống say rượu nhân? “Phủ nhi, ngơoi thực sự say?”

“Thí! Ta làm sao có thể say?” Hạ Dĩ Phủ trừng mắt hần. “Ta nói cho ngơoi, ta Hạ Dĩ Phủ nhưng là. Cách!”

Đánh cái rượu cách, nàng lại rồi nói tiếp: “Nhưng là ngàn chén không say!”

“Nga!” Ân! Nàng là thật say, được là có hiệu.

“Hô!” Đá đầu, Hạ Dĩ Phủ khó chịu nhíu mày. “Kỳ quái, giống như càng nóng.”

Nàng khó chịu liếm cánh môi, sương mù mắt, phần lưỡi nhẹ nhàng lướt qua cánh môi, lại không biết này đối nam nhân mà nói là loại dụ hoặc.

Hoàng Phủ Tuyết mị thu hút, nhìn phần lưỡi mê người lướt qua cánh môi, đem anh sắc môi liếm ẩm ướt, lóe một tầng mỏng manh thủy quang, thẳng câu dẫn hần.

Nhịn không được, hần cúi đầu, hôn nàng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Chương 1.7

Edit: Hạo ca

“Ân.....”

Đột nhiên bị hôn trụ, Hạ Dĩ Phù phản ứng không kịp, cái miệng nhỏ nhắn hé mở, đang muốn nói chuyện, đầu lưỡi lại thừa cơ tham nhập vào, thân thiết hôn nằng.

“Ngô.....” Tay nhỏ bé dề lên ngực của hắn, thân thể của hắn hôn giống như trở nên càng nóng, làm cho nàng không nhẹ giọng ngâm nga.

Linh hoạt đầu lưỡi cuồng lấy nàng, làm nàng than nhẹ, bắt lấy đỉnh hương, thật sâu cướp lấy hương vị ngọt ngào của nàng.

“Không..... Ngô.....” Quá mức thân thiết hôn làm cho nàng không thể hô hấp, càng không kịp nuốt miệng nước bọt, lời lẽ bị hắn làm nhục, nước bọt không tự chủ được theo khóe miệng chảy ra.

Thẳng đến khi không thể hô hấp, hắn mới buông ra nàng.

“Vù vù.....” Hạ Dĩ Phù dòn dập thở, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng, nghi hoặc nhìn Hoàng Phủ Tuyết. “Ngươi vì sao ăn miệng của ta?”

“Không vui sao?” Hoàng Phủ Tuyết thân thủ lau đi Hạ Dĩ Phù khóe miệng trong suốt nước bọt, ách thanh hỏi.

“Không phải.” Hạ Dĩ Phù lắc đầu. “Nhưng là ta cũng không phải đồ ăn, làm sao ăn miệng của ta? Ngươi nói đói bụng, trên bàn có đồ ăn cho ngươi ăn nha!”

“Nhưng là ta cảm thấy ngươi cái miệng nhỏ nhắn so với thức ăn trên bàn còn ngon hơn.” Hắn tà tứ nói xong, dục vọng của nàng ngọt mà phấn khởi.

“Phải không?” Hạ Dĩ Phù ninh mi, có điểm không hiểu của hắn nói. “Của ngươi nói hảo khó hiểu, liền cùng Hoàng Phủ Tuyết giống nhau, hắn cũng thường thường nói ta không hiểu trong lời nói.”

“Nga? Nói như thế nào?” Lời của nàng khiến cho của hắn tò mò.

“Ta tuyệt không biết hắn..... Cũng không phải không hiểu, của hắn ác liệt ta so với ai khác đều rõ ràng.” Nhưng lại thâm chịu này hại.

Nàng, khuôn mặt nhỏ nhắn nắm vai hắn, buồn rầu nói xong: “Nhưng là, có đôi khi ta thực không hiểu hắn đang nghĩ cái gì, giống đối ta, ta sẽ không biết hắn đang nghĩ cái gì.”

Say rượu làm cho nàng mất cảnh giác, nhất cổ não nói xong.

“Ngươi sẽ hiểu được suy nghĩ của hắn?” Mi ngược lên, Hoàng Phủ Tuyết nhìn người trong lòng, đối nàng tiểu nữ nhi kiều thái tràn đầy sùng ái.

Nàng có bao nhiêu lâu chưa từng như vậy với hắn, đối hắn bày ra ngọt? Loại này mềm mại, chỉ có ở nàng mới trước đây mới có thể xuất hiện.

“Hội nha!” Không thể nào cam nguyện, Hạ Dĩ Phù phun ra này hai chữ. “Ta cũng không tưởng để ý hắn, nhưng là rất khó chịu! Tuy rằng ta thường thường nguyện rửa hắn đi chết, nhưngchết là tức giận mà thôi, ta không phải thực sự muốn hắn chết!”

Nàng nghĩ, Hoàng Phủ Tuyết nếu thực sự chết, nàng nhất định sẽ thực thương tâm, thực thương tâm.

“Ta với ngươi nói một bí mật nga!” Hạ Dĩ Phù ngẩng đầu, nháy mắt to, tặc tặc nhìn Hoàng Phủ Tuyết. “Ngươi nghe xong không thể nói cho người khác nga! Nhất là Hoàng Phủ Tuyết.”

“Hảo! Ngươi nói.” Hắn sẽ không nói cho bất luận kẻ nào, nhất là Hoàng Phủ Tuyết.

“Kỳ thật nha.....” Cái miệng nhỏ nhắn ghé vào lỗ tai hắn nhẹ giọng nói xong: “Biết Hoàng Phủ Tuyết bị vút bỏ, ta thực sự hảo vui vẻ, bởi vì hắn thú không đến thế tử, hắn vẫn là một mình một người, không ai độc chiếm hắn.”

Đây là bí mật của nàng, nàng vẫn không có nói cho bất luận kẻ nào nga!

“Nga? Ta nghĩ đến ngày đó ngươi là chuyên môn đi cười nhạo của hắn!” Không nghĩ tới trừ bỏ cười nhạo, nàng còn có tâm tình khác nha!

“Ta là nha!” Hạ Dĩ Phù dùng sức gật đầu, một bộ “Thiếu ngây người” biểu tình. “Loại này cơ hội khó có được, ta không đi dùng sức cười nhạo sao được?”

“Bất quá trừ bỏ vui sướng khi người gặp họa ở ngoài, kỳ thật ta thực sự vui vẻ, thực sự nga!” Hạ Dĩ Phù giơ tay lên, cơ hồ muốn thề.

“Hào, ta tin tưởng.” Bất lấy tay nàng, hấn cúi đầu khề hôn.

Không nghĩ tới hạ được còn có này thu hoạch ngoài ý muốn, có thể nghe thấy trong lòng nàng trong lời nói, sớm biết rằng trong lời nói hấn sớm kê đơn, thế nào còn có thể đợi cho hôm nay?

Bất quá hấn cũng không bởi vì này dạng mà thỏa mãn, này cô gái nhỏ hấn nhưng là so với ai khác đều rõ ràng. Trước đó là như thế này, khả sau nàng tùy thời có thể trở mặt, tùy nàng cô nương cao hứng, của nàng tùy hứng cũng không nhân có thể ngăn cản.

Cho nên, hấn cũng sẽ không cấp nàng đôi ý cơ hội.

Hoàng Phủ Tuyết cầm cười, nhìn Hạ Dĩ Phù ngây thơ thần thái, khuôn mặt anh tuấn mang theo một tia tà khí.

Thấy hấn như vậy, Hạ Dĩ Phù nhện không được đánh cái lạnh run. “Ngươi. Của ngươi tươi cười cùng Hoàng Phủ Tuyết hảo giống.” Nhện không được đẩy ra hấn, nàng tinh tế đánh giá hấn.

Nên sẽ không hấn theo ngay từ đầu chính là Hoàng Phủ Tuyết đi?

Kìa nàng vừa mới trong lời nói.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Chương 1.8

Edit: Hạo ca

“Ngươi.” Trùng lớn mắt, Hạ Dĩ Phù nói quanh co nhìn trước mắt nam nhân. “Ngươi là Hoàng Phủ Tuyết!”

“Không! Ta không phải!” Hoàng Phủ Tuyết nhanh chóng phản bác, vẻ mặt vô tội. “Ta chỉ là lớn lên giống hấn mà thôi, ta cũng không phải hấn.”

Hay nói giỡn, muốn cho nàng biết hấn là bản tôn, nàng còn có tốt như vậy quái sao?

“Phải không?” Hạ Dĩ Phù hồ nghi nhú mày.

“Là nha! Đến! Lại uống một chén.” Vì không cho nàng thanh tỉnh, hấn lại ngã một chén rượu, đem chén rượu đưa tới nàng môi tiền, khinh dỗi nàng, “Đến, uống xong đi.”

“Nga.” Hạ Dĩ Phù không nghi ngờ có hấn, nhu thuận uống xong đi, một đôi mắt đẹp vẫn yên lặng đánh giá hấn, hoài nghi của hấn nói.

Nhưng hấn lại quán nàng vài chén rượu, làm cho của nàng thần trí nhất thời lại mơ hồ đứng lên, thật choáng váng thật choáng váng. Cũng tốt nóng nóng quá.

“Ngoan, lại uống một chén.” Hoàng Phủ Tuyết lại ngã chén rượu, tiếp tục uy nàng.

“Không cần! Ta không cần uống lên!” Hạ Dĩ Phù đẩy ra chén rượu, cảm thấy càng khó bị, nóng làm cho nàng chịu không nổi.

“Ta cảm thấy thật là khó chịu. Nóng quá nga.” Cẩn môi, nàng khó nhịn hừ nhẹ, mơ mơ màng màng mắt đẹp nhìn hấn.

Sau đó. Không tự chủ được, tầm mắt nhưng lại đặt ở của hấn trên môi.

Vừa mới, hấn ăn của nàng miệng khi, giống như vốn không có như vậy nóng!

Nghĩ vậy, nàng rõ ràng đứng dậy ngồi vào hấn trên đùi, tay nhỏ bé phủng trụ của hấn mặt, “Ta cũng không thể được ăn của ngươi miệng?”

Hoàng Phủ Tuyết nhú mày, hấn cũng không phải ngốc tử, đương nhiên sẽ không cự tuyệt. “Có thể, tùy ngươi ăn.”

“Hào.” Hạ Dĩ Phù vui vẻ nở nụ cười, đô khơi cái miệng nhỏ nhắn, yên lặng đặt ở hấn trên môi, trúc trắc hấp, phát ra chặc chặc thanh âm.

Khả hút một hồi lâu, nàng lại cảm thấy không đủ.

Ngẩng đầu, nàng mất hứng trừng hấn. “Kỳ quái, tổng cảm thấy cùng vừa mới không giống với.”

“Làm sao không giống với?” Của hấn thanh âm âm á, con ngươi đen thâm trầm không thấy dễ, mạn thâm nồng dục vọng.

“Sẽ không giảng, chính là không giống với!” Mặt nhăn nhanh mày liễu, nàng nghiên cứu của hần môi, nghĩ là làm sao không giống với.

A! Nàng nghĩ tới!

“Ngươi không có hé miệng!” Chính là nơi này không giống với. “Mau! Đem miệng mở ra.”

Hoàng Phủ Tuyết nghe lời y của nàng mệnh lệnh, ở nàng lại đem cái miệng nhỏ nhắn đỏ lại đây khi, hé miệng, làm cho nàng hấp của hần môi.

Hạ Dĩ Phù hừ nhẹ một tiếng, cố gắng nghĩ mới vừa rồi tình cảnh, phần lưỡi nhẹ thở, hoạt tiến trong miệng của hần, tìm được của hần đầu lưỡi, chậm rãi duyên làm.

Nàng là tốt đệ tử, chỉ cần một lần dạy, nàng sẽ cố gắng học tập.

Ở của nàng khiêu khích hạ, Hoàng Phủ Tuyết chịu không nổi gầm nhẹ một tiếng, bị động vì chủ động, cuồng tứ quán lấy của nàng lưỡi, hút khiêu khích, thường tấn trong cái miệng nhỏ nhắn mỗi một thốn ngọt.

“Ân.” Của hần hôn giải nàng thân thể nóng, khả lại cảm thấy có vài đem hỏa thiêu nàng, làm cho nàng khinh thờ gấp, cảm thấy càng khó nại.

Kỳ quái, tại sao có thể như vậy đâu? Giống như trở nên càng nóng.

Hạ Dĩ Phù đẩy ra Hoàng Phủ Tuyết, khinh thờ phì phò, sương mù mắt đẹp khinh xem xét hần, không biết loại này ánh mắt là loại dụ hoặc, không có nam nhân có thể kháng cự.

Ở của nàng nhìn chăm chú hạ, hầu kết nhìn không được lẫn lộn hạ, con ngươi đen trở nên càng sâu, nồng đậm dục vọng bị nàng khiến cho, không thể tắt.

“Phù nhi, ta thích ngươi ánh mắt.” Thanh âm khàn khàn, hần nhìn không được lại phúc thượng kia trương mê người vì từng cánh môi.

“Ân.” Hạ Dĩ Phù hừ nhẹ một tiếng, thích của hần hôn, sương mù thần trí làm cho nàng thuận theo khát vọng, hé mở đàn khẩu, mặc hần đem đầu lưỡi tham nhập.

Của nàng phản ứng làm cho hần vừa lòng, thường đến ngọt làm cho hần thỏa mãn rên rỉ một tiếng, đầu lưỡi đùa cái lưỡi, nhát nhát liếm lần cái miệng nhỏ nhắn mỗi một chỗ, giao làm hương vị ngọt ngào nước bọt, cuối cùng lại cuốn lấy hương nhuyễn đỉnh hương, duyên làm, giao quán quít lấy.

“Ngô.” Nàng bị hần đầu cả người như nhũn ra, cái lưỡi không nhìn được cùng hần linh hoạt giao quán quít lấy, học hần duyên làm cho phương thức, đáp lại hần.

Ngọt nhuyễn đáp lại làm cho hần không chế không được hét lớn một tiếng, lời lẽ chuyển vì kịch liệt, cuồng mạnh quán quít lấy hần, liếm duyên trong cái miệng nhỏ nhắn hương vị ngọt ngào nước bọt.

Lưỡi cùng lưỡi gian, giao ra dâm mãnh nước bọt, hai người hô hấp dần dần không thuận, thờ dốc ồ ồ lên, Hạ Dĩ Phù nhìn không được nhẹ giọng ừm.

“Ngô, ta trở nên tò mò quái.” Cẩn môi, Hạ Dĩ Phù khinh thờ phì phò, tay nhỏ bé để của hần ngực, xuyên thấu qua mỏng manh vật liệu may mặc, của hần lửa nóng truyền cho nàng, làm cho nàng cảm thấy càng nóng, toàn bộ thân mình giống như càng hư nhuyễn.

“Làm sao kỳ quái?” Hần đáp nhẹ, bàn tay to ở nhuyễn miên da thịt thượng du di, khiêu khích của nàng miễn cảm.

“Cảm thấy thật là khó chịu, giống có đem hỏa ở thiêu đường như, nóng quá nga.” Lần đầu tiên cảm thấy như vậy nóng, hơn nữa hần ăn của nàng miệng khi, lòng của nàng liền khiêu thật nhanh, thân thể cũng hiểu được nóng quá.

“Không vui sao?” Bàn tay to khiêu khích mềm thân thể mềm mại, hần hàm trụ một cái tiểu vành tai, ở nàng bên tai khinh a khí.

“Ta không biết.” Cẩn môi dưới, thủy dạng con ngươi khinh xem xét hần, nàng chỉ cảm thấy chính mình trở nên tò mò quái, ở của hần khiêu khích hạ, một loại xa lạ khác thường cảm tập trên thân tử.

Nàng không chán ghét, chính là không hiểu cảm thấy hảo xấu hổ hảo xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 9: Chương 2.1

Không nghĩ lâm vào

Nhưng vì sao chỉ cần nhất tưởng đến người

Khóe miệng liền vung trộm giờ lên.

“Không cần. Ta cảm thấy nóng quá.”

Ở cửa hán khiêu khích hạ, nàng có điểm sợ hãi, sợ hãi thiếu của nàng nóng điểm

Nàng nhìn không được ra tiếng kháng cự, lại không biết xuất khẩu thanh âm là như vậy mềm mại đáng yêu, làm cho người ta nghe xong khung một trận mềm yếu, cự tuyệt lập tức biến điệu, đồ như là cầu hán muốn nàng.

Điều này làm cho nàng lại xấu hổ đến không biết làm sao, thân mình truyền đến ngượng ngùng khẽ run.

Cảm giác được nàng thân thể run rẩy, Hoàng Phủ Tuyết buông ra bị hán duyên ứng đồ tiểu khuyên tai, cúi đầu khinh duyên phong nộn môi dưới, thanh âm mang theo một tia mê người khàn khàn.

“Hừ.” “Đừng cự tuyệt ta.” Hán khinh dỗi, ngón tay đi theo đầu lưỡi đang miêu tả của nàng cánh môi, ở nàng khinh duyên khi, ngón tay giữa tiêm tham nhấp đàn khẩu, câu làm trong cái miệng nhỏ nhắn hương vị ngọt ngào.

Vì ách thanh âm mang theo một tia dụ hoặc ý tứ hàm xúc, như tơ huyền bàn chân ngồi lòng của nàng, sợ hãi dần dần biến mất, chìm đắm trong cửa hán ôn nhu lý.

“Ân.” Hạ Dĩ Phù khinh ngậm một tiếng, trầm mê cho cửa hán khiêu khích, đầu lưỡi nhìn không được liếm miệng ngón tay, ẩm ướt nóng lưỡi khinh vòng quanh, lại khinh duyên của hán đầu ngón tay, dùng sức nhất hấp, lấy nhuyển lưỡi khiêu khích hán.

Cửa nàng lang thang biến thành hán hạ phúc căng thẳng, bị hút khoái cảm theo ngón tay rơi vào tay toàn thân, dục vọng bị điểm nhiên, muốn kia trương mê người cái miệng nhỏ nhắn liếm duyên hán nóng nhất địa phương.

“Ân.” Hương nhuyển đầu lưỡi vẫn hút tay hán, hai người tầm mắt cho nhau dây dưa, dục hòa thiêu đốt bọn họ, ở cửa hán nhìn chăm chú hạ, nàng xem đến hán trong mắt nóng cháy dục vọng, kia làm cho lòng của nàng rung động.

Hoàng Phủ Tuyết nhìn không được rút ra ngón tay, rốt cuộc chịu không nổi của nàng dụ hoặc, ngón tay nâng lên phản ngạc, cúi đầu dùng sức hôn trụ nàng, đầu lưỡi giáo làm của nàng phản lưỡi, câu triển ra kích tình thanh âm.

Ở cửa hán nhiệt liệt tác cầu hạ, nàng nhiệt tình đáp lại hán, thuận theo thân thể khát vọng, đầu lưỡi lang thang cùng hán giao triển duyên làm.

Cửa nàng đáp lại kích hán gầm nhẹ một tiếng, càng phóng túng duyên của nàng môi, nước bọt theo hai người miệng dật ra, giáo làm ra lẳng mĩ hơi thở.

Kịch liệt hôn ở môi cùng môi gian dây dưa ra dâm mị chỉ bạc, hai người lưỡi ở môi ngoại tượng hồ dây dưa liếm duyên, nước bọt dâm mĩ theo hai người khóe miệng chảy xuống.

Mà tay hán cũng không an phận quặc trụ một cái miên nữ, cách quần áo dùng sức nhu làm, theo hai người đầu lưỡi triển duyên tiết tấu, bừa bãi thường thức.

“Ngô ân.” Cửa hán tẽ niết rước lấy của nàng hừ nhẹ, nữ tiêm nhìn không được cứng rắn khỏi, để áo lót, theo cửa hán nhu làm cọt xát vải dệt.

Nóng quá. Nàng cảm thấy bộ ngực đột nhiên trở nên hảo trầm, ở cửa hán đùa bỡn hạ, nữ tiêm tu nhân rất khỏi, theo cọt xát gia tăng, giống như trở nên càng cứng rắn.

Cảm giác thực sự tò mò quái, nàng không chán ghét, chính là cảm thấy hảo xấu hổ.

Hơn nữa, nàng nhận thấy được một cổ tu nhân ẩm ướt ý theo nơi riêng tư dật ra, trơn hoa kính, mang đến một loại kỳ quái cảm giác, có điểm hư không, còn có càng nhiều khó nhìn.

Hai loại cảm giác càng không ngừng tra tấn nàng, làm cho nàng chịu không nổi phát ra than nhẹ, cảm giác như là ở khát vọng cái gì, nhưng lại ngay cả chính nàng cũng không biết.

Nàng chỉ cảm thấy thân thể nóng quá, có đem hòa ở thiêu nàng, làm cho nàng khó chịu vô cùng.

Đột nhiên, hán áp chế thân thể của nàng từ, làm cho nàng quỳ gối hán trước người, trán vừa vịn ngay tại cửa hán lửa nóng chỗ, khuôn mặt nhỏ nhắn đối mặt sung khó nhìn địa phương.

Hán cúi bỏ đai lưng, làm cho sớm buộc chặt dục vọng giải phóng, đại thủ ấn của nàng cái gáy, trầm thấp thanh âm mang theo một tia âm

“Phù nhi, ngoan, dùng người cái miệng nhỏ nhắn liếm nơi này.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chương 2.2

Hạ Dĩ Phù thờ phỉ phò, nhìn lửa nóng thô dài, kia thật lớn bộ đáng làm cho nàng kinh ngạc tròn to mắt, có điểm không hiểu đây là cái gì.

Của hắn bàn tay to vì ấn của nàng cái gáy, làm cho của nàng môi đụng tới nóng thiết đỉnh, thường đến một tia thân nhiên mùi, làm cho nàng vì mình khởi mị.

Nàng không chán ghét này hương vị, chính là không hiểu cảm thấy xấu hổ lên.

"Ngoan Phù nhi, mở ra ngươi miệng, giống ngươi vừa mới liếm tay của ta chỉ giống nhau, liếm nó....." Thô dài khinh tảo mềm mại cánh môi, Hoàng Phủ Tuyết ách thanh mệnh lệnh.

Nhìn kia trương mê người cái miệng nhỏ nhắn, nghĩ đến bị nàng hấp trụ khoái cảm, nóng cháy nam tính nhìn không được lại vừa cứng vài phần, thoát nhìn cách khác mới lớn hơn nữa.

Hạ Dĩ Phù nuốt nuốt nước miếng, nhìn không được khe liếm môi, cũng không ý liếm đến ở bên môi khinh xúc nóng thiết đỉnh, lập tức nhận thấy được hắn run rẩy một chút.

Trùng mắt nhìn, nàng nghi hoặc liếc hắn một cái, chờ chờ hạ, còn là theo mệnh lệnh của hắn, mở ra cái miệng nhỏ nhắn hàm trụ nóng thiết đỉnh nuốt.

"A! Đối, chính là như vậy....." Mẫn cảm nóng thiết nhất bị ẩm áp cái miệng nhỏ nhắn hàm trụ, hắn lập tức thoải mái mà hừ nhẹ một tiếng, "Dùng ngươi cái miệng nhỏ nhắn liếm nó, qua lại liếm, tựa như vừa mới liếm tay của ta giống nhau....."

Nghe của hắn nói, nàng sửa đổi miệng rộng, cố gắng đem nóng cháy thô dài nhét vào cái miệng nhỏ nhắn, cánh môi nhanh hàm trụ nóng thiết, mới hàm trụ một nửa, liền cảm thấy chính há mồm đều bị nhồi vào.

"Ngô....." Nàng thống khổ khép khỏi mi, tay nhỏ bé nhìn không được cảm nóng thiết phía cuối, chiếu mệnh lệnh của hắn, đầu lưỡi cao thấp liếm nóng thiết mỗi một chỗ.

"Đúng vậy..... Chính là như vậy....." Ngón tay nhìn không được sáp nhập mềm mại phát gian, Hoàng Phủ Tuyết ngẩng đầu lên, thoải mái mà rên rỉ. "Lại dùng ngươi thủ ngoạn phía dưới viên cầu, cùng ngươi cái miệng nhỏ nhắn cùng nhau, dùng sức đùa bỡn nó....."

Hắn than nhẹ, thống khổ lại thụ sướng mệnh lệnh.

"Ngô....." Cái miệng nhỏ nhắn không ngừng qua lại liếm duyên miệng thô dài, Hạ Dĩ Phù cảm thấy chính mình tâm đột nhiên khiêu thật nhanh, liền ngay cả thờ dốt cũng trở nên dồn dập.

Thân thể cũng không hiểu địa nhiệt lên, một chút thân nhiên ẩm ướt dịch theo nơi riêng tư thấm ra, làm cho của nàng mặt không nhìn được phiếm hồng.

Y của hắn phân phó, cảm nóng thiết phía cuối tay nhỏ bé ngoạn dưới hai lạp viên châu, lấy ngón tay qua lại ma sát thương thức, đi theo cái miệng nhỏ nhắn liếm duyên tiết tấu đang đùa bỡn.

"A! Phù nhi..... Ngươi giỏi quá....."

Nhìn của nàng cái miệng nhỏ nhắn qua lại phun ra nuốt vào của hắn nam tính, kia mê người thị giác cảnh tượng làm cho hắn nhìn không được lẫn lộn hầu kết.

Hơn nữa làm linh hoạt đầu lưỡi xẹt qua nóng thiết khi, Hoàng Phủ Tuyết liền cảm thấy một cổ điện lưu thông qua toàn thân, cực độ sung sướng không khỏi khiến cho hắn thờ dốt dồn dập đứng lên, hơn nữa mẫn cảm nhất viên cầu bị tay nàng chỉ đang đùa bỡn, làm cho hắn càng cảm thấy cực hạn khoái cảm.

"Ân ngô....." Hạ Dĩ Phù nhìn không được hừ nhẹ, phát hiện chính mình thủ nhất đụng tới kia tiểu khóa viên cầu nhi, của hắn run run liền càng rõ ràng, miệng thô dài cũng lớn hơn nữa, làm cho nàng hàm biến thành đau quá khổ, cái miệng nhỏ nhắn cũng bị chống đỡ hảo toan.

Của nàng đầu lưỡi liếm một môi quá, cái miệng nhỏ nhắn nhìn không được dùng sức nhất hấp.

"A!" Đột nhiên hút làm cho hắn gằm nhẹ một tiếng, thiếu chút nữa nhìn không được tiết đi ra, "Ngươi này tiểu yêu cơ....."

Hắn than nhẹ, nhìn xuống mau bưng bưng phần chán dục vọng, bàn tay to đè lại của nàng cái gáy, bắt đầu trước sau di động trách mông, làm cho nóng

thiết ở trong miệng nàng qua lại ra vào.

"Ngô!" Hắn đột nhiên tới ra vào làm cho nàng chịu không nổi lắc đầu, muốn đẩy ra hắn, khả cái gáy bị nhanh đè lại, làm cho nàng căn bản không thể thoát đi.

"Ngoan, phối hợp ta, dùng sức hấp....." Hắn ách thanh mệnh lệnh, cường ngạnh muốn nàng chiều của hắn nói làm.

Cực tuyệt hắn không được, cái miệng nhỏ nhắn chỉ có thể dùng sức hút miệng thô dài, bị đỉnh đến mức tận cùng thống khổ làm cho thủy mâu nhin không được phiếm lệ quang.

"Đối, chính là như vậy....." Ngẩng đầu lên, hắn thư sướng gào thét, hưởng thụ bị nàng gắt gao hấp trụ khoái cảm, kia ẩm ướt nóng cái miệng nhỏ nhắn cứ như vậy gắt gao hàm chứa cũng, miệng nộn thịt ma sát thô dài, làm cho hắn cảm nhận được bị bao vây khoái hoạt.

Cực hạn khoái hoạt sử dụng hắn, rốt cuộc không chế không được lực đạo, hắn dùng lực rất thất lưng, di động nhanh thật cái mông, dùng sức qua lại ở ôn nhu ẩm ướt nhuyễn trong cái miệng nhỏ nhắn ra vào.

Cái miệng nhỏ nhắn bị cứng rắn chống được tới khai, Hạ Dĩ Phù thống khổ lắc lắc đầu, nước mắt không tự chủ được chảy xuống, nhưng lại không dám buông ra cảm nóng thiết phía cuối thủ, sợ chính mình buông lỏng khai, hắn hội đem toàn bộ thô dài đỉnh tiến trong miệng nàng.....

Kia nàng nhất định sẽ từ!

Mở to lệ mâu, miệng nước bọt bị qua lại ra vào nóng thiết giao làm mà ra, làm ẩm ướt khoe miệng cùng cảm, mà không ngừng ra vào thô dài sớm bị của nàng nước bọt biến thành trong suốt một mảnh, lóe dâm mị sáng bóng.

"Ân a..... Còn chưa đủ....." Hoàng Phủ Tuyệt gầm nhẹ, bắt chấp của nàng thống khổ, dục hỏa đã không chế hắn, nóng thiết trưởng lớn hơn nữa, qua lại ra vào lực đạo hơn mãnh liệt, mỗi một cái tiến vào đều thật sâu đỉnh đến nàng yết hầu.

"Ngô....." Không được! Nàng không được a.....

Hạ Dĩ Phù rốt cuộc chịu không nổi, cái miệng nhỏ nhắn muốn thoát đi Hoàng Phủ Tuyệt ra vào, một cái không giẫy dụa, xỉ tiêm đựng tới thô dài đỉnh, kích thích hắn.

"A!" Gầm nhẹ một tiếng, nóng thiết tiền lỗ nhỏ hé mở, nồng trù bạch dịch phun trào ra, nhồi vào chính trung cái miệng nhỏ nhắn.

Hắn đột nhiên tiết ra, sơ kinh nhân sự nàng căn bản không thể phản ứng, chỉ có thể nhậm vì tinh bạch dịch chiếu vào hầu gian, nồng đậm hương vị sắc nàng.

Tay nhỏ bé rốt cuộc nhin không được để của hắn hạ phúc, đưa hắn dùng sức đẩy ra, làm cho hơi hơi tiêu nhuyễn nóng thiết chậm rãi rời khỏi cái miệng nhỏ nhắn.

"Khụ khụ....." Nàng thống khổ khụ, bị nghẹn nước mắt đều chảy xuống đến đây, còn chưa phát tiết hoàn bạch dịch văng lên nàng về mặt đều là, nồng đậm hương vị bao trùm nàng.

Nhìn thấy của nàng mặt toàn dính đầy của hắn trù dịch, liền ngay cả khoe miệng cũng là, dâm lãng một màn làm cho hắn nhin không được mị nhanh con người đen, mới tiêu nhuyễn dục vọng lại vừa cứng khởi, hơn nữa cách khác mới còn muốn thật lớn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Chương 2.3

"Đáng thương Phù nhi....." Hoàng Phủ Tuyệt thân thủ nâng lên Hạ Dĩ Phù khuôn mặt nhỏ nhắn, tà khí nhìn trên mặt nàng bạch dịch. "Rất khó chịu sao?"

"Khụ khụ....." Hạ Dĩ Phù vẫn khụ, cảm lệ ý con người đáng thương xem xét hắn, lại không biết bộ dáng này chính là càng khiến cho nam nhân thủ tính.

"Đem người khoe miệng gì đó ăn đi." Con người đen nhan sắc làm sâu sắc, trầm thấp thanh âm mê người dỗ, muốn nàng chiều của hắn nói làm.

Phản kháng không được, ở của hắn nhìn chăm chú hạ, nàng vờn lưỡi liếm đi bên miệng bạch dịch, ánh mắt nhân dâm mị hương vị mà sương mù ngưng ngưng.

Nhìn khéo léo đầu lưỡi ở anh đào cái miệng nhỏ nhắn biên liếm, nhất nhất đưa hắn tinh dịch ăn vào miệng, lăng mị tư thái kích thích của hắn tầm mắt.

"Ăn ngon sao?"

Nàng không biết, chính là mê hoặc ở của hấn tà mị lý, không tự giác địa điểm đầu.

"Còn muốn ăn sao?" Thân thủ dính trên gương mặt bạch dịch, hấn đưa tay chỉ phóng tới nàng bên môi.

"Muốn....." Nàng thân lưỡi, lấy hồng nhạt đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm đi hấn chỉ thượng nóng dịch, vẫn chưa đủ liếm môi, giống cái tối lang thang dâm oa nhi, yêu cầu của hấn cho.

"Kia nơi này thuận tiện cũng thay ta liếm sạch sẽ....." Hoàng Phủ Tuyết đem cứng rắn cực đại phóng tới Hạ Dĩ Phù bên miệng, đỉnh vẫn thấm ra một giọt lại một giọt nóng dịch.

Khinh thờ phì phò, Hạ Dĩ Phù sớm không biết chính mình đang làm cái gì, nàng chỉ cảm thấy nóng quá, bị đặc hơn tình triều bao phủ, làm cho nàng không tự chủ được chiếu của hấn nói làm.

Cúi đầu, nàng vươn phần hồng cái lưỡi cố gắng liếm thử, thường của hấn hương vị, chiếu mệnh lệnh của hấn khẽ liếm nóng thiết ngay trước cái miệng nhỏ, chỉ biết là nơi này là trù dịch nhiều nhất địa phương, lại không biết nói này cũng là chỗ mẫn cảm nhất.

"Ân a....." Ở của nàng khẽ liếm hạ, bạch dịch không được thấm ra, một giọt tiếp theo một giọt, cực đại bắt đầu chuyển thành tử hồng, trường đau đến khó nhịn.

"Ngô....." Hạ Dĩ Phù cũng đi theo hừ nhẹ. Rõ ràng là ở liếm hấn, khả năng lại cảm thấy thật là khó chịu, nơi riêng tư không được tràn ra ẩm ướt ý, đem tiết khô dưới kia tăng mỏng manh vải dẹt cũng nhiễm ẩm ướt.

"Ta cảm thấy thật là khó chịu....." Đỏ mặt, nàng bắt lực ngừng đầu hướng hấn cầu cứu.

Nàng cảm thấy chính mình trở nên hảo quái, nóng quá, liền ngay cả bộ ngực cũng nặng trĩu, thật là khó chịu.....

"Làm sao khó chịu?" Hoàng Phủ Tuyết hiệp cười, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn nhân tình dục mà phiếm một chút đỏ bừng, kia mặt phi hồng chậm rãi nhiễm tới tuyết trắng cổ, tràn ngập tới áo bên trong.

"Bộ ngực hảo trường....." Nàng cắn môi, thống khổ nhìn hấn, trong mắt có một tia bất lực, không hiểu chính mình vì sao hội như vậy?

"Muốn ta xoa xoa sao?" Nói xong, bàn tay to cách quần áo bắt lấy một cái no đủ tuyết nhũ, dùng sức vuốt ve, đè ép trong lòng bàn tay non mềm.

"A!" Mẫn cảm nhũ thịt nhất bị đè ép, nàng nhịn không được dật ra một tiếng rên rỉ, thân mình đi phía trước cùng, đem chính mình rất tròn cang hướng tay hấn đưa đi.

"Thích như ta vậy nhu sao?" Bàn tay to dùng sức tiết ngoạn bắt tay vào lâm lý no đủ, làm càn hiệp ngoạn áp tể, làm cho tuyết nhũ ở chính mình trong tay tạo thành các loại bất quy tắc hình dạng.

"Ân..... Thích....." Hạ Dĩ Phù ngâm nga, thanh âm mềm, mang theo một tia miêu mẽ bàn thoải mái nức nở, sương mù mầu, nhịn không được khẽ liếm môi. "Còn muốn..... Không đủ..... Ta còn muốn....."

Bất chấp chính mình trong lời nói có bao nhiêu xấu hổ, bị tình dục nắm trong tay nàng bản năng yêu cầu càng nhiều.

"Muốn cái gì?" Bàn tay to tham nhập áo, ấm áp ngón tay vỗ về chơi đùa cẩn thận xương quai xanh, yêu thích ngón tay đụng tới hoạt nộn xúc cảm.

Nàng có vô cùng mịn màng hảo da thịt, như dương chi bàn trắng mịn, làm cho người ta yêu thích không buông tay, hơn nữa chi cần tay hấn chỉ nhất chạm vào, tuyết trắng da thịt lập tức mẫn cảm nhiễm thượng một chút phi hồng, kiều diễm động lòng người.

"Ân....." Tay hấn vừa ly khai miễn nhũ, Hạ Dĩ Phù lập tức chưa đủ hừ nhẹ một tiếng, kháng nghị của hấn rời đi.

"Không cần....." Nhịn không được bắt lấy tay hấn, đưa hấn thủ phóng tới trước ngực. "Dùng sức nhu a..... Cầu người....."

"A!" Của nàng lãng tư lấy lòng hấn, làm cho hấn thấp giọng nờ nự cười, nhưng lại không dễ dàng đáp ứng nàng, ngược lại cố ý đùa bỡn nàng. "Cầu ta, ta liền thỏa mãn người."

"Cầu người....." Như thu thủy bàn ánh mắt diễm đam đáng yêu xem xét hấn, cái miệng nhỏ nhắn hé mở, dật ra kiều nhuyễn khẩn cầu, "Ta thật là khó chịu..... Cầu người a....."

Tình dục hòa diễm cháy sạch nàng khó chịu, mới nếm thử tình dục nàng không hiểu áp lực chính mình, chỉ biết nhiệt tình bề mặt đạt chính mình khát vọng.

"Kia người còn dám nói tình nguyện phải gả cho người khác, cũng không chịu gả cho ta loại này nói sao?" Gọi lên tươi cười, hấn tà khí hỏi, thừa dịp này tác cầu của nàng hứa hẹn.

"Không dám..... Ta cũng không dám nữa....." Vẫn không chiếm được thỏa mãn, mềm thanh âm mang theo một tia tiếng khóc, rất đáng thương xem xét

hắn.

"Nói! Ngươi là của ta!" Bàn tay to dùng sức xoa rất tròn, vẫn không buông tay muốn nàng trả lời.

"Ồ..... Ta là của ngươi....." Nàng hừ nhẹ, không tự chủ được theo của hắn đang nói chuyện.

"Ngao!" Hoàng Phủ Tuyệt vừa lòng nở nụ cười, bàn tay to hoành ôm lấy nàng, xoay người hướng nội thất đi đến.

Hành tẩu khi, hắn cúi đầu khẽ liếm nàng phong nộn môi dưới, cùng nàng vờn cái lưỡi lẫn nhau dây dưa, câu làm ra nhè nhẹ trong suốt chỉ bạc.

"Ngao Phù nhi, nhớ rõ ngươi vừa mới trong lời nói, ngươi vĩnh viễn là của ta, trừ bỏ ta, không được ngươi gả bất luận kẻ nào!"

Hoàng Phủ Tuyệt đem Hạ Dĩ Phù phóng tới giường thượng, thưởng thức khả thiên hạ kiều thái.

Chỉ thấy giáp bạn nhiễm thượng mê người phi hồng, cái miệng nhỏ nhắn bị hắn hôn sưng đỏ, cặp kia say lòng người thủy ánh mắt chính sưng mù lại nhu nhược xem xét hắn.

Bị nàng như vậy nhất nhìn chăm chú, dưới bụng lửa nóng càng cứng rắn.

Hắn rốt cuộc chịu không nổi phúc thượng thân thể mềm mại, lại hôn trụ kia trương vẫn tỉnh tề thờ gấp mê người cái miệng nhỏ nhắn, nàng cũng vong tình địa nhiệt liệt đáp lại, đình hương nhẹ thờ, cùng của hắn đầu lưỡi lẫn nhau giao quần quít lấy.

Hắn cuồng quyền quần lấy kiều hoạt hương vị ngọt ngào tiểu nộn lưỡi, thật lâu không để, lang thang duệ hôn nàng, thẳng đem trong lòng thiên hạ hôn thờ gấp liên tục, làm cho vốn là đồ bùng phần nộn lại điểm vài phần.

Mà tay hắn cũng gây xích mích vỗ về nàng nóng lên thân thể mềm mại, châm ngòi của nàng tình dục.....

"Ân a....." Ở của hắn khiêu khích hạ, nàng nhẹn không được đặt ra tô nhân ngâm nga, côi hồng mạn nhiễm tuyết trắng cổ, giống đoá nở rộ hoa hồng, mỹ mê người.

Của nàng xinh đẹp dụ hoặc hắn, ẩm ướt nóng lồi lẽ rời đi bị hắn hôn sưng đỏ cánh môi, khẽ liếm tuyết trắng ngưng tụ, duệ làm ra ẩm ướt nóng dấu vết.

"Ngô ân....." Lần đầu thường đến tình dục, Hạ Dĩ Phù vô thố khinh ngẫm, khí trời thủy mâu dạng mê người thủy quang.

Nghe của nàng ngâm nga, bàn tay to kéo eo nhỏ thượng thêu hoa nhỏ đậm tử đại lưng, mềm nhẹ đẩy ra nàng trước ngực quần áo, ẩm ướt nóng môi ở lửa lò da thịt thượng nhất nhất ấn hạ lửa nóng hôn.

Lời lẽ châm ngòi nàng sơ ngộ tình triều, nàng khó chịu thờ dốc, chỉ có thể bằng bản năng đáp lại của hắn đoạt lấy, về phía sau ngẩng đầu lên, kiều nhuئن thân mình hơi hơi cung khởi.

Nàng kiều mỹ đáp lại làm hắn mâu quang chuyển nồng, hồng nhạt đầu y hiện ra ở trước mắt, no đủ rất tròn theo khẽ run thân thể mềm mại như ẩn như hiện, càng dẫn nhân xa tư.

Này xinh đẹp cảnh xuân nhìn xem hắn mâu quang trầm xuống, nhẹn không được cúi đầu cách áo lót há mồm hàm trụ khẽ run nhũ tiem

Đầu lưỡi cách tơ lụa liếm duệ mê người nhũ tiem, nước bọt đem vải dẹt làm ẩm ướt, nhũ tiem ở của hắn khiêu khích hạ, không tự chủ được cứng rắn trướng, nhanh để ướt đầm vải dẹt.

Mà hắn cũng không buông tha một khác chỉ no đủ, bàn tay to dùng sức vuốt ve, cách áo lót đè ép vải dẹt, thời tể phần nộn nhũ thịt, chọc nàng khó nhẹn lắc lắc thân mình, than nhẹ không ngừng.

"Không cần..... Ân..... A....." Mẫn cảm thân mình kinh không dậy nổi của hắn đùa bỡn, không được vận vẹo, tuyết nhũ ở của hắn đùa bỡn hạ hơi hơi phiếm hồng, kích thích của nàng tình dục.

Cảm giác xinh đẹp run run nhũ tiem ở của hắn duệ làm hạ trở nên càng cứng rắn càng rất, hắn chịu không nổi cách mỏng manh đầu y hưởng thụ của nàng xúc cảm

Bàn tay to tham hương nàng sau lưng, đầu ngón tay cời bỏ gáy sau tề thẳng, thoáng chốc, xinh đẹp rất tròn gầy trời buộc, mê người cảnh xuân ánh vào con ngươi đen, còn hơi hơi đầu mê người nhũ ba.

"A ——" Phát hiện áo lót rơi xuống, hơi lạnh xúc cảm làm cho Hạ Dĩ Phù không khỏi đặt ra một trận kinh hô, phi nhan cang hồng, nhẹn không được trướng thân thủ che khuất trước ngực cảnh xuân.

Hắn lại nhận thấy được của nàng ý đồ, bàn tay to giữ chặt tay nàng, không cho nàng che khuất trước ngực xinh đẹp, môi lại che lại của nàng môi, mê hoặc lòng của nàng trí.

"Ngô..... Không cần....." Đầu lưỡi bị gắt gao cuốn lấy, của nàng mềm yếu kháng nghị biến mất ở của hắn lời lẽ lý.

Nhìn không được, nàng đi theo đáp lại của hấn hôn, học hấn khiêu khích của nàng phượng thức, đầu lưỡi miêu tả hấn kêu gọi môi hình, thấy hấn nhìn không được tường hôn trụ nàng, liền bừng binh lùi lại, lại cúi đầu tế duyên của hấn môi dưới, hàm răng khinh cần.

Lần này hấn không lại xúc động tường hôn hấn, mâu quang thâm nồng nhìn của nàng hành động, nhìn của nàng đầu lưỡi khê liếm, hàm răng khinh cần, có khi duyên làm, có khi khiêu khích.

Mà tay hấn cũng không có tạm dừng, theo nàng mê người đường cong chậm rãi chạy, tham nhập nàng váy lý, cách mỏng manh tiết khổ khinh xúc chưa từng có nhân đụng chạm hoa huyết.

Ngón tay mới nhất đụng tới tiết khổ, đã dính vào mẫn chỉ ẩm ướt ý.

"Nhanh như vậy liền ẩm ướt a....." Hấn tà cười, đầu ngón tay cách đã ẩm ướt vải dệt nhĩ, vì dùng một chút lực, ở hoa huyết ngoại khinh chuyển.

Cảm giác được chính mình nơi riêng tư bị đụng chạm, nàng nhìn không được dật ra một tiếng kinh suyến, mà của hấn nói làm cho khuôn mặt nhỏ nhắn càng xấu hổ, theo hấn ngón tay khinh nhu mà thờ gấp.

Của hấn lưỡi thừa dịp này cuốn lấy nàng, khinh mạn gây xích mích tế duyên, lưỡi cùng lưỡi giao triển gian phát ra âm mĩ thanh âm.

Tay nhỏ bé nhìn không được hoạt đến hấn trước ngực, nhanh thu của hấn quần áo, thân mình theo hai người dữ phát lửa nóng hôn mà mềm yếu, thờ dốc càng thêm nồng hậu.

Hấn dùng lực hôn của nàng môi, để tiết khổ ngón tay càng dùng sức nhu đề nặng mê người nộn huyết, rước lấy nàng mềm mại than nhẹ, một cổ tình triều ở nàng hạ phúc xoay quanh, càng nhiều hoa dịch phiếm ra, đem để hoa khẩu vải dệt đều tẩm ẩm ướt.

Ngọt ngáy mùi phiếm khai, nhẹ nhàng tràn ngập, "Thực hương....."

Liếm của nàng môi, kia hương vị ngọt ngào mùi dụ hoặc hấn, làm cho hấn nhìn không được cuốn quá thân, tựa đầu chôn ở của nàng nơi riêng tư.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Chương 2.4

Bàn tay to xả hạ tiết khổ, nhìn mê người hoa huyết không hề che đậy hiện ra ở trước mắt, trong suốt chất lỏng bao trùm mềm mại da lông cao cấp, lóe dâm mị thủy quang.

Hương vị ngọt ngào hương vị tràn ngập, dụ hấn nhìn không được thân lưỡi khê liếm mềm mại lông tơ, thường đến ngọt chất lỏng sau, đầu lưỡi tìm được bộ lông sau bôi thịt, dùng sức lấy môi hút.

"Không..... A....." Non nốt cánh hoa thịt kinh không dậy nổi đùa bỡn, nhìn không được run rẩy, càng nhiều yêu dịch theo nộn huyết cuốn ra, đem của nàng chân tâm biến thành càng ẩm ướt.

Hấn cuồng duyên không ngừng tràn ra hương vị ngọt ngào hoa dịch, lời lẽ phát ra chắc chắc tiếng vang, đem này nước bọt nhất nhất tuyết ẩm, cời đi hầu gian cơ khát.

Chờ hút đủ, hấn thỏa mẫn khê liếm môi, nhìn đóa hoa không được run run, hoa huyết bên trong nộn thịt phấn nộn lại mê người.

Mị khơi con ngươi đen, của hấn đầu lưỡi cuồng tà đẩy ra hai cánh hoa ẩm ướt lấm cánh hoa thịt, đầu lưỡi nhẹ tham nhập nộn huyết, mới vừa tiến vào, đầu lưỡi đã bị gắt gao giao làm, làm cho hấn nhìn không được hừ nhẹ ra tiếng.

"A....." Nhanh trất tiểu huyết đột nhiên bị ẩm ướt nhuộm đầu lưỡi tiến vào, làm cho nàng không khoẻ run rẩy một chút, theo bản năng dùng sức, lại đem của hấn đầu lưỡi hấp càng nhanh.

"Ngô..... Chủ tử....." Nàng than nhẹ, đầu lưỡi nhìn không được khê liếm môi, không lại liếm đến một cái lại nhuộm lại vừa cứng lại nóng vật thể.

Mở mắt ra, đã thấy của hấn nam tính cực đại để chính mình môi, đỉnh lỗ nhỏ không được thấm ra bạch dịch, chậm rãi giọt đến của nàng môi, làm cho nàng thường đến của hấn hương vị.

Nhìn của hấn cực đại, nàng nghĩ đến chính mình vừa mới liếm của hấn tình hình, cái miệng nhỏ nhắn nhìn không được hé ra, tìm hiểu cái lưỡi, trước nhẹ nhàng qua lại liếm duyên thô dài, lại há mồm đem cực đại nhét vào miệng.

"Ngô ân....." Nàng thân thủ cảm nóng thiết phía cuối, cái miệng nhỏ nhắn không ngừng qua lại bộ làm, cái lưỡi thom tho bản năng liếm duyên thô dài.

Dần dần, thân thể của nàng tử thả lỏng, tuyết trắng chân trưng càng khai, làm cho của hân đầu lưỡi có thể càng sâu tham nhập hoa huyết, tìm được tới bên trong nhụy hoa.

Hân hàm trụ khẽ run hoa nhỏ hạch, lấy đầu lưỡi triển cuốn, đùa, dẫn càng nhiều hoa dịch, làm cho hoa hạch ở đầu lưỡi lý biến hồng biến cứng rắn.

"Ngô....." Mẫn cảm hoa hạch bị đùa bỡn, làm cho hàm trụ thô trương cái miệng nhỏ nhắn nhìn không được phát ra thấp kém rên rỉ, càng dùng sức hút trong miệng cực đại.

Hương thụ bị nàng liếm duyên khoái cảm, hân lấy đồng dạng tiết tấu làm cho đầu lưỡi qua lại ra vào nộn huyết, thô lệ đầu lưỡi ma sát hoa dùng nộn thịt, giào ra càng nhiều hoa dịch.

Tư tư tiếng nước cùng với duyên làm cho tiếng vang, hình thành dâm đẳng hai thanh âm, cho nhau giao diệt cùng một chỗ, kích thích hai người tình dục.

Hoàng Phủ Tuyết cũng bị nàng nhiệt tình phản ứng biến thành huyết mạch phần trương, hân ngừng đầu, rời khỏi đầu lưỡi, theo trong miệng nàng rút ra đã cương tới cực điểm cực đại.

Hân dưới thân thiên hạ khinh thờ phì phò, thanh tú dung mạo nhân tình dục mà kiêu diễm mê người, thủy dạng ánh mắt sương mù xem xét hân, tuyết trắng miên nhũ theo dòn dập thờ dốc mềm nhẹ chớp lên, hấp dẫn của hân ánh mắt.

Nhìn kia đối xinh đẹp miên nhũ mềm nhẹ hoảng, hân rút cục nhìn không được dụ dỗ, cúi đầu hàm trụ trong đó một cái rất tròn. Mà tay hân cũng chuyển qua sớm trần ra lấy lợi hoa huyết, từ trong sườn tham nhập kia phần non mềm, ở mê người hoa huyết ngoại khinh họa, làm cho ngón tay dính vào nồng đậm chất lỏng, nhưng chỉ có chậm chạp không tiến vào.

"A....." Nàng bị hân đầu cái miệng nhỏ nhắn không được đặt ra thờ gấp.

Tay nhỏ bé nhìn không được đẩy ra hân khẽ buông lỏng vật áo, mềm lòng bàn tay khinh xúc cháy nóng vân da.

Nhìn kia phần cổ đồng hoàn mỹ khí lực, tay nhỏ bé nhìn không được dao động, đầu ngón tay không cẩn thận đụng tới trong ngực thượng nổi lên, đưa tới hân một trận run rẩy, hàm trụ nhũ lồi miệng nhìn không được thật mạnh nhất duyên.

"A ——" Đột nhiên trọng duyên làm cho nàng rên rỉ ra tiếng, mà hân đã ở lúc này khúc khởi hai căn ngón tay dùng sức tham nhập ẩm ướt lâm nộn huyết.

"Ngô!" Nhanh trất nộn huyết đột nhiên bị tiến vào, cho dù đã ướt đầm, khả năng vẫn không khoé ning khởi mi, thân mình vì cương.

Cảm giác được của nàng cứng ngắc, tham nhập hoa huyết ngón tay bất động, lấy lưỡi khẽ liếm miên nhũ thượng nở rộ nụ hoa, đầu lưỡi đỉnh đỉnh, lại chậm rãi hướng lên trên liếm hôn, ôn nhu hôn trụ của nàng môi, trấn an cứng ngắc thân thể mềm mại.

Ở của hân trấn an hạ, nàng dần dần thả lỏng thân mình, nhận thấy được nàng vì nhuyến thân mình, tham nhập đầu ngón tay hơi hơi rời khỏi, lại hơi hơi tham nhập, lặp lại hành động làm cho xuân triều không được gia tăng, ở ồ lưu tiết, dính ẩm ướt tay hân cũng nhiễm ẩm ướt trên người đậm chần.

Hoa dịch theo thông thả sáp đưa độ cong hơi hơi phiếm ra chất lỏng, càng dễ chịu của hân ra vào, phát ra trạch trạch tiếng nước, đem phần nộn chân oa biến thành một mảnh ẩm ướt lâm.

"Ngô..... A..... Phù nhi muốn nha....." Dần dần, nàng chịu không nổi loại này tra tấn, khó chịu lắc lắc thân mình.

Hốc mắt nhìn không được hơi hơi phiếm hồng, ở hân lại lần nữa đưa tay chỉ tham nhập hoa huyết khi, theo bản năng kẹp chặt chân, u huyết lý cơ bắp cũng đi theo căng thẳng, đưa hân ngón tay gặt gao vây quanh.

Hân hơi hơi khoi mào mi, phiếm tình dục mặc mâu nhìn về phía nàng khó chịu phiếm hồng khuôn mặt nhỏ nhắn, nhìn không được nhẹ giọng cười nhẹ.

"Như vậy liền chịu không nổi nha?" Hân cúi đầu hàm trụ nở nang môi dưới, ở nàng tìm hiểu cái lưỡi khi, đầu lưỡi quán quít lấy đỉnh hương.

Ở của nàng khinh ngâm thanh hạ, bàn tay to đem tay nàng kéo đến của hân lửa nóng thượng, làm cho nàng cảm giác chính mình vì nàng dựng lên cuồng đã dục vọng. "Phù nhi, cảm nhận được sao?"

Đụng đến kia cổ chích nhân nhiệt độ, nàng không khỏi mặt đỏ lên, ở của hân nhìn chăm chú hạ, ngưng ngưng mở ra kẹp chặt chân.

Mà tay hân chỉ đã ở nàng buông ra chân khi, dùng sức đi phía trước đẩy, chạm được huyết lý nhụy hoa, lập tức nghe được nàng đặt ra mị nhân rên rỉ.

Của nàng đáp lại rước lấy hân càng kịch liệt tác cầu, trần trụ nóng da thịt lẫn nhau cọ xát, lau ra nhè nhẹ kích tình hỏa diễm, thờ dốc dần dần đặc hơn, tình dục hơi thờ nhiễm mẫn bốn phía, nóng hai người tâm.

Chương 13: Chương 2.5

Ngón tay vi khúc, ma làm nhanh trất dừng đạo, ở đảo ra càng nhiều chất lỏng sau, hấn lại đi theo tham nhập nhất chỉ, lấy tam căn ngón tay đem nộn huyết chông đỡ tới tối khai.

"Đau....." Hạ Di Phù nhin không được khép khỏi mi tiêm, nhẹ giọng kháng nghị, non nốt hoa dừng kinh không dậy nổi đùa bỡn. "Không cần..... Hội đau....."

Nàng cắn môi, mềm thanh âm mang theo một tia miêu mẽ bàn khinh nuốt, lại càng hiển mê người.

"Hur..... Đợi sẽ không đau." Hoàng Phủ Tuyệt liếm Hạ Di Phù môi, bắt đầu di động ngón tay qua lại trườ đưa, ma sát tối non mịn thịt vách tường.

"Ngô....." Vi đau cảm giác theo nơi riêng tư phiếm khai, làm cho nàng nhanh ninh mi.

Khả chậm rãi, kia mặt đau đón lại kích thích của nàng tình dục, nàng bắt đầu đong đưa thất lưng té, đi theo của hấn ra vào đang di động, làm ra nhiệt tình đáp lại.

Của nàng mi lẳng làm cho hấn mi nổi lên mắt, ngón tay trườ đưa nhanh hơn tốc, mỗi một cái tiến vào đều có ý để đến chỗ sâu nhất kia một tầng mỏng manh, khinh dè nặng, làm cho nàng cảm thấy một tia đau.

"Ấn a....." Nàng chịu không nổi đá đầu, tư tư thủy dịch không được bị đảo ra, làm cho hấn ra vào càng thuận lợi, đem nộn huyết ngoạn một mảnh lầy lội.

Một tay đùa bỡn phần nộn tiểu huyết, một tay kia cũng đi theo bắt lấy một cái tuyết nhũ, dùng sức niết tể nhũ thịt, làm cho tuyết trắng nộn thịt bài trừ khe hở, chà xát ra dâm đẳng ánh sáng màu.

"A!" Cao thấp hai cái chỗ mẫn cảm đang bị đùa bỡn, cái miệng nhỏ nhắn không được dật ra mềm mại đáng yêu ngâm nga, chất lỏng lưu tiết, thịt vách tường bắt đầu co rút lại, đưa hấn ngón tay hấp càng nhanh.

Biết nàng sắp tới đỉnh, ngón tay sáp dâm vào càng dùng sức, đảo ra càng nhiều hương dịch, làm cho của hấn khe hở tràn ngập dâm mị trong suốt sợi tơ.

"Không..... A....." Tay nhỏ bé nắm chặt đệm chăn, thịt vách tường bắt đầu co rút, nàng tiêm kêu một tiếng, càng nhiều yêu dịch bị cuốn ra.

Mà hấn đã ở lúc này dùng sức rút ra ngón tay, làm cho mặt hoa không hề trở ngại tràn ra.

Bàn tay to đem tuyết ngầy đuôi phóng tới trên vai, làm cho sớm trưởng đau khó chịu nóng thiết nhắm ngay không được chảy ra chất lỏng hoa huyết, ở nàng không kịp phản ứng khi, đột nhiên dùng sức tiến vào nàng trong cơ thể, giống phải nàng làm phá hư đường như, như vậy không chút do dự, như vậy nóng nóng, làm cho nàng trở tay không kịp.

Lá mỏng bị vừa mới thứ phá, xử nữ vết máu chảy ra, hỗn hợp chất lỏng, dễ chịu của hấn ra vào.

"A ——" Nàng tròn to mắt, đột nhiên bị xô xuyên qua cảm giác làm cho nàng không khoẻ rên rĩ.

Khả đau đón lại chỉ có trong nháy mắt, ở hấn không ngừng đảo làm hạ, sớm ẩm ướt lâm cánh hoa thịt gắt gao phun ra nuốt vào của hấn ra vào, tơ máu vi thấm, theo của hấn trườ đưa mà hoạt hạ chân oa.

Ba ba tiếng vang hỗn tư tư tiếng nước, theo hấn rất nhanh trườ đưa không ngừng phát ra, hoa dịch theo độ cong chảy xuống bụng, lại chậm rãi hoạt tới miên nhũ, đem của nàng nửa người trên biến thành một mảnh ẩm ướt lâm.

"Ấn a....." Nàng rên rĩ, tay nhỏ bé nhin không được các bắt lấy chính mình miên nhũ, theo của hấn trườ đưa mà không được xoa bóp, nhũ thịt bài trừ khe hở, hoa dịch càng đem tuyết trắng da thịt nhiễm ra nhè nhẹ dâm lẳng sáng bóng.

Nhin nàng dâm đẳng tư thái, hấn nhin không được gầm nhẹ một tiếng, lớn hơn nữa độ cong ở nộn huyết lý trườ đưa, cảm giác thịt vách tường đưa hấn hấp càng nhanh.

"Người này lẳng oa nhi..... Hấp như vậy nhanh....." Hấn cắn răng hừ nhẹ, bàn tay to đem của nàng chân ban càng khai, làm cho chính mình ra vào càng thuận lợi.

"A....." Đùi bị chống đỡ tới tối khai, cảm thấy thẹn tư thể làm cho của nàng tiểu huyết một cái co rút nhanh, đưa hấn hấp càng nhanh, thư sướng khoái cảm làm cho hai người đều phát ra rên rĩ.

"Thoải mái sao?" Cúi đầu, hấn dùng lực hôn trụ của nàng môi, nóng thiết vẫn không được ra vào nộn huyết, trườ sáp ra trạch trạch tiếng nước.

"Ân a..... Thoải mái..... Ngươi biến thành ta thật thoải mái....." Đầu lưỡi cùng hân giao quần quít lấy, nàng mê loạn phát ra lẳng lơ, tiểu huyết không được co rút lại, nhất ba lại nhất ba co rút lại tiến đến.

Biết nàng lại đem tới đỉnh, nóng thiết trên diện rộng độ ở nộn huyết lý chuyển làm, đem nàng giáo biến thành dục tiên dục tử, làm cho không ngừng co rút lại thịt vách tường đưa hân cực đại hấp quá chặt chẽ.

"A ân ——" Cái miệng nhỏ nhắn dật ra kiều mỹ rên rỉ, ngón chân chịu không nổi cuộn lại.

Ở cuối cùng nhất ba cao trào tiến đến khi, nàng nhịn không được tiêm kêu một tiếng, đầu óc đột nhiên trống rỗng, mật dịch không được lưu tiết, cợ rửa tiểu huyết lý cực đại.

Hương thụ bị ám áp mật dịch đánh sâu vào khoái cảm, Hoàng Phủ Tuyết rất động trách mông, càng dùng sức giáo làm nộn huyết, làm cho thô dài bị thịt vách tường không được ma sát. "Ân hử..... Phù nhi..... Ngươi thực phùng..... Đem ta hấp thật thoải mái....." Duyên của nàng môi, tuyết trắng mông cánh hoa bị tay hân cấp gắt gao chế trụ, nặn ra dấu vết.

"A..... Không....." Đau đớn kích thích vẫn mãi cảm thân thể mềm mại, phần nộn tiểu huyết vẫn dùng sức bị đảo làm, làm sâu sắc dư vị.

Nhưng là mới nếm thử tình dục thân mình căn bản chịu không nổi nhiều lần khoái cảm, Hạ Dĩ Phù đã đầu, nhịn không được tiếng khóc cầu xin tha thứ.

"Nhanh..... Cũng sắp....." Hân ngừng đầu, ách vừa nói, nóng thiết càng dùng sức trườn tằng vài hạ, đảo ra thâm trầm độ cong, cuối cùng một cái thật sâu tiến vào, hân nhịn không được phát ra một tiếng gằn nhẹ.

Cực hạn khoái cảm tràn ngập của hân tứ chi, hân thỏa mãn thả lỏng thân mình, làm cho sớm buộc chặt nóng thiết vì nhuyển, đỉnh lỗ nhỏ hé mở, sái ra nóng bóng bạch dịch.....

Dạ!

Hạ Dĩ Phù nhanh chóng mở mắt ra, bị ác mộng tươi sống làm tỉnh lại.

Trong mộng nàng nhưng lại cùng Hoàng Phủ Tuyết cái kia hạ lưu bại hoại mây mưa thất thường, hơn nữa nàng còn phát ra rất kỳ quái thanh âm, thậm chí khóc cầu hân muốn nàng.....

Ác mộng! Thật là ác mộng!

May mắn chính là mộng, nếu thực sự phát sinh, nàng nhất định sẽ muốn chết, nhất định sẽ!

Nhẹ nhàng thở ra rất nhiều, nàng lại cảm thấy có điểm không thích hợp.

Thân thể của nàng là lạ, hảo toan lại đau quá, toàn thân xương cốt giống như bị sách quá đường như, hơn nữa..... Là sai thấy sao? Tổng cảm thấy có cánh tay đặt ở của nàng bộ ngực.....

Nàng hơi hơi ninh mi, nhịn không được rung rung.

Không phải ảo giác, thực sự có nhân ôm nàng, hơn nữa nàng còn nghe được trầm ổn tiếng hít thở, cùng kia quen thuộc mùi.....

Nuốt nuốt nước miếng, Hạ Dĩ Phù rất chậm rất chậm quay đầu.

"A ——" Vừa thấy đến ôm nam nhân của nàng, nàng lập tức thét chói tai, dùng sức đẩy ra hân, muốn nhảy xuống giường, vừa vặn từ mới vừa động, toan đau liền lan tràn mờ ra.....

"Đau quá....." Hạ Dĩ Phù giúp đỡ thắt lưng, nhịn không được rên rỉ.

"Nhanh như vậy liền tỉnh?" Hoàng Phủ Tuyết chống đầu, dày thương thức nàng vừa tỉnh lại kiều mỹ bộ dáng, khuôn mặt anh tuấn dương trên tức ý cười.

"Ngươi, ngươi....." Hạ Dĩ Phù tức giận đến trừng lớn mắt, không thể tin được này hết thảy thể nhưng không phải mộng, mà là thực sự?!

Nàng thể nhưng rượu sau loạn tính, cùng hân làm, làm.....

Nhưng là, người ta không phải nói rượu sau khi tỉnh lại hết thảy đều đã quên sao? Như thế nào nàng đối tới hôm qua phát sinh chuyện vẫn là nhớ rõ nhất thanh nhị sở? Đây có thể hay không rất suy?

Không! Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là.....

"Ta làm sao có thể hội tủy?" Trong ấn tượng nàng mới uống vài chén, làm sao có thể hội tủy đến mờ mịt nhiên, mặc hân muốn làm gì thì làm?

Hoàng Phủ Tuyết nhún nhún vai, "Có thể là rượu rất liệt đi?"

"Ta nghe ngươi ở thú ỉm!" Rượu rất liệt? Hấn làm nằng tốt như vậy quái sao? "Hoàng Phủ Tuyết, ngươi nhất định là kẻ đơn đúng hay không?"

Hoàng Phủ Tuyết nghe vậy nhủ mảy, tuần mỷ tươi cười tràn đầy tà khí, không phủ nhận cũng không thừa nhận.

Hãy nhìn hấn này biểu tình, Hạ Dĩ Phù chỉ biết chính mình nói đúng rồi, nằng tức giận đến toàn thân phát run, không thể tin được hấn nhưng lại làm ra bức này hạ lưu sự!

"Ngươi..... Ngươi còn nói rượu và thức ăn lý không kẻ đơn? Ta chỉ biết ngươi đang nói dối!" Mà nằng lại vẫn ngây ngốc thượng làm!

"Nào có? Ta lại chưa nói dối." Hoàng Phủ Tuyết vẻ mặt vô tội, thân thủ lúc khởi Hạ Dĩ Phù trước ngực nhất lủ tóc đen, nhẹ nhàng khứu nghe.

Hấn nói nhưng là thực sự, hấn quả thật không ở rượu và thức ăn lý kẻ đơn nha! Chính là hạ ở cái chén lý mà thôi.

"Buông ra! Không hoài ngươi chạm vào ta!" Hạ Dĩ Phù dùng sức xả quay đầu phát, thân mình liêu minh sau này na.

"Phù nhi, ngươi lại lui sẽ rớt xuống giường....." Lời còn chưa dứt, tiếng thét chói tai liên vang lên ——

Không còn kịp rồi, Hạ Dĩ Phù ngay cả nhân mạng bị lăn xuống giường, trên người chấn vi hiên, lộ ra tràn đầy tử ngân mê người thân thể mềm mại.

Nếu không thương thức, sẽ không là nam nhân!

Hơn nữa kia tuyết phủ thượng dấu vết hay là hấn chiến tích, hấn nhưng là thật sâu nhớ rõ của nằng ngọt trắng mịn, làm cho hấn yêu thích không buông tay.

"Hoàng Phủ Tuyết, cho ta thu hồi ngươi cặp kia sắc mắt! Bằng không ta sẽ bắt nó đào ra!" Thấy hấn dùng cặp kia mê đắm ánh mắt xem nằng, Hạ Dĩ Phù vừa thẹn vừa giận, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng mau hơi nước.

"Phân biệt sao?" Hấn tà cười, không nhìn của nằng lửa giận, tiếp tục nói khiêu khích. "Dù sao tối hôm qua ta nên sờ cũng sờ soạng, nên thân cũng hôn, ngay cả nên ỉ tiền ỉ đều vào." Nói xong, con ngươi đen ngăm nằng, tràn đầy tà nịnh ái muội.

"Ngươi....." Hạ Dĩ Phù bị hấn ái muội lời nói biến thành nói không ra lời, của hấn nói khiến cho nằng tối hôm qua trí nhớ, cho nên nằng hoàn toàn biết hấn đang nói cái gì.

Chính là bởi vì biết, nằng tài văn chương!

Tối hôm qua của nằng đáp lại tuyết không bại bởi của hấn nhiệt liệt, thậm chí còn chủ động hầu hạ hấn..... Nghĩ đến này tu nhân hình ảnh, Hạ Dĩ Phù nhin không được ảo não rên rỉ.

Nhìn nằng ảo não bộ dáng, Hoàng Phủ Tuyết cười đến càng vui vẻ, không thể trách hấn tí bi nha! Ai giáo nằng rất đáng yêu!

"Đủ! Đừng cười!" Của hấn tiếng cười kích thích nằng, làm cho nằng nghĩ đến tối hôm qua cỡ nào xuân, thế nhưng hội tin tưởng hấn trong lời nói. "Hoàng Phủ Tuyết! Ta hận ngươi chết đi được!"

Nằng cắn cánh môi, hốc mắt nhĩ đỏ, thực sự bị hấn tức giận đến muốn khóc.

Thấy nằng đỏ hốc mắt, Hoàng Phủ Tuyết lập tức thu hồi tươi cười, bàn tay to bao quát, đem nằng ôm vào trong lòng.

"Tránh ra! Đừng chạm vào ta!" Hạ Dĩ Phù dùng sức giãy dụa, gập giãy không ra, nằng tức giận đến há mồm dùng sức cắn vai hấn giáp.

Hoàng Phủ Tuyết không nhúc nhích, nhậm nằng cắn.

"Ngaoan, đừng tức giận, đừng khóc." Hấn ôn nhu khinh đồ, không thương xem nằng khóc, thấy nằng hốc mắt đỏ, hấn liền đau lòng.

Gặp Hoàng Phủ Tuyết không phản kháng, Hạ Dĩ Phù cắn cũng mất mặt, chậm rãi buông ra miệng, nhìn đến vai hấn bị nằng cắn ra một cái thật sâu dấu răng, hơi hơi chảy ra tơ máu.

"Như thế nào? Không cắn?" Hấn nhủ mảy, ôn nhu nhìn nằng.

Hạ Dĩ Phù dùng tay chải tóc, khuôn mặt nhỏ nhắn đáng thương hề hề, tràn đầy ủy khuất. "Nhĩ hảo phá hư, thế nhưng khi dễ ta! Còn dùng kẻ đơn chiêu này, ô....."

Nằng càng nói càng khí, nước mắt rầm chảy.

"Không có biện pháp, ai giáo ngươi muốn chọc ta tức giận." Hấn khả tuyệt không cảm thấy hấn có sai, dù sao nằng sớm hay muộn là hấn nhân.

"Ta nào có chọc giận ngươi tức giận?" Đều là hấn nói chuyện chọc giận nằng, nằng làm tức giận nhân thủ đoạn nào có hấn cao minh nha?

"Ngươi đã quên ngươi từng nói qua thà rằng giả người khác, cũng không chịu giả ta những lời này sao?" Những lời này hấn khả nhớ rõ rất sâu, cả đời cũng

sẽ không quên!

Này làm cho người ta vừa tức lại bất đắc dĩ cô gái nhỏ, căn bản là không biết hấn là lấy cái gì tâm tình đối đãi nàng, chỉ biết nói những lời này khí hấn!

Hoàng Phủ Tuyết trong lời nói làm cho Hạ Dĩ Phù trừng lớn mắt, nàng chỉ biết, hấn nhất định ở ghi hận, uống phí nàng cảnh giới lâu như vậy, vẫn là kì kém nhất.

"Ồ..... Ta mặc kệ! Người khi dễ ta! Ta chán ghét người!" Nàng khóc la hét, nước mắt rơi vào cang hung.

Của nàng nước mắt làm cho hấn không có cách, đành phải dỗ nàng. "Được rồi! Muốn như thế nào người mới có thể không tức giận?"

Cúi đầu, Hạ Dĩ Phù hấp hấp hồng hồng cái mũi, thấy hấn nói ra những lời này, khoe miệng vụng trộm dương một chút, khả vừa nhắc ngẩng đầu lên lại là ỳi khuất hai mắt đầm lệ bộ dáng.

"Rất đơn giản, ta muốn người đã quên tối hôm qua phát sinh chuyện, chúng ta coi như hết thảy đều không có phát sinh quá." Chờ nói những lời này thật lâu, nàng quyết định đem tối hôm qua hết thảy trở thành ác mộng, cả đời không hề nhớ lại.

Hoàng Phủ Tuyết nhũu mày, đã sớm đoán được nàng sẽ nói ra loại này nói, nha đầu kia hướng đến không thường khóc, vừa khóc chính là có quỷ kế, nghĩ đến hấn hội không biết sao?

"Này rất khó." Hấn cau mày, vẻ mặt khó xử.

"Làm sao nan?" Hạ Dĩ Phù tuyệt không cảm thấy. "Dù sao việc này chỉ có người biết ta biết, ta nói cho người, cho dù người đi tuyên truyền cũng vô dụng, ta đánh chết không thừa nhận cũng không có người có thể làm khó dễ được ta, muốn ta gả cho người, đó là không có khả năng....."

Lời còn chưa dứt, cửa phòng đã bị đẩy ra.

"Tuyệt nhi, nhà của ta Phù nhi có phải hay không ở....."

Vào tiếng người không kịp nói xong, liền cứng ngắc ở cửa, hơn nữa sau lưng còn đi theo rất nhiều người, toàn đem trước mắt này một màn thu vào trong mắt.

Hạ Dĩ Phù nhanh chóng quay đầu. "Ba....."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Chương 2.6

Nàng xong rồi! Nàng thực sự xong rồi!

"Chú Hạ, người đừng xấu cho Phù nhi, hết thảy đều là cháu không tốt, bởi vì tối hôm qua sinh nhật, cùng Phù nhi đàm quá nhanh vui vẻ, nhất thời uống rượu, không cẩn thận rượu sau loạn tính....."

Hoàng Phủ Tuyết vẻ mặt sảm hối, một bộ sai đều ở hấn trên người bộ dáng.

"Thúi lắm!" Hạ Dĩ Phù tức giận đến giọng chân. "Ba, người đừng nghe hấn nói bậy, rõ ràng hấn ta hạ được con! Con bị hấn hại!"

"Nga?" Hạ lão gia vuốt chòm râu, cùng Hoàng Phủ gia hai người xem liếc mắt một cái, mắt nhìn về phía Hoàng Phủ Tuyết. "Tuyệt nhi, Phù nhi nói là thật vậy chăng?"

"Đương nhiên không phải!" Hoàng Phủ Tuyết vẻ mặt chính khí, nói đối hoàn toàn mặt không đỏ khí không suyễn, tựa như cái chân chính vô tội.

"Chú biết cháu từ nhỏ, chú thấy cháu là như vậy người sao?"

"Này....." Hạ lão gia trầm ngâm, gật gật đầu. "Nói cũng phải...."

Tuyệt nhi là hấn thấy nó từ nhỏ lớn lên, người như thế nào hấn đương nhiên biết, loại sự tình này không có khả năng là hấn làm được.

"Thúi lắm! Ba, người đừng tin hấn nói!" Lại tới nữa, lại tới nữa, cái này lưu lạn phơi lại ở trang vô tội, khắp thiên hạ nhân chính là bị hấn này phò bộ đáng cấp cho!

"Phù nhi, cô nương gia nói chuyện có thể nào như vậy thô lỗ?" Hạ lão gia nhíu mày khinh xích.

"Ba, người phải tin tưởng Phù nhi!" Hạ Dĩ Phù gấp đến độ dậm chân. "Không tin trong lời nói người có thể ăn thức ăn trên bàn, người chỉ biết nữ nhi thật là bị cái này lưu bại hoại thiết kế!"

Nói xong, nàng hung tợn trừng mắt nhìn Hoàng Phủ Tuyết liếc mắt một cái, thấy hắn vẻ mặt vô tội, nàng lại đầy mình hỏa!

"Thế bá, người ném thử cũng tốt, vừa vặn có thể chứng thật tiểu chất trong sạch." Hoàng Phủ Tuyết cũng không sợ, dù sao đồ ăn vốn không hạ được.

"Hảo." Hạ lão gia nhất chiếc đũa đồ ăn. "Không có gì không thích hợp nha!"

Hắn cảm thấy tốt lắm, không giống như có hạ được.

"Làm sao có thể?" Hạ Dĩ Phù trừng lớn mắt, "Kia..... Kia nhất định là rượu quan hệ, nhất định là rượu có vấn đề!"

Đối! Nàng tối hôm qua chưa ăn đồ ăn, chỉ có uống rượu.

Hoàng Phủ lão gia nhìn rượu liếc mắt một cái, thân thủ ngã chén, một ngụm uống lên đi xuống.

"Hảo hảo, không thành vấn đề nha!" Hắn cũng không cảm thấy rượu lý có bị kê đơn.

"Không có khả năng nha....." Rõ ràng nàng uống khi còn có vấn đề nha! Làm sao có thể.....

"Phù nhi, người làm sao có thể nói dối đâu?" Hạ phu nhân khinh xích nữ nhi, quay đầu hướng Hoàng Phủ vợ chồng xin lỗi. "Thật có lỗi, Phù nhi nhà ta làm cho các vị chế giễu!"

"Làm sao có thể? Đây đều là nhà của ta Tuyết nhi không tốt, nhu thể quá say rượu, khi dễ Phù nhi." Hoàng Phủ phu nhân cười khẽ, bọn họ mới cảm thấy thật có lỗi đâu!

"Như vậy tốt lắm, dù sao ván đã đóng thuyền, cô dâu mới đều phát sinh việc này, không bằng chúng ta sẽ kết thân gia đi!" Hoàng Phủ lão gia đề nghị.

"Hảo! Đây hảo!" Hạ lão gia cười gật đầu, "Tuyết nhi đứa nhỏ này ta thích thật lâu, Phù nhi có thể gả hắn là phúc khí."

"Hạ huynh, người khách lễ, Tuyết nhi có thể lấy được Phù nhi cũng là phúc khí nha!" Hoàng Phủ lão gia ha ha cười.

Bốn người người một lời ta nhất ngữ, hoàn toàn không có Hạ Dĩ Phù xen mồm cơ hội, hôn sự liền như vậy bị định xuống dưới.

"Không! Ta không cần! Ta mới không cần gả cho cái lưu bại hoại này!" Hạ Dĩ Phù tức giận đến rống to.

Tại sao có thể như vậy?! Nàng rõ ràng chính là bị hại nha! Vì sao cuối cùng Hoàng Phủ Tuyết lại không có việc gì, ngược lại là nàng cần phải gả cho hắn đâu?

Nàng không cần, nàng không cần!

"Phù nhi, đừng náo loạn!" Hạ lão gia mắt hướng trách cứ.

"Ba, ta....." Hết đường chối cãi là cái gì tư vị, Hạ Dĩ Phù thực sự thương đến.

"Chú Hạ, người đừng trách cứ Phù nhi, hết thấy đều là ta sai, có thể cho ta cùng Phù nhi một mình nói chuyện sao? Sau hi nói chuyện, Phù nhi hẳn là sẽ nguôi giận!" Hoàng Phủ Tuyết ôn nhu nhìn Hạ Dĩ Phù, nhẹ giọng nói.

Thấy hắn bộ dáng dối trá, Hạ Dĩ Phù càng tức giận, tay nhỏ bé nhanh thu quần áo, lần thứ vô số bị hắn làm cho tức giận nói không ra lời.

"Hảo, vậy người nhóm là tốt rồi hảo nói chuyện, Hoàng Phủ huynh, chúng ta đến đại đình thương lượng hôn sự đi thôi!" Hạ lão gia cười gật đầu, Hoàng Phủ Tuyết đối nữ nhi yêu thương làm cho hắn vừa lòng cực kỳ.

"Hảo, chúng ta sẽ không muốn đánh nhiều cô dâu mới."

Đoàn người rời khỏi phòng, lưu lại Hoàng Phủ Tuyết cùng Hạ Dĩ Phù.

Chờ cho người lớn rời khỏi, Hạ Dĩ Phù lập tức nổi giận! "Hoàng Phủ Tuyết, người cái này lưu bại hoại! Người dám hãm hại ta?" Nàng không ngu ngốc, đem toàn bộ sự tình xuyên ngay cả đứng lên, nàng lập tức biết chính mình bị thiết kế!

"Nha? Không sai! Người cuối cùng cũng biết!" Người lớn vừa rời khỏi, khuôn mặt anh tuấn thượng thành khẩn lập tức hóa thành tà nịnh, tiếp tục đùa với nàng.

"Cái gì vấn bài, cái gì nữ nô, này hết thấy đều là người bày kế!" Hạ Dĩ Phù tức giận đến rống giận, "Người từ ngay từ đầu đều bày kế!"

"Không có biện pháp, ai bảo ngươi muốn bước vào cạm bẫy?" Hoàng Phủ Tuyết tuyệt không cảm thấy chột dạ, khuôn mặt tuấn tú thướt thướt cười dương rất cao.

"Ngươi....." Tay chỉ vào hắn, tức giận đến phát run. "Không cần nói cho ta biết, ngay cả baba ta bọn họ tiến vào cũng là bày kế!"

"Ngô, ngươi muốn nghĩ như vậy cũng có thể." Hoàng Phủ Tuyết cũng không phủ nhận.

Hạ Dĩ Phù tức giận đến ngay cả lùi lại mấy bước, khí đến hảo tướng học máu.

Nguyên lai, hết thấy hắn đều thiết kế tốt lắm, mà nàng còn ngây ngốc toàn trúng của hắn kế, biến thành chính mình hiện tại tiến thoái không được, chỉ có thể nhậm nhân bài bố.

"A..." Nàng tức giận đến thét chói tai, lý trí mất hết. "Hoàng Phủ Tuyết, ngươi là tên bỉ ổi!"

Nàng xông lên tiền giận đánh hắn, làm sao có đao a? Nàng muốn chém hắn!

Hoàng Phủ Tuyết thoải mái mà cầm Hạ Dĩ Phù nắm đấm, khí lực nhất sử, dễ dàng đem nàng ôm vào trong ngực.

"A...buông! Ngươi cái này lưu lạn bại hoại!" Hạ Dĩ Phù tức giận đến dùng sức giãy dụa, càng không ngừng đá Hoàng Phủ Tuyết, muốn phát tiết tức giận.

Ai ngờ của nàng phần giận, chính là rước lấy của hắn cười khê.

Thật là kỳ quái, rõ ràng hiện tại nàng tựa như cái người đàn bà chanh chua, như thế nào hắn vẫn là cảm thấy nàng thật đáng yêu đâu? Đáng yêu hảo tướng lại ăn nàng.

Bất quá, hắn dám khẳng định, nếu hắn dám làm như thế, trước mắt này chỉ tiểu cạp mẹ thực sự hội lấy đao chém chết hắn.

Bất đắc dĩ, hắn đành phải tạm thời áp chế dục hỏa, dù sao còn nhiều thời gian, hắn có khi là thời gian đem nàng lại ăn làm mạt tẫn.

"Phù nhi, ta cũng không quên ngươi tối hôm qua nói trong lời nói." Hắn cúi đầu ở nàng bên tai nhẹ giọng nói: "Ta nhớ rõ ngươi nói, ngươi không chán ghét ta, thậm chí còn bởi vì ta không thú đến tân nương tử mà âm thầm cao hứng, hơn nữa chỉ cần ta bên người có nữ nhân tới gần, ngươi là tốt rồi tức giận....."

Của hắn nói làm cho thân thể mềm mại cứng đờ, thoáng chốc nghĩ tới.

Thấy nàng đình chỉ giãy dụa, khóe miệng dương rất cao. "Ngươi khi đó thực sự thật đáng yêu, nhuyển thanh âm đối ta kể ra lời tâm tình, nguyên lai ngươi thích ta đã lâu!"

"Phóng..... Thú lắm!" Hạ Dĩ Phù dùng sức đẩy ra Hoàng Phủ Tuyết, khuôn mặt nhỏ nhắn lại quần vừa giận, mang theo một tia thẹn quá thành giận xấu hổ.

Nàng nghĩ tới! Nhớ tới tối hôm qua nàng còn làm cái gì chuyện ngu xuẩn.

Nàng nhưng lại đối hắn nói những lời này, này chỉ có chính nàng biết đến tiểu bí mật, thật sự là.....

Thiên giết! Nàng khó được tủy, như thế nào nhất say rượu, nên cái gì nói đều nói xuất khẩu?

Không được! Từ cũng không thể thừa nhận nàng từng nói qua những lời này!

"Ta nói cho ngươi, khi đó ta uống rượu, những lời này là không thể thật sao!" Nàng đỏ mặt đối hắn gào thét, khả tầm mắt cũng không dám nhìn về phía hắn.

"Phải không?" Hoàng Phủ Tuyết cười khê, hắn cũng sẽ không khinh địch như vậy hãy bỏ qua nàng. "Phù nhi, người ta nói rượu sau phun thực ngôn, ngươi hình như là thuộc loại này hình nha!"

"Phóng..... Thú lắm!" Khuôn mặt nhỏ nhắn càng đỏ, không biết là bởi vì lửa giận vẫn là bởi vì xấu hổ quần, nàng bị của hắn nói biến thành gợn chân. "Ngươi thiếu nói bậy!"

"Hảo, hảo, ngươi không thừa nhận không quan hệ, ta biết thì tốt rồi." Hoàng Phủ Tuyết ha ha cười, thân thủ vỗ nhẹ Hạ Dĩ Phù mặt. "Dù sao, ngươi già ta là già định rồi!"

Của hắn nói làm cho khuôn mặt nhỏ nhắn nhanh chóng trắng bệch, nhìn hắn đắc ý tươi cười, nàng hảo muốn khóc nga!

Chẳng lẽ nàng đời này thực sự nhất định làm cho hắn ăn gấu gao sao?

Hôn sự đã định, nhậm Hạ Dĩ Phù như thế nào kháng nghị cũng không hiệu.

Không vài ngày, Hoàng Phủ gia cùng hạ gia hôn sự đã truyền khắp phương bắc, rước lấy mọi người thảo luận.

Như vậy cho dù, Hạ Dĩ Phù quyết định làm không có nghe đến; Không nghĩ tới ngay cả đàm sinh ý, cũng có người cùng nàng nói chúc mừng.

"Hạ tiểu thư, ta nghe nói ngươi mau cùng Hoàng Phủ công tử thành thân, thật sự là chúc mừng nha!" Lưu lão bản cười đối Hạ Dĩ Phù chúc.

Chúc mừng cái rắm! Hạ Dĩ Phù một chút cũng cười không được, hãy nhìn lưu lão bản nhiệt tình khuôn mặt tươi cười, nàng không thể đắc tội với người, chỉ có thể miễn cưỡng kéo kéo khóe miệng, "Làm sao, cảm ơn nha!"

"Hoàng Phủ công tử nhưng là nhân trung chi long, cùng Hạ tiểu thư ngươi chính xứng đôi, trai tài gái sắc, giai nhân nhất cộc nha!" Một bên lí lão bản cũng đi theo cười nói.

Hừ! Là "Sói" Tài nữ mao đi? Hạ Dĩ Phù ở trong lòng khinh thường hừ lạnh, nghĩ đến chính mình thực sự phải gả cấp Hoàng Phủ Tuyết, nàng liền lòng tràn đầy không muốn!

Nhưng là..... Ngực lại không hiểu có một chút kỳ dị cảm giác.

Nàng đã điều bỏ qua kia ti phức tạp cảm, liệu mình muốn cho chính mình chán ghét này cộc việc hôn nhân, cố gắng phản kháng, muốn a cha không cần đem nàng gả cho Hoàng Phủ Tuyết.

Nhưng là vô dụng, lời của nàng căn bản không có người muốn nghe! Ai! Nay còn có thiên lý sao?

Nàng thật là nữ nhi của ba ba sao? Như thế nào nàng cảm thấy Hoàng Phủ Tuyết có vẻ giống cha con hơn? Ba Ba đều nghe hán, cũng không nghe nàng nói chuyện, cho nên nàng chán ghét từ Hoàng Phủ Tuyết!

Trừ bỏ chán ghét, nàng đối hán mới không có khác tâm tư đâu!

Hạ Dĩ Phù ở trong lòng như vậy nói cho chính mình, quay đầu đã thấy một chút quen thuộc thân ảnh, nàng theo bản năng muốn trốn đi, nhưng là vừa thấy đến hán đi vào địa phương, nàng lập tức nhảy dựng lên, trừng lớn mắt thẳng nhìn.

Một chút kiều mỹ thân ảnh lập tức cuốn lấy hán, hai người cười nói, rất thân mật bộ dáng.

Lừa gạt nổi lên, hơn nữa là như vậy mãnh liệt, ngay cả nàng cũng không chế không được!

Cái kia hạ lưu bại hoại! Đều cùng nàng đính hôn, còn dám thương thanh lâu?! Hán làm nàng là đã chết sao?

Hạ Dĩ Phù tức giận đến mất đi lý trí, bất chấp còn tại đàm sinh ý, bên cũng giống như lao xuống lâu.

Này chết tiết Hoàng Phủ Tuyết! Nàng tuyệt đối muốn chém hán!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Chương 3.1

Không nghĩ người yêu

Nhưng vì sao chỉ cần nhất ôm người

Yêu sẽ thấy cũng thu không trở lại.....

"Tuyệt! sao lâu rồi chưa đến xem người ta!" Dương Tâm Mi mỉa mai thanh hôn đối, toàn bộ thân mình toàn tiến sát Hoàng Phủ Tuyết trong lòng, mềm mại đáng yêu bộ dáng không có gì nam nhân có thể kháng cự.

"Như thế nào? Nhớ ta sao?" Hoàng Phủ Tuyết nhẹ giọng trêu đùa, thon dài thân hình ở quần áo tuyết trắng cảm ỷ hạ càng hiển tuấn dật.

"Đương nhiên! Mi nhi nhớ ngươi muốn chết! Nghe nói ngươi cùng với Hạ gia tiểu thư thành thân, cái loại này chưa dứt sữa oa nhi có cái gì tốt nha?" Dương Tâm Mi ôn nhu làm nũng, thanh âm mang theo một tia ghen tị.

Nàng sớm tâm nghi Hoàng Phủ Tuyết thật lâu, mỗi lần hán đến thanh lâu đều là nàng hầu hạ của hán, thân là thanh lâu hoa khôi, nàng đối chính mình cực

cụ tự tin, cũng nghĩ đến sớm muộn gì có một ngày sẽ bị Hoàng Phủ Tuyết thủ tiến Hoàng Thiên Bảo.

Cho dù làm vợ nhỏ cũng tốt, ít nhất vinh hoa phú quý hưởng dụng vô cùng, hơn nữa như vậy tuần mỹ nam tử, người nào cô nương gia không vui yêu? Không nghĩ tới nửa đường lại sát ra một cái Trình Giảo Kim, thật sự là làm người ta thâm hận.

Bất quá gặp Hoàng Phủ Tuyết cho dù đính hôn sự lại vẫn là đến thanh lâu, Dương Tâm Mi nên ý.

Nghĩ đến cái kia hạ gia tiểu thư căn bản không phải của nàng đối thủ, nàng vẫn có hi vọng!

"Ít nhất ta có lớn lên không gian, mà ngươi chỉ có già đi tiền vốn." Hạ Dĩ Phù lạnh lùng nói tiếp, khí giận mắt đẹp thẳng tắp trừng mắt Hoàng Phủ Tuyết.

Hạ lưu bại hoại! Nhìn thấy nàng còn không buông tay, còn vẫn ôm kia nữ nhân? Hắn không sợ thù hận điều nha?

"Phù nhi." Vừa thấy đến Hạ Dĩ Phù, Hoàng Phủ Tuyết khinh giờ lên cười, con ngươi đen xẹt qua một tia giả dối. "Thực khéo, không nghĩ tới sẽ ở này gặp được ngươi."

Hắn ra vẻ kinh ngạc, chưa nói chính mình là cố ý tại đây xuất hiện.

Hắn sớm đem của nàng hành trình tra nhất thanh nhị sở, biết nàng sẽ ở đối diện tử lâu cùng nhân đàm sinh ý, liền cố ý đi vào thanh lâu, chờ nàng xem đến hắn khi phản ứng.

A, hắn không thất vọng nha!

Của hắn Phù nhi giờ phút này giống chỉ tiểu cạp mẹ, chính nghiêng răng nghiêng lợi trừng mắt hắn.

Không biết chính mình lại bị tính kế, Hạ Dĩ Phù giận trừng mắt Hoàng Phủ Tuyết, thấy hắn còn không buông ra Dương Tâm Mi, rõ ràng chính mình đi lên tiền, dùng sức đem hắn ngăn.

"Trên đường cái, áp áp ôm một cái còn thể thống gì?" Hạ Dĩ Phù la hét, giống thủ hộ chính mình gì đó, đứng ở Hoàng Phủ Tuyết phía trước.

"Uy! Ngươi làm cái gì nha?" Dương Tâm Mi bị Hạ Dĩ Phù thái độ biến thành nổi giận, không khỏi hờn dỗi hướng Hoàng Phủ Tuyết kháng nghị. "Tuyệt! Ngươi xem nàng!"

Tuyết? Ác..... Kêu thật đúng là thân thiết!

Hạ Dĩ Phù nhin không được buồn nôn, quay đầu nhìn về phía Hoàng Phủ Tuyết. "Uy! Ngươi thật đúng là không chọn, loại này mặt hàng ngươi cũng ăn được đi xuống?"

Là! Bộ dạng là cũng không tệ lắm! Chính là khí chất tục điểm, vừa thấy chỉ biết lên không được dài mặt.

"Uy! Ngươi lời này là cái gì ý tứ?" Dương Tâm Mi trừng mắt Hạ Dĩ Phù, bị lời của nàng biến thành càng khí, nhin không được mở miệng chất vấn.

"Như thế nào? Như vậy bạch ngươi cũng nghe không hiểu a?" Hạ Dĩ Phù thực đáng thương nghề nàng liếc mắt một cái, lại quay đầu nhìn về phía Hoàng Phủ Tuyết. "Uy! Ngươi là chỉ cần đáng người hảo là đến nơi sao?"

Ánh mắt thiên cận hạ lưu bại hoại!

Hoàng Phủ Tuyết nhieu mây, nhẹ giọng nở nụ cười. "Phù nhi, ngươi con tức ghê gớm thật, cảm tình là ở ghen?" Kia nồng đậm toan vị, hắn đều nghe thấy được.

"Ghen?" Hạ Dĩ Phù trừng lớn mắt, lạnh lùng hừ cười một tiếng. "Ngươi suy nghĩ nhiều quá, ta là sợ ngươi nhiễm bệnh, ta đây phải trước thời gian làm quả phụ!"

Ghen? Đó là cái gì vậy? Nàng sẽ vì hắn ghen? Chê cười!

"Nga?" Lời của nàng nếu không không trêu chọc giận hắn, ngược lại làm cho hắn cảm thấy càng thú vị. "Ngươi không phải thực không nghĩ gả cho ta, ta đây trước thời gian nhiễm bệnh đã chết, ngươi sẽ không dùng gả cho, không phải sao?"

"Nha?" Của hắn nói làm cho Hạ Dĩ Phù bùng tính đại ngộ. "Ngươi nói đúng vậy."

Nàng cúi đầu bắt đầu tự hỏi của hắn nói. Đúng rồi! Hắn nếu trước thời gian nhiễm bệnh đã chết, nàng sẽ không dùng gả hắn!

Hơn nữa nàng thực làm quả phụ, còn có thể kế thừa hắn danh nghĩa tài sản, như vậy không phải rất tốt sao?

"Thật là, ta như thế nào không nghĩ tới đâu?" Hạ Dĩ Phù thâm mắng chính mình bỗng.

Thấy nàng thật đúng là tự hỏi đi lên, Hoàng Phủ Tuyết không cảm thấy không phải tư vị, này nữ nhân! Hắn chính là tùy tiện nói nói mà thôi, nàng thật đúng là làm thực nha?

"Như thế nào? Ngươi nghĩ đến như thế nào?" Hoàng Phủ Tuyết tức giận hỏi.

"Ta....." Hạ Dĩ Phù nhú mày nhìn Hoàng Phủ Tuyết, lại quay đầu nhìn về phía Dương Tâm Mi, làm tốt nan.

Rõ ràng chính là tiền có vẻ trọng yếu, rõ ràng chính là thực chán ghét hắn, nhưng là thật muốn làm cho hắn cùng nữ nhân khác cùng một chỗ, nàng chính là lòng tràn đầy không muốn!

"Như thế nào?" Xem của nàng mặt đều nhanh mặt nhăn thành một đoàn, Hoàng Phủ Tuyết nhin không được nở nụ cười.

"Đi! Về nhà!" Quên đi! Đây vấn đề rất phức tạp, trước không cần suy nghĩ.

"Về nhà?" Hoàng Phủ Tuyết nhú mày.

"Đối! Như thế nào? Ngươi còn muốn đi tại đây nha!" Hạ Dĩ Phù tức giận nhìn Hoàng Phủ Tuyết, thân thủ dùng sức trạc của hắn ngực. "Ta nói cho ngươi, ta Hạ Dĩ Phù là rất nặng mặt mũi, nếu làm cho ngoại nhân biết ta ngay cả cái nam nhân đều quản không được, ta đây không phải thực mất mặt? Dù sao muốn cho ngươi từ phương pháp nhiều như vậy, ta làm sao tuyến sẽ làm chính mình mất mặt phương pháp?"

Đối! Đây thật sự là một cái hảo lý do! Hạ Dĩ Phù quả muốn vì chính mình vỗ tay.

"Ha!" Lời của nàng chọc hắn bật cười.

Này quật cường nha đầu, cái gì đều có lý do, không nghĩ hắn cùng nữ nhân khác cùng một chỗ cứ việc nói thẳng thôi! Cố tình chính là yêu lừa mình dối người!

"Cười thí nga!" Hạ Dĩ Phù bị Hoàng Phủ Tuyết cười đến không hiểu mặt đỏ. "Đi! Ta nói cho ngươi, về sau không cho phép ngươi lại đến chỗ này."

Nói xong, lại quay đầu nhìn về phía Dương Tâm Mi. "Hừ! Đây nam nhân là của ta, ngươi, tưởng đều đừng nghĩ!"

Nói xong, nàng ngậy thơ đối Dương Tâm Mi phẫn cái mặt quỷ, lôi kéo Hoàng Phủ Tuyết cũng không quay đầu lại đi rồi.

Bị lưu lại Dương Tâm Mi phẫn nộ dọa chân, vừa rồi hoàn toàn không có nàng chen vào nói đường sống, nàng phát hiện Hạ Dĩ Phù vừa xuất hiện, Hoàng Phủ Tuyết ánh mắt liền toàn đặt ở Hạ Dĩ Phù trên người, hoàn toàn không nhìn của nàng tồn tại.

Nàng phát hiện làm cho Dương Tâm Mi lại đỏ vừa hận, đáng giận! Nàng sẽ không dễ dàng buông tha cho!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Chương 3.2

Trong sân vườn, Hạ Dĩ Phù ưu nhân uống trà đọc sách, cẩn thận dung nhan bình tĩnh, chính là tinh thần cũng không có thể hoàn toàn chuyên chú ở trong sách, ngược lại vẫn hướng cửa xem.

Mấy ngày nay, nàng đều bị Hoàng Phủ Tuyết quán quýt lấy.

Mỗi ngày, hắn luôn chạy tới Hạ gia tìm nàng, đuổi cũng đuổi không chạy, mặc kệ nàng như thế nào đối hắn tức giận, hắn vẫn đang tà tà cười, ngược lại là nàng luôn bị hắn dụ dỗ được yêu thích hồng cổ thô.

Mỗi ngày đều khí đến tưởng học máu!

Thật sự là cả đời chưa thấy qua như vậy da mặt dày nhân, đều nói không muốn nhìn đến hắn, cũng muốn hắn cách xa nàng một chút, nhưng chỉ có vô dụng, hắn vẫn đang mỗi ngày tới cửa.

Hảo! Kia nàng không thấy hắn tổng được rồi đi? Đây là nhà nàng, nàng là chủ nhân nha!

Nhưng là vô dụng, bởi vì nàng a cha so với nàng lớn hơn nữa, ra lệnh một tiếng, nàng không dám không theo, đành phải không cam lòng không muốn chiều đãi hắn, mỗi ngày cùng hắn cãi nhau, ngày cũng liền như vậy qua, hôn kỳ cũng chậm chậm tới gần.

Hạ Dĩ Phù đô khởi cái miệng nhỏ nhắn, nghĩ đến Hoàng Phủ Tuyết, nàng sẽ không tức giận, nhưng là ánh mắt chính là không tự chủ được vẫn hướng cửa ngắm.

Kỳ quái, bình thường lúc này hẳn hẳn là tới cửa đến đây nha? Như thế nào hôm nay lại chậm.....

Hạ Dĩ Phù nhíu mày, dùng sức đá đầu. Nàng mới không phải muốn gặp hẳn đâu! Nàng như vậy chán ghét hẳn, ước gì hẳn còn rất xa, vĩnh viễn không cần gần chút nữa nàng!

Nàng lần thứ vô số như vậy đối chính mình nói, nhưng là thanh âm lại mỏng manh ngay cả chính mình cũng không tin.

Nhìn không được, nàng nhẹ giọng thờ dài.

"Kỳ thật, ta cũng không phải thật như vậy chán ghét ngươi....." Bối bối, nàng nhẹ giọng nói thầm.

Kỳ thật, chính nàng cũng biết chính mình miệng chán ghét chính là khẩu thượng nói nói mà thôi, nàng cũng không có như vậy chán ghét hẳn, thậm chí có thể nói đối hẳn còn có một chút..... Thích.

Hạ Dĩ Phù không cam lòng không muốn trong lòng đầu thừa nhận chuyện này.

Mới trước đây nàng, chính là ở giận chó đánh mèo; Sau khi lớn lên, bởi vì thói quen chán ghét hình thức, nhất thời cũng không đổi được, hơn nữa cũng hiểu được như vậy đối hẳn, nàng cũng có về thói quen.

Hơn nữa, nàng tuyệt không biết hẳn. Hẳn vì sao muốn thiết kế nàng? Vì sao muốn kết hôn nàng đâu?

Nàng vẫn muốn hỏi, khả mỗi khi nói đến bên miệng liền lại nuốt trở về, cảm giác chính mình nếu hỏi, giống như ở hy vọng cái gì dường như.

Mặt nàng da lại không hẳn hậu, cho nên vẫn không dám hỏi.

Nhưng nàng vẫn là rất muốn biết hẳn đang nghĩ cái gì, đối nàng, hẳn là ôm cái gì ý tưởng đâu? Vẫn là chính là yêu trên cột nàng mà thôi?

Quyết cái miệng nhỏ nhắn, Hạ Dĩ Phù chính là không nghĩ ra. "Ài!" Cúi đầu lại than nhẹ.

"Tiểu thư, có khách nhân tìm ngươi." Đi đến đình ngoại, A Kha nhẹ giọng thông báo.

"Khách nhân?" Hạ Dĩ Phù nhíu mày, ngẩng đầu chỉ thấy đến một cái không nên xuất hiện ở trong này nhân, "Là ngươi?"

Cái kia thanh lâu nữ tử, nàng đến làm sao?

"Hạ cô nương." Dương Tâm Mi đối Hạ Dĩ Phù gọi lên tươi cười.

Vẫy tay khiến lui A Kha, Hạ Dĩ Phù kỳ quái nhìn Dương Tâm Mi. "Ngươi tìm ta có chuyện gì?" Nàng không nghĩ đến chính mình cùng này nữ nhân có cái gì nói có thể nói.

"Kỳ thật ta là đến biểu đạt đối ngươi đồng tình!" Dương Tâm Mi đồng tình nhìn Hạ Dĩ Phù, đôi mắt xẹt qua một tia không có hảo ý.

"Đồng tình?" Nàng có chỗ nào cần làm cho nàng đồng tình?

"Là nha!" Dương Tâm Mi lắc đầu, ra vẻ mềm mại nói: "Ngươi nhất định không biết Hoàng Phủ công tử hiện tại nhân ở nơi nào đi?"

Lời của nàng làm cho Hạ Dĩ Phù nhíu mày.

"Ta cùng ngươi nói, Hoàng Phủ công tử vừa mới vào thanh lâu, chính làm cho khác cô nương hầu hạ hẳn đâu!" Dương Tâm Mi che miệng, vẻ mặt trào phúng. "Ta còn nghĩ đến đường đường hạ gia đại tiểu thư bản lĩnh có bao nhiêu đại, không nghĩ tới ngay cả chính mình vị hôn phu tế tâm cũng quản không được, cho dù ngươi không được hẳn thượng thanh lâu, hẳn còn không phải vụng trộm?"

"Ngươi nói vậy!" Hạ Dĩ Phù mới không tin lời của nàng, xem nàng kia bộ dáng, bỏ qua chính là đến châm ngòi, nàng mới sẽ không như vậy dễ dàng mắc mưu.

Nhưng là lời tuy nhiên nói như vậy, xem Dương Tâm Mi vẻ mặt tự tin bộ dáng, Hạ Dĩ Phù lại do dự, trong lòng có thân nhiên không xác định.

"Ngươi không tin?" Dương Tâm Mi cũng không cái gọi là, nhẹ giọng nhất hừ. "Không tin trong lời nói sẽ theo ta đến thanh lâu đi nha! Xem ta có hay không lừa ngươi."

"Này....." Hạ Dĩ Phù chần chờ.

"Như thế nào? Ngươi không dám nha!" Dương Tâm Mi lạnh lùng cười.

Cẩn mật, Hạ Dĩ Phù nhìn Dương Tâm Mi liếc mắt một cái, hoài nghi bắt đầu ở trong lòng lên men.

Đi vắng lúc này, Hoàng Phủ rất sớm liền xuất hiện ở Hạ gia trang, khả hôm nay hẳn lại không xuất hiện, làm cho Hạ Dĩ Phù không thể không hoài nghi.

Chẳng lẽ, thật là tử hạ lưu bại hoại thực sự lại đi thanh lâu? Cho nên hôm nay mới không xuất hiện?

Nghĩ vậy, một tia lửa giận không khỏi giờ lên. Không được, nàng nhất định phải tự mình đi nhìn một cái!

"Khứ tự đi, không có gì hay không dám!"

Thanh lâu lý, ti trúc thanh khôi.

Hoàng Phủ Tuyết dương nhả nhận tươi cười, cùng lui tới thương gia đàm hợp tác sinh ý.

Nguyên bản hẳn là không nghĩ đến loại địa phương này, cô tình hợp tác đối tượng lại tuyển chỗ này, hẳn cũng chỉ có thể phối hợp, dù sao ôn nhu hương dễ dàng nhất làm cho người ta mất cảnh giác, hẳn cũng mới tốt đàm sinh ý.

Chính là hôm nay việc này cũng không thể làm cho kia chi tiểu cạp mẹ biết, nếu không nàng nhất định sẽ bão nổi, hung hăng cắn chết hẳn!

Nghĩ đến Hạ Dĩ Phù, khuôn mặt anh tuấn thượng tươi cười thêm một tia ôn nhu.

Hoàng Phủ Tuyết không làm cho gì cô nương gần sát hẳn, thẳng uống rượu, cùng nhân đàm hợp tác chuyện tình.

"Hoàng Phủ công tử, làm cho người ta gia uy người uống rượu thôi!" Thấp nhu thanh âm vang lên, theo thanh âm, một chút thân thể mềm mại gần sát hẳn.

Hoàng Phủ Tuyết nhũ mào, đang muốn đẩy khai nàng khi, cặp môi thom lại tiếp lại đây, làm cho hẳn nhất thời tránh không khỏi, bạc môi bị ngăn chặn.

"Hoàng Phủ Tuyết!" Lâm Hạ Dĩ Phù đẩy ra cửa phòng khi, nhìn đến chính là này một màn!

"Phù nhi?!" Hoàng Phủ Tuyết nhanh chóng đẩy ra nữ tử, vừa thấy đến Hạ Dĩ Phù, ngăn người, lại nhìn đến nàng phía sau Dương Tâm Mi, liền quay đầu nhìn về phía mới vừa rời hôn của hẳn nữ tử.

Đáng chết! Này hai nữ nhân dám thiết kế hẳn?

"Hoàng Phủ Tuyết! Người tới thanh lâu cho dù, còn làm cho nữ nhân khác uy người uống rượu?!" Hạ Dĩ Phù thấy rõ ràng sợ, lửa giận cuồng thiêu, tức giận đến tưởng chém chết hẳn!

"Phù nhi, người nghe ta giải thích." Hoàng Phủ Tuyết đi hướng Hạ Dĩ Phù, thân thủ muốn chạm vào nàng.

"Tránh ra! Người không nên đụng ta!" Bắn đã chết! Tay hẳn chạm qua nữ nhân khác, còn có kia miệng, ghê tởm đã chết!

"Phù nhi, người trước tỉnh táo lại, hãy nghe ta nói." Hoàng Phủ Tuyết nại tính tình, muốn trước trấn an Hạ Dĩ Phù, về phần kia hai cái dám thiết kế nữ nhân của hẳn, hẳn tuyệt đối sẽ không bỏ qua các nàng!

"Có cái gì đâu có?" Hạ Dĩ Phù hoàn toàn không nghe Hoàng Phủ Tuyết nói chuyện. "Sự thật xảy ra trước mắt, ta đều thấy được, còn có cái gì đâu có?"

Mất thấy vì bằng, này chết tiết nam nhân! Đều có nàng, thế nhưng còn dám chạm vào nữ nhân khác?

Hạ Dĩ Phù khí đỏ mắt, này hạ lưu bại hoại, nàng như thế nào mắt bị mù đi thích thượng hẳn đầu?

Nàng ở trong lòng điên cuồng hét lên, khả trong nháy mắt lại bị chính mình trong lời nói làm choáng váng.

Trùng mắt hẳn, nàng thoáng chốc hiểu được! Nguyên lai, nàng đối của hẳn thích so với chính mình suy nghĩ còn nhiều, chính là nàng bốn đặc dụng chán ghét đi che giấu, chính là không nghĩ thừa nhận chính mình thích hẳn.

Nhưng là..... Nàng không bao giờ nữa muốn thích hẳn!

Phần nộ làm cho Hạ Dĩ Phù mất đi lý trí, không chút nghĩ ngợi liền đối với Hoàng Phủ Tuyết gào thét: "Hoàng Phủ Tuyết! Ta muốn cùng người giải trừ hôn ước, ta không cần gả cho người!"

Lời vừa ra khỏi miệng, Hoàng Phủ Tuyết sắc mặt lập tức thay đổi.

"Người nói cái gì? Người nói lại lần nữa xem!" Cửa hẳn thanh âm thực nhu, lại mang theo một tia nguy hiểm tức giận.

"Ta không cần gả cho người, ta muốn trở về cùng a cha nói, ta muốn giải trừ hôn ước, lại ép ta gả cho người, ta sẽ đi tìm chết!" Nàng nói xong khí nói, biết rõ những lời này hội chọc giận hẳn, khả nàng chính là cố ý muốn nói.

Nàng tức giận tức giận, nàng cũng muốn hẳn đi theo chịu khổ sở!

Hoàng Phủ Tuyết đông lạnh nghiêm mặt, lãnh giận khí thế làm cho bốn phía một mảnh yên tĩnh, "Đi ra ngoài! Toàn cho ta đi ra ngoài!" Hẳn tức giận gào thét.

Bốn phía nhân chạy nhanh rời đi, trong nháy mắt, trong phòng chỉ còn bọn họ hai người.

"Hạ Dĩ Phù, ngươi nghĩ đến ngươi nói không lấy chồng sẽ không gả sao?" Lãnh thanh, Hoàng Phủ Tuyết gần từng tiếng nói xong, lửa giận thực sự bị khơi mào.

"Đương nhiên có thể!" Hạ Dĩ Phù cao ngạo nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn. "Ta muốn thực sự không nghĩ gả, ai cũng không thể bắt buộc ta, liền ngay cả a cha cũng không được!"

"Hạ Dĩ Phù, ngươi nghĩ đến ngươi không lấy chồng ta, còn có thể gả cho ai? Đừng quên ngươi đã muốn là người của ta!" Không thể chịu được lời của nàng, Hoàng Phủ Tuyết thanh âm lạnh hơn.

"Kia lại như thế nào?" Không ngại của hấn lửa giận, Hạ Dĩ Phù khí thế tuyệt không bại bởi hấn. "Trừ ngươi ra, ta cũng có thể gả cho người khác, ta cũng không tin bằng ta Hạ Dĩ Phù sẽ tìm không đến nam nhân khác gả!"

Hừ! Hấn nghĩ đến hấn là ai vậy? Nàng cũng chỉ có thể gả cho hấn sao?

"Đáng chết!" Lời của nàng làm cho hấn không bao giờ nữa có thể khống chế lửa giận, thân thủ dùng sức bắt tay nàng cổ tay. "Ngươi là người của ta, trừ bỏ ta, không có nhân hằng thú ngươi, trừ phi bọn họ nghĩ đến tội ta!"

"Ngươi!" Hạ Dĩ Phù trừng mắt hấn, hiểu được hấn nói là sự thật, ở phương bắc, của hấn thế lực kinh người, không ai dám chọc hấn.

Nhưng là nàng chính là không chịu thua. "Thúi lắm! Ta cũng không tin trừ ngươi ra, ta Hạ Dĩ Phù gả không được người khác!"

"Tốt lắm." Hoàng Phủ Tuyết giận dữ phản cười, hung tợn trừng mắt nàng. "Kia ngươi liền thử xem xem đi! Xem có ai dám trêu ta mà thú ngươi, chờ hôm kỷ vừa đến, ngươi giống nhau muốn nhập ta Hoàng Phủ gia môn, không có lựa chọn quyền lợi!"

"Hoàng Phủ Tuyết, ngươi dám như vậy đối ta?" Hạ Dĩ Phù âm thanh gào thét.

"A! Ngươi có thể chờ xem, xem ta có dám hay không!" Hoàng Phủ Tuyết cười lạnh một tiếng, buông ra tay nàng, nhanh chóng bước ra cửa phòng.

Lại cùng nàng nói tiếp, khó bảo toàn hấn sẽ không tức giận đến bóp chết nàng. Nay chết tiết nữ nhân, căn bản một chút cũng đều không hiểu hấn!

Hoàng Phủ Tuyết vừa ly khai, Hạ Dĩ Phù ần nhẫn hồi lâu nước mắt rốt cục mới hạ xuống.

"Ồ....." Nàng che mặt, ngồi xổm xuống thân mình, nhịn không được nức nở ra tiếng. "Xú nam nhân! Từ hạ lưu bại hoại! Ta chán ghét ngươi! Ta ghét nhất bị ngươi....."

Dĩ vãng, mặc kệ nàng lại như thế nào chọc hấn tức giận, hấn cũng không hội như vậy đối đãi của nàng, giống nhau hội ôn tồn đối nàng, mà nay thiên.....

Nhìn bị niết ú từ cổ tay, Hạ Dĩ Phù cảm thấy tức giận tức giận, nhưng cũng cảm thấy hảo ủy khuất.

Rõ ràng sai hấn! Hấn dựa vào cái gì như vậy hung nàng? Dựa vào cái gì?

Nàng chính là khí hấn đến thanh lâu, còn chạm vào nữ nhân khác, nàng..... Nàng chính là ghen nha! Khả hấn căn bản không hiểu lòng của nàng.

Còn nói cái gì trừ bỏ hấn, không có người hội thú nàng, nàng chỉ có thể gả cho hấn!

Thúi lắm! Nàng cũng không tin nàng sẽ tìm không đến nhân gả!

Nàng hội chứng minh cho hấn xem!

"Hoàng Phủ Tuyết, ngươi nhất định sẽ hối hận hôm nay nói với ta trong lời nói....."

Hạ Dĩ Phù không thấy!

Làm Hoàng Phủ Tuyết nghe được hạ gia lấy nhân mạng đến tin tức này khi, hấn vừa vội vừa tức, hơn nữa nàng chỉ chứa một phong thư, nói muốn chính mình đi tìm trượng phu, chính là không cần gả cho hấn!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Chương 3.3

Cái kia chết tiệt nữ nhân!

Hoàng Phủ Tuyết khí đến mau điên mất, hai nhà cha mẹ cũng thực vội, đều chất vấn Hoàng Phủ Tuyết làm chuyện gì, nhưng lại làm cho Hạ Dĩ Phù khí đến rồi nhà trốn đi, còn nói rõ không cần gả cho hắn.

Hắn chỉ có thể giải thích nói là hiểu lầm, một bên muốn trấn an bọn họ, một bên lại phái người tìm kiếm Hạ Dĩ Phù, làm cho hắn việc sút đầu mẻ trán.

Đương nhiên, đối với Dương Tâm Mi, hắn cũng sẽ không buông tha! Nếu không nài nỉ sự kén, Hạ Dĩ Phù cũng sẽ không hiểu lầm hắn, lại càng không hội rồi nhà trốn đi.

Hắn làm cho Dương Tâm Mi sở đãi thanh lâu đóng cửa, còn làm cho nàng ở phương bắc sinh tồn không dưới đi, chỉ có thể khốn cùng thất vọng rồi đi.

Về phần Hạ Dĩ Phù..... Hắn nếu tìm được nàng, nhất định phải hung hăng đánh nàng tiểu mông một chút.

Cái kia chết tiệt, tùy hứng vô cùng nữ nhân! Nói cái gì cũng không nghe, tự cố tự lấy ý nghĩ của chính mình đoán hết thấy, hắn thật sự là bị coi thường, mới có thể yêu thượng loại này nữ nhân, cố tình tưởng phóng lại không bỏ xuống được!

Hoàng Phủ Tuyết nhện không được thờ dài, đều đã muốn nửa tháng, vẫn là tìm không thấy Hạ Dĩ Phù rơi xuống, không khỏi làm hắn lo lắng.

Hạ Dĩ Phù khôn khéo hắn rõ ràng, cũng không sợ nàng bị nhân bắt cóc, nhưng là nàng rời nhà khi lưu lại lá thư này lại làm cho hắn quên không được.

Nói cái gì muốn chính mình tìm trọng phu, đi của hắn!

Ở phương bắc, mỗi người đều biết nói nàng là hắn Hoàng Phủ Tuyết nữ nhân, ai dám lấy nàng?

Cho nên y cá tính của nàng, nhất định sẽ rời đi phương bắc, hắn cũng phái người hướng các nơi truy tìm, nhưng chỉ có tìm không thấy, nàng như là mất tích dường như.

Nghĩ vậy, lại như thế nào khí, Hoàng Phủ Tuyết vẫn là lo lắng đi lên, sợ nàng có phải hay không ra cái gì ngoài ý muốn, nếu không như thế nào phái xuất sở có nhân mã tìm khắp không đến nàng đâu?

"Ai! Người rút cuộc ở đâu....." Hoàng Phủ Tuyết vỗ về ngực, khuôn mặt anh tuấn tràn đầy lo lắng, con người đen che kín tơ máu, không còn nữa hướng đến tuần dật tao nhã.

Cái kia tiểu đũa ngọc một chút cũng đều không hiểu hắn đối của nàng yêu, hắn sở thiết kế hết thấy, đều là vì nàng, muốn nàng yêu thượng hắn, hoặc là nên, nàng chỉ có thể yêu thượng hắn, trừ bỏ hắn, hắn không được nàng tiếp cận nam nhân khác.

Hắn vẫn đều biết nói chính mình giữ lấy dục rất mạnh, nhất là đối Hạ Dĩ Phù, ở nàng đoạt đi của hắn tâm sau, ở nàng làm cho hắn yêu thượng nàng sau, hắn liền toàn tâm toàn ý che chở nàng.

Tuy rằng thường thường khi dễ nàng, đem nàng đậu oa oa kêu, nhưng là hắn không chế không được nha!

Hơn nữa không làm như vậy, nàng làm sao để ý đến hắn? Cái kia ngu ngốc chỉ biết tưởng cách hắn rất xa, ước gì vĩnh viễn không cần nhìn thấy hắn!

Nàng thực sự một chút cũng đều không hiểu hắn, thậm chí còn đại dốt không tin hắn!

Nghĩ đến ngày đó ở thanh lâu, nàng nhưng lại gào thét nói muốn đi đội cấp nam nhân khác, từ cũng không cần gả cho hắn, hắn là tốt rồi khí tức giận.

Không thể chịu đựng được của nàng cự tuyệt cùng không tin nhiệm, làm cho hắn nhất thời mất lý trí, mới có thể đối nàng nói ra những lời này; Khả chờ tỉnh táo lại sau, hắn liền hối hận.

Cái kia tiểu ngu ngốc chính là chịu không nổi kích, chịu không nổi hắn khinh thường nàng, hắn như thế nào đã quên đâu? Cố tình làm cho lửa giận chủ không hết thấy, đem nàng cấp khí chày!

Kết quả, đến cuối cùng khó chịu hay là hắn, thật sự là tự làm tự chịu nha! Hoàng Phủ Tuyết nhện không được lắc đầu cười khổ, đời này, hắn thực sự đưa tại Hạ Dĩ Phù trong tay.

"Bảo chủ, Bách hoa các thỉnh nhân đưa thiệp mời đến." Một gã lấy nhân đi vào đại sảnh, đưa thượng thêu kim tuyến mẫu đơn hồng thiệp.

"Cái gì thiệp mời?" Hoàng Phủ Tuyết ngay cả ngẩng liếc mắt một cái cũng vô tâm tình, giờ phút này hắn quan tâm chỉ có Hạ Dĩ Phù rơi xuống, cái khác cũng chưa hứng thú.

"Tiểu nhân cũng không biết, chỉ biết Lăng Xảo Xảo cô nương yếu nhân tự mình đưa đến người trên tay, nàng nói người nhất định sẽ thích." Lấy nhân chiếu đưa thiệp người ta nói trong lời nói, nhất nhất báo cáo.

"Nga?" Hoàng Phủ Tuyết nhủ mầy, này Lăng Xảo Xảo lại ở đánh cái gì bí hiểm?

Hoàng Phủ Tuyết tiếp nhận thiệp mời, vẫy lui hạ nhân, chậm rãi mở ra bái thiệp. Làm nhất nhất xem qua thiệp mời thượng viết tự sau, sắc mặt nhanh chóng biến đổi.

"Cái kia chết tiết nữ nhân!"

Hắn tức giận đến đưa tay lý thiệp mời nhu thành một đoàn, ngay cả giấy đang dùng sức phách về phía cối bàn gỗ, phanh một tiếng, toàn bộ thành mảnh nhỏ.

Khó trách nửa tháng đến sẽ tìm không đến nhân, nguyên lai nàng tránh ở Bách hoa các lý!

Như vậy cho dù, thật là tử nữ nhân lại vẫn muốn tổ chức "Tuyển thân yến", tính từ giữa chọn lựa vị hôn phu.....

Mẹ nó! Nàng khi hắn Hoàng Phủ Tuyết đã chết sao?

Muốn gả cho người khác? Trừ phi hắn chết!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Chương 3.4

Ban đêm, đồ thảm đèn lồng cao cao lộ vẻ.

Danh khắp thiên hạ Bách hoa các hôm nay cái như nhau thường lui tới bàn náo nhiệt, tiếng cười, sanh nhạc, không dứt bên tai.

Mà nay thiên đề cho nhân say sưa nóng nói, chính là "Tuyển thân yến"!

Ngay từ đầu liền quy định tốt lắm, chỉ có văn võ song toàn tuần ngạn mới có thể tham dự "Tuyển thân yến", hơn nữa muốn nhập yến, còn phải trước phó hoàng kim nhất vạn lượng mới có tư cách.

Nghe nói cái kia Hạ cô nương mỹ cũng không bại bởi Bách hoa các hoa khôi Lăng Xảo Xảo, hơn nữa nghe nói vẫn là Hạ gia trang thiên kim tiểu thư, cưới nàng, nhưng là nhân tài hai nhà!

Hướng về phía điểm này, một đám nam nhân kích động đi vào Bách hoa các.

Tuy rằng nhất vạn lượng hoàng kim là giá cả, khả hạ gia tiểu thư giá trị con người tuyệt không chỉ nhất vạn lượng hoàng kim, cho nên đương nhiên đáng giá!

Canh giờ vừa đến, "Tuyển thân yến" Lập tức ngồi vào trúng cử mười vị nam nhân, mà Hạ Di Phù tắc ngồi ở tiền phương cối chiếc ghế thượng.

Giờ phút này nàng, khuôn mặt nhỏ nhắn phúc đậm màu tím sa mông, mặc một thân phần màu tím tơ lụa, tóc đen sơ thành vân kế, cận ở phát thượng dừng cái đậm màu tím Hoa nhi, lộ ra gảo mỹ tuyết gầy, mỹ đặc tượng là từ họa lý đi ra lạc thần.

Nhìn trước mặt mười cái nam nhân, Hạ Di Phù khinh nhủ mầy, cùng sinh câu đến tôn quý khí chất làm cho người ta đi không ra ánh mắt.

Đang lúc nàng muốn mở miệng khi, cửa lại truyền đến một trận xôn xao.

Dương mâu nhìn lại, lại nhìn đến hé ra lạnh lùng tuấn nhan, Hạ Di Phù cả kinh, thiếu chút nữa đứng lên.

Hắn..... Hắn như thế nào đến này?!

Hoàng Phủ Tuyết lạnh lùng nhìn Hạ Di Phù, phần nộ ở trong lòng dâng hoàng, hắn miễn cưỡng ngăn chặn, khí phách ngồi ở trung gian ghế, con người đen cùng nàng tương vọng.

Thấy hắn kia đông lạnh khí thế, Hạ Di Phù âm thầm nhất hừ. Như thế nào? Hắn nghĩ đến như vậy nàng sẽ sợ?

Hừ! Nàng dám làm, sẽ không hội sợ hắn!

Âm thầm nuốt nuốt nước miếng, nàng nói như vậy phục chính mình, vì chính mình thêm can đảm.

"Hoàng Phủ, ngươi tới?" Phúc màu trắng cái khăn che mặt, Lăng Xảo Xảo chân thành đi vào Hoàng Phủ Tuyết bên người, cánh môi khinh nhếch môi cười.

Hoàng Phủ Tuyết hừ lạnh một tiếng. "Ngươi hảo dạng, dám giúp Phủ nhi làm 『tuyên thân yến』, lấy oán trả ơn thực hoàn toàn nha!" Xem ra nàng là đã quên lúc trước hẳn là như thế nào giúp nàng đuổi tới nam nhân.

Nghe của hắn trào phúng, Lăng Xảo Xảo vè mặt vô tội. "Không có biện pháp nha! Người ta đều trả tiền muốn ta hỗ trợ, ta sao không biết xấu hổ cự tuyệt?" Nàng cũng thực bất đắc dĩ nha! Tiền ngay tại trước mặt, nàng cự tuyệt không được mị!

"Hơn nữa, ta thông tri ngươi không phải sao?" Cho nên, nàng vẫn là có hỗ trợ nha!

"Hừ! Ta đây không phải còn phải cảm tạ ngươi thông tri?" Hoàng Phủ Tuyết tuyệt không cảm kích, vẫn đang lãnh hé ra khuôn mặt tuấn tú.

"Là nên nha! Nếu ta không thông tri, của ngươi Phủ nhi sẽ gả cho nam nhân khác, ngươi cho là ngươi còn có thể có cơ hội sao?"

"A! Trừ bỏ ta, nàng đừng nghĩ gả cho người khác!" Hoàng Phủ Tuyết hừ lạnh, một đôi con ngươi đen vẫn đang yên lặng nhìn Hạ Dĩ Phù.

Hạ Dĩ Phù bị hắn nhìn xem lòng tơ thẳng dựng thẳng, khả vẫn không yếu thế, quật ngạo nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, thuận cũng không thuận cùng hắn đối xem.

Trùng cái gì trùng! Của hắn ánh mắt có nàng đại sao?

Hơn nữa, nàng muốn chứng minh cho hắn xem, trừ bỏ hắn, vẫn là có khác nam nhân khẳng thú của nàng!

Đồ một hơi, nàng chính là cùng hắn giang thượng!

Ai dạy hắn muốn nói những lời này khi nàng, làm cho nàng khổ sở, cho nên nàng cũng không cần làm cho hắn quá, tức chết hắn tốt nhất!

Bằng không, nàng tổng cảm thấy chỉ có nàng đề ý hắn, mà hắn, chỉ biết đem nàng đậu xoay quanh, tuyệt không công bằng.

"Như vậy,『tuyên thân yến』 mà bắt đầu." Hạ Dĩ Phù mím môi, nhẹ giọng mở miệng. "Đầu tiên....."

"Đầu tiên," Không cho nàng đem nói cho hết lời, Hoàng Phủ Tuyết trước mở miệng. "Vị này Hạ Dĩ Phù là ta Hoàng Phủ Tuyết vị hôn thê, các ngươi có vị ấy dám theo ta thương nữ nhân?"

Hoàng Phủ Tuyết giống cái ác bá, sáng giọng mâu quang nhất nhất đảo qua khác nam nhân, uy hiếp ý tứ hàm xúc cực nồng.

"Hoàng Phủ Tuyết!" Hạ Dĩ Phù bị của hắn nói tức giận đến đứng lên. "Ngươi thiếu nói vậy! Ta với ngươi cũng không có gì quan hệ!"

"Phải không?" Hoàng Phủ Tuyết hừ lạnh. "Ngươi đều thượng quá của ta giường, toàn thân cao thấp ta cũng chạm qua, sờ qua, đều thành người của ta, còn có thể không có gì quan hệ sao?"

"Hoàng Phủ Tuyết! Ngươi....." Hạ Dĩ Phù trừng lớn mắt, không nghĩ tới Hoàng Phủ Tuyết sẽ nói ra những lời này, bỏ qua muốn làm cho nàng nan kham thôi!

"Như thế nào? Ngươi có thể phản bác của ta nói sao?" Hoàng Phủ Tuyết nhú mày.

"Ngươi....." Hạ Dĩ Phù tức giận đến thẳng dậm chân, chính là không thể, nàng mới càng khí!

Này chết tiết hạ lưu bại hoại, nếu không hắn đối nàng kẻ đơn, nàng cũng sẽ không cùng hắn phát sinh cái loại này sự! Nhưng là bị hắn như vậy nhất giáng, giống như bọn họ hai cái ái muội thật lâu bộ dáng.....

"Như thế nào? Các ngươi còn muốn theo ta thương sao?" Hoàng Phủ Tuyết gọi lên cười lạnh, lại hỏi.

Ngồi ở một bên mười tên nam nhân hai mặt nhìn nhau, đối với Hoàng Phủ Tuyết thanh danh, bọn họ đều nghe qua, không có người hội xuẩn đến đi đắc tội hắn.

"Như thế nào? Cảm tình thật muốn theo ta thương?" Tươi cười chuyển vì âm ngoan, không còn nữa bình thường nhã nhặn tao nhã, làm cho người ta nhìn không khỏi cả kinh.

"Ách, ta buông tha cho, cáo lui trước." Một gã nam nhân không dám cùng Hoàng Phủ Tuyết đối kháng, đứng dậy cáo lui.

Theo của hắn buông tha cho, còn lại nam nhân cũng nhất nhất rời đi, không lập tức, toàn bộ phòng chỉ còn lại có Hoàng Phủ Tuyết một người nam nhân.

Hạ Dĩ Phù trừng lớn mắt, không thể tin được nhìn hắn.

Mới ngắn ngủn nói mấy câu, này vương bát đản liền phá hủy hết thủy, đem nàng hao phí hồi lâu "Tuyên thân yến" Cắp làm hỏng?!

"Hoàng, phủ, tuyệt!" Hạ Dĩ Phù tức giận đến rống giận. "Ngươi dựa vào cái gì đuổi đi những người đó?"

"Ta có đuổi bọn hần sao?" Hoàng Phủ Tuyệt lạnh lùng nhủ mảy. "Ta chỉ là báo cho biết bọn họ sự thật mà thôi, là bọn hần không có can đảm theo ta tranh, trách không được ta."

"Ngươi còn biện!" Hạ Dĩ Phù tức giận đến thẳng dặm chân, rõ ràng hần chính là đầu sỏ gây nên, dám nói loại này nói?

Hoàng Phủ Tuyệt rất lạnh rất lạnh nở nụ cười. "Ta không chỉ biện, nhưng lại tính hảo hảo giáo huấn ngươi một chút!" Đây chết tiệt nữ nhân, là hần sủng nàng lâu lắm, mới có thể làm cho nàng nghĩ đến có thể muốn làm gì thì làm.

Hạ Dĩ Phù bị của hần nói dọa đến, nuốt nuốt nước miếng, vội vàng sau này lui. "Ngươi..... Ngươi muốn làm gì? Ta cảnh cáo ngươi đừng xằng bậy nga!"

"Ngươi nghĩ đến ngươi cảnh cáo hữu dụng sao?" Hoàng Phủ Tuyệt ngoan tuyệt cười, đứng dậy bước hướng nàng.

"Oa! Ngươi dừng lại đây!" Thấy hần tàn nhẫn biểu tình, hiểu được hần thực sự tức giận, Hạ Dĩ Phù lá gan lại như thế nào đại cũng không thể không sợ, xoay người sẽ chạy, khả đánh không lại của hần tốc độ, một phen bị bắt trụ.

"Hoàng Phủ Tuyệt! Buông!" Hạ Dĩ Phù hét chói tai, lại giãy không ra của hần kiềm chế, ngược lại bị thô lỗ khiêng trên vai bằng thượng.

"Câm miệng!" Hần thân thủ dùng sức đánh nàng tiểu môn.

"Oa!" Môn truyền đến đau đớn làm cho nàng hét chói tai, giãy dựa càng dùng sức. "Hoàng Phủ Tuyệt! Ngươi này hỗn trưởng dám đánh ta! Ta tuyệt không hội tha thứ ngươi!"

Lần đầu tiên bị đánh, nàng khí đỏ mắt, tức giận gào thét.

"Không sao cả, này trừng phạt chính là nhỏ (tiểu nhân) mà thôi." Hoàng Phủ Tuyệt lạnh lùng cười, nàng nghĩ đến hần hội như vậy cho dù sao?

Không có cửa đâu!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Chương 3.5

"Hoàng Phủ Tuyệt! Ngươi muốn dẫn ta đi thế nào?"

Phi ở giữa không trung, lại bị hần khiêng trên vai thượng, Hạ Dĩ Phù cảm thấy vị rất thoải mái, có loại tưởng phun cảm giác.

Hoàng Phủ Tuyệt không đáp lời, thi triển khinh công, mỗi chân nhẹ chút bước qua nhánh cây, khinh sử nội lực, đó là thất, bát trọng độ cao.

"Uy! Ngươi là muốn như thế nào?" Thấy hần này giờ không nói gì, Hạ Dĩ Phù tức giận, mới an phận không trong chốc lát, nàng lại ra sức giãy dựa đứng lên. "Phóng ta xuống dưới! Mau thả ta ra!"

Tay nhỏ bé kén thành quyền, dùng sức chui vai hần, chân cũng dùng sức đá.

"Như ngươi mong muốn." Hoàng Phủ Tuyệt đứng ở một tòa bên hồ, dùng sức đem Hạ Dĩ Phù hướng hồ nước trung quăng đi.

"Oa!" Không kịp phòng bị, xô vào một tiếng, Hạ Dĩ Phù chặt vật bị quăng nước vào lý. "Khụ khụ..... Khụ khụ..... Ngươi này vương bát đần..... Dám đem ta quăng vào nước..... Khụ....."

Nàng tức giận đến biên khụ biên mắng, chính trương khuôn mặt nhỏ nhắn đều nùng đỏ.

"Như thế nào? Khó chịu sao?" Hoàng Phủ Tuyệt lạnh giọng hỏi.

"Khụ khụ..... Vô nghĩa! Ngươi muốn hay không bị quăng nước vào lý nhìn xem?" Hạ Dĩ Phù ngồi ở trong nước, đơn giản cũng không đi lên, cầm giận trừng mắt hần.

"Phải không? Có ta khó chịu sao?" Hần cắn răng trừng mắt nàng chặt vật đáng thương bộ dáng, bắt buộc chính mình cứng rắn tâm, không đi đau lòng nàng.

Không tốt ưu việt phật nàng, nàng vĩnh viễn sẽ không biết của hắn để hạn ở nơi nào!

"Người có cái gì thật là khó chịu?" Hạ Dĩ Phù trừng mắt Hoàng Phủ Tuyết, đột nhiên cảm thấy chính mình hảo uy khuất, hảo hảo lãnh lại thật hung dữ, cũng không hội đồ nàng.

"Người cảm thấy người cứ như vậy rồi đi gia, ngay cả đi đâu cũng không nói, trong nhà nhân sẽ không lo lắng, ta sẽ không lo lắng sao?"

Của hắn nói làm cho nàng sừng sốt, chột dạ cúi đầu. "Có cái gì hảo lo lắng? Ta cũng không phải tiểu hài tử." Biết rõ là chính mình đuối lý, khả cái miệng nhỏ nhắn chính là mạnh mẽ, không chịu ở trước mặt hắn cúi đầu.

"Hạ Dĩ Phù, người có dám nói lại lần nữa xem!" Còn không chịu nhận sai, thật là đáng đánh đòn!

"Ta....." Thấy hắn đối nàng rống, Hạ Dĩ Phù nhin không được đỏ hốc mắt. "Người hung cái gì hung! Động bất động liền đối ta hung, động bất động liền chọc ta tức giận, bằng không ta là khiếm của người nga!"

Nàng tức giận, nhất cổ món óc đối hắn gào thét. "Ai kêu người không tốt, đi thanh lâu người nha! Bị nữ nhân khác thân người nha! Hung của ta là người nha! Rõ ràng sai đều là người, ta là không thể phản kháng nga?"

Này không phải không có thiên lý sao? Vì sao nàng sẽ bị hắn ăn gấu gao, nàng sẽ không có thể có tính tình, sẽ không có thể nháo tính tình sao?

Nàng cũng không phải thật phải gả cho người khác, nàng chính là khí nha!

Khí của hắn nói, khí người của hắn, khí hắn thật nhiều thật nhiều.....

Này nửa tháng đến, nàng cũng không phải không nghĩ của hắn nha! Nhưng là mỗi khi nghĩ đến hắn, trong lòng vừa chua xót vừa tức, Lăng Xảo Xảo nói đây là bởi vì nàng rất thích của hắn quan hệ, có đôi khi nhiều lắm chán ghét kỳ thật là thích tương phản.

Nàng chính là không hiểu biểu đạt, mới có thể liều mình dùng chán ghét đến giấu diếm tâm tình của mình.

Nhưng là hắn đâu? Hắn căn bản là không thích nàng, hắn chỉ yêu khi dễ nàng, chỉ yêu chọc nàng tức giận, rõ ràng biết nàng chính là ở giận đối, lại vẫn thực sự cùng nàng giảng thượng! Hồn trưởng!

Thấy nàng đáng thương hề hề khóc, Hoàng Phủ Tuyết mềm lòng. Ai! Hắn chính là không thể gặp nàng khóc nha!

Hắn đi lên tiền, kéo nàng, đem nàng ôm vào trong ngực, tức giận nói: "Khóc cái gì?" Thanh âm mang ti bất đắc dĩ, đối nàng chính là không có cách.

"Như thế nào? Ta ngay cả khóc cũng không được nga!" Hạ Dĩ Phù trừng hắn, mắt nhi hồng hồng, mặt cũng hồng hồng, rất đáng thương bộ dáng, thoát nhìn..... Rất đáng yêu.

Tâm, lại càng nhuyễn.

"Người nha! Chính là bị ta làm hư!" Lắc đầu, hảo hảo bất đắc dĩ.

"Thúi lắm!" Hạ Dĩ Phù nhanh chóng phản bác. "Người chừng nào thì sùng quá ta? Nói dối cũng không cần cáo!"

Hắn rõ ràng chính là vẫn khi dễ nàng!

Sùng? Loại này nói hắn nói được xuất khẩu? Không biết xấu hổ!

"Người nha! Này trương cái miệng nhỏ nhắn nói đúng là không ra lời hay!" Hoàng Phủ Tuyết tức giận trừng mắt Hạ Dĩ Phù, không nghĩ lại nghe được này không tốt nghe trong lời nói, rõ ràng cúi đầu, dùng sức ngăn chặn của nàng miệng.

Mới nhất thường đến của nàng ngọt, hắn nhin không được than nhẹ một tiếng, dục hỏa nhanh chóng châm.

"Ấn..... Không....."

Hạ Dĩ Phù hừ nhẹ một tiếng, tay nhỏ bé để âm áp trong ngực, rõ ràng tưởng đẩy ra Hoàng Phủ Tuyết, nhưng lại sử dụng không ra nửa điểm khí lực, chỉ có thể mềm ôi ở hắn trong lòng.

Linh hoạt đầu lưỡi đình khai ngọt đàn khẩu, nhẹ triển duyệt hương vị ngọt ngào đình hương, cướp lấy của nàng ngọt hơi thở cùng ngon miệng nước bọt.

Theo của hắn khiêu khích, Hạ Dĩ Phù than nhẹ ra tiếng, nhin không được đáp lại của hắn hôn, cái lưỡi cùng hắn lẫn nhau giao quấn quýt lấy, trao đổi triển miên chỉ bạc.

Ấm ướt nóng đầu lưỡi không được ở cái miệng nhỏ nhắn nội du động, kích động khiêu khích nàng, ở Hoàng Phủ Tuyết hôn dưới, Hạ Dĩ Phù rốt cuộc không thể chống đỡ trụ mềm mại thân thể mềm mại, kè sát hắn, đình hương cái lưỡi cùng của hắn đầu lưỡi dây dưa cùng một chỗ, mặc hắn mút vào chính mình ngọt.

Phát hiện Hạ Di Phù nhiệt liệt đáp lại, Hoàng Phủ Tuyết rời đi bị hấn hôn vì thùng môi anh đào.

Hấn vừa ly khai, nàng lập tức hừ nhẹ một tiếng, nhin không được vuron đầu lưỡi cuốn lấy của hấn lưỡi, hai người đầu lưỡi ở môi ngoại dây đưa ra lẳng mị chỉ bạc.

Hoàng Phủ Tuyết thờ dốc biến trọng, âm á thanh âm, khát vọng nhìn nàng. "Phù nhi, ta muốn ngươi....."

Sương mù mắt, nàng khinh thờ phì phò, ở hấn cơ khát nhìn chăm chú hạ, nhin không được ngưng ngừng cúi hạ con ngươi.

Không chịu thua kém điểm! Nàng muốn cự tuyệt hấn!

Nhưng là..... Hào nan.

Ẩn ẩn run run thân mình cũng khát vọng hấn, làm cho nàng nhất thời không biết nên cự tuyệt vẫn là gặt đầu, đành phải đỏ mặt, ánh mắt loạn phiêu, chính là không nhìn hấn.

Nhìn nàng thẹn thùng đáng yêu bộ dáng, Hoàng Phủ Tuyết nhin không được nở nụ cười.

"Ngươi không nói lời nào, ta coi như ngươi đồng ý." Bạc môi ở nàng bên tai nhẹ nhàng a khí, đầu lưỡi hàm trụ khéo léo khuyen tai, tinh tế cắn cắn.

Của hấn hơi thở làm cho nàng khẽ run, cái miệng nhỏ nhắn hé mở, rất nhỏ ngâm nga dật ra, câu động của hấn tình dục.

Âm ướt nóng môi rời đi tiểu vành tai, chậm rãi dôi xuống động, liếm duyệt non mịn hai má, yêu thích kia giống như nồn nà bàn trắng mịn tư vị.

Mà tay hấn cũng kéo nàng bên hông dây lưng, bàn tay to đẩy ra vạt áo, làm cho bao vây lấy hai luồng miên nhu hồng nhạt cái yếm hiện ra ở trước mắt.

Bàn tay to cách trừ bỏ bắt lấy một cái no đủ, dùng sức vuốt ve nhũ thịt, làm cho mềm mại ở của hấn xoa bóp hạ biến hình, nình ra các loại hình dạng.

"Ân a....." Trán mềm để vai hấn, miễn cảm tuyệt nhũ cho dù bị như vậy đùa bỡn, nhưng đối tiệm khởi tình dục mà nói nhưng cũng là một loại âu yếm.

Giống như đã muốn quen thuộc nam nhân ngón tay, tuyết nộn vú bắt đầu nóng lên, nhũ tiêm ở của hấn đùa bỡn hạ, cách vài dật cứng rắn đứng lên.

Cái miệng nhỏ nhắn nhin không được phát ra mị nhân rên rĩ, ánh mắt sớm sương mù, miễn cảm thân mình ở của hấn vỗ về chơi đùa hạ dần dần có phản ứng, một cổ ngọt khoái cảm theo nơi riêng tư tràn ra, đỉnh âm ướt tiết khô.

Phát hiện của nàng động tình, Hoàng Phủ Tuyết thấp giọng nở nụ cười, bàn tay to không bao giờ nửa thỏa miễn cách vài dật vuốt ve nhuần nhuyễn no đủ, thân thủ đến nàng gây sau, cời bỏ tê thăng, đem vương bận cái yếm cời bỏ.

Kia đối rất tròn miên nhu theo áo lót câu thúc lý nhảy mắt giải phóng, hoa hồng sắc nhũ choáng váng ở dưới ánh trắng phá lệ mê người, làm cho hấn nhin không được thân thủ vuốt ve trụ một cái no đủ, khe hở bài trừ dâm lăng nhũ thịt.

"Ân a..... Tuyết....." Hoạt nộn miên nhũ bị xoa bóp truyền đến từng trận tê dại, làm cho nàng bản năng lắc lắc thân mình, một chút nóng điểm thiêu nàng, cánh môi không được nhẹ giọng dật ra vui thích lời vô nghĩa.

Bàn tay to yêu thích không buông tay nhẹ vỗ về như tơ trù bàn tinh tế da thịt, con ngươi đen dần dần dày, bị tình dục sở chiếm miễn, ngón tay kéo váy bị, làm cho tuyết trắng thân thể mềm mại chỉ còn lại có tiết khô che dật ngọt cảm.

"Ân....." Phát hiện chính mình trên người chỉ còn lại có tiết khô, Hạ Di Phù nhin không được đỏ bừng mặt, e lệ nhìn hấn.

"Ngoan, bảo ta tên, ta thích nghe."

Hấn ôn nhu đem miệng chuyển qua nàng ngà voi bàn tinh tế tron bóng trên cổ, tinh tế hôn đứng lên, khàn khàn thanh âm mang theo say lòng người bàn dụ hoặc.

"Ân..... Tuyết....." Kháng cự hấn không được, nàng ngẩng đầu lên, mặc hấn phủ xúc thân mình, chìm đắm trong hấn sở cho trong hóa điểm.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Chương 3.6

Hoàng Phủ Tuyết thân thủ ôm lấy Hạ Dĩ Phù, ngón tay rút ra ẩm ướt nộn hoa huyết, đầu ngón tay lòi ra đậm mĩ tê ti.

"Ân....." Hạ Dĩ Phù hừ nhẹ một tiếng, trắng nõn khuôn mặt nhỏ nhắn phiếm tình dục đỏ mặt, cánh môi hé mở, học Như Lan hương vị ngọt ngào hơi thở, làm cho hần cúi đầu, nhiệt tình hôn nắn.

Nàng cũng chủ động đáp lại của hần hôn, hương nhuyễn đầu lưỡi cùng hần cho nhau quấn quanh, kịch liệt hôn làm cho nàng không thể nuốt nước bọt, trong suốt theo khóe miệng hoạt hạ.

"Phù nhi ngoan, ngồi vào ta trên người đến." Liếm duyên hương vị ngọt ngào cái miệng nhỏ nhắn, của hần thanh âm mang theo tình dục khàn khàn, dưới bụng nóng thiết cuồng rầm rĩ tốt đến giải phóng.

Nghe mệnh lệnh của hần, nàng hư nhuyễn ngồi vào hần trên người.

"Đem của ta đai lưng cởi bỏ, cởi quần." Mặc mâu nhìn kinh hoàng hai luồng no đủ, làm cho hần nhìn không được vươn tay, một tay cầm một cái, dùng sức xoa tuyết nộn nhũ thịt.

"Ân....." Hạ Dĩ Phù hừ nhẹ một tiếng, tay nhỏ bé chiếu Hoàng Phủ Tuyết mệnh lệnh, cởi của hần quần, làm cho thô cứng rắn cực đại nhảy đánh mà ra.

Nhìn sung huyết phiếm tử nóng thiết, khuôn mặt nhỏ nhắn càng đỏ.

Nàng biết kia sắp sửa tiến vào của nàng tiểu huyết lý, mà đỉnh kia phiếm cháy nóng bạch dịch, hiện ra hần có bao nhiêu muốn nàng.

"Nhìn đến ta đôi ngươi khát vọng sao?" Đem hai luồng rất tròn nhu một mảnh ứng hồng, bàn tay to mới vừa lòng dòi xuống, giúp đỡ mảnh khảnh mảnh mai.

"Ân....." Hạ Dĩ Phù xấu hổ đến cúi hạ mâu, không dám lại nhìn hướng kia lửa nóng thô dài.

Khả hần cũng không dễ dàng buông tha nàng, nóng thiết để ẩm ướt nóng hoa huyết, thông thả hơn nữa có trật tự ma sát phần nộn cánh hoa thịt, chính là không dễ dàng tiến vào.

"Ngô..... A....." Lại ngửa lại ma cảm giác tra tấn nàng, làm cho nàng chưa đủ hừ nhẹ.

"Muốn ta sao? Muốn trong lời nói liền mở miệng cầu ta." Ôm lấy môi, hần chịu đựng tưởng hung hăng vui vào nàng trong cơ thể dục vọng, tà khí nói xong.

Sung thô dài sớm bị hoa dịch tẩm ẩm ướt lâm, lại vẫn không tiến vào, cận ma làm mãi cảm hoa khâu.

"Ân..... Ta muốn....." Hạ Dĩ Phù bị đầu xuân tâm nhộn nhạo, nhìn không được lác mông, di động tới tuyết đồn, chưa đủ hừ nhẹ.

"Muốn cái gì?" Hần muốn nàng nói ra tối đậm đăng trong lời nói, nóng thiết hương hoa huyết nhẹ xâm nhập một chút, lại lập tức rời khỏi đến.

Loại này lạt mềm buộc chặt thủ pháp, làm cho sớm bị dục vọng tra tấn khó nhìn Hạ Dĩ Phù gấp đến độ thiếu chút nữa khóc đi ra.

"Cầu ngươi tiến vào..... Ta nghĩ muốn ngươi tiến vào tiểu huyết....." Song chường gắt gao vây quanh của hần cổ, cái miệng nhỏ nhắn dật ra đậm lăng lòi nói.

"Muốn ta đi vào trong lời nói liền chính mình động." Hần bắt lấy tay nàng, làm cho nàng cảm của hần nóng thiết.

"Ồ....." Cắn môi, nàng nắm nóng nhân cực đại, làm cho nóng thiết đỉnh để hoa huyết, khê nâng đứng dậy từ, lại chậm rãi đi xuống tọa.

Theo của nàng động tác, nóng thiết chậm rãi tách ra ẩm ướt lâm cánh hoa thịt, đồng thời tuyết trắng cái mông cũng tự nhiên sau này thẳng tiến một ít.

Nóng thiết theo của nàng động tác phốc xích một tiếng chính căn nhập vào hoa huyết, mà ngồi ở hần trên người tư thế, làm cho nóng thiết đi vào càng sâu, áp bách tối nộn kia một miếng thịt vách tường.

"A!" Hạ Dĩ Phù nhìn không được tiêm hô lên thanh.

Hào chống đỡ hảo trường một trận mãnh liệt khoái cảm kích thích thân thể của nàng, hương vị ngọt ngào hoa dịch giống hồng thủy tràn ra bàn khuynh tiết mà ra.

Hần vừa tiến vào, vừa xong đạt cao trào mà mãi cảm tiểu huyết lại một lần tràn ra, co rút ra cực hạn khoái hoạt.

Hoàng Phủ Tuyết nhìn không được nở nụ cười. "Thực lăng! Mới như vậy liền lại cao triều."

"Ân....." Hạ Dĩ Phù hư nhuyễn ghé vào Hoàng Phủ Tuyết trên người, mềm nhũn sử không ra khí lực.

"Đáng thương Phù nhi, bắt quá ta còn không thỏa mãn đâu!" Hoàng Phủ Tuyết tà cười, đứng dậy đem Hạ Dĩ Phù đặt ở dưới thân, làm cho của nàng chân hoàn ở hần trên lưng, nóng thiết vẫn không rời đi quá nhanh trất hoa huyết.

Theo của hắn động tác, dừng đạo bị ma sát, làm cho nàng ngâm nga ra kiều nry thanh âm.

Bàn tay to khỏe nhanh nàng mảnh khảnh mảnh mai, hắn di động trách cánh tay, nóng thiết vì rời khỏi nộn huyết; Ở lui tới tới ngoại chỗ khi, vừa ngoan ngoan một cái dùng sức đảo nhập.

"A!" Hắn đi vào sâu quá, tay nàng chỉ chịu không nổi rơi vào của hắn lưng, trong óc một trận choáng váng huyền.

"Thực nhanh, Phù nhi, ngươi đem ta hấp hảo nhanh, thật là thoải mái....." Hắn dùng lực trứu đưa, mỗi một cái tiến vào đều va chạm mềm mại hoa tâm.

"A..... Ân a....."

Côi hồng thân thể mềm mại phối hợp của hắn tiến lên, kịch liệt vận vẹo thất lưng mông, đón ý nói đùa hắn thâm mãnh mẽ va chạm, bị hắn giáo ra tư tư tiếng nước.

Ở của nàng dâm lãng tiếng kêu trung, hắn càng dùng sức thẳng lưng đụng phải nhanh trất dừng đạo, theo của hắn trứu đưa, mẫn cảm nữ tiem cũng đi theo cọ xát của hắn trong ngực.

Ngẫu nhiên, hai người nữ tiem lẫn nhau ma sát, rước lấy từng trận tê dại cảm, kích thích như hòa bàn dục vọng, làm cho hắn đảo biến thành càng dùng sức.

"Ân a..... Tuyệt..... Ân....." Nàng cuồng loạn kêu tên của hắn, đầu ngón tay ở hắn sau lưng họa ra từng đạo kích tình dấu vết.

Ba ba phát thanh hỗn hợp nóng thiết giáo làm ra tư tư tiếng nước, lang thang kích thích nàng, trong óc sớm trống rỗng, chỉ có thể chìm đắm trong nồng đậm kích tình lý.

"Ân..... Thoải mái sao? Phù nhi....." Hắn gầm nhẹ, bàn tay to càng đem của nàng hai chân khúc khởi thiếp áp đến no đủ bộ ngực thượng, làm cho của nàng hạ thể cao cao nhếch lên.

Thô to nóng thiết theo nộn huyết lý sáp đi vào, chinh căn nhập vào nhanh trất dừng đạo, rất động nhanh thật thất lưng mông, không ngừng đảo làm thấm ướt hoa huyết.

"À không....." Này động tác làm cho hắn đi vào càng sâu, hoa vách tường không được run rẩy co rút lại, mảnh mai thân mình rốt cuộc chịu không nổi nhiều lắm cho, nổi lên từng trận toan ma.

"Không được..... Hảo ma a....." Nàng cắn cánh môi tề hô, hoa dừng không được co rút lại, đem không ngừng trứu đưa nóng thiết hấp càng nhanh.

Cực hạn khoái cảm tăng thêm co rút tốc độ, ẩm áp hoa dịch không được lưu tiết, theo nhất ba ba run rẩy, đánh sâu vào trứu đưa nóng thiết.

"Ân a....." Hoàng Phủ Tuyệt đi theo phát ra một tiếng gầm nhẹ.

Âm ướt nóng hoa dịch đánh sâu vào nóng thiết, làm cho của hắn nam tính cảm thấy một trận tê dại, cảm thụ được nộn vách tường co rút lại hút cực đại, làm cho hắn nhanh hơn tốc trứu đưa.

Ngay tại cuối cùng một lần thật sâu đảo hợp thời, bạo trưởng nóng thiết đỉnh bắn ra nóng rực bạch dịch, nhất cỗ não quán tiến âm ướt lâm tiểu huyết, hỗn hợp hoa dịch, tán ra dâm nữ mùi.....

"Tuyển thân yến" Sau, Hạ Dĩ Phù bị bắt hồi Hạ gia trang, nàng cùng Hoàng Phủ Tuyệt hôn ước vẫn đang tồn tại, không có hủy bỏ.

Nhưng là Hạ Dĩ Phù vẫn đang không thể nào cam tâm, thậm chí thăm mắng chính mình như thế nào như vậy không không chịu thua kém, còn xấu hổ đến cùng hắn ở ven hồ làm kia sự kiện.....

Nghĩ đến đêm đó kích tình, nàng nhịn không được ảo não rên rỉ. Làm sao có thể kháng cự hắn không được, lại lại bị ăn làm mất tấn đâu?

Tóm lại, nàng chính là không cần như vậy dễ dàng gả cho hắn!

Bởi vì..... Nàng còn không biết hắn đối nàng là cái gì tâm tình, nếu là chỉ có nàng đơn phương thích hắn, kia không phải thực đáng thương sao?

Cho nên nàng hay là muốn trốn!

Thừa dịp đêm khuya, Hạ Dĩ Phù lén lút đi vào hậu viện, ngẩng đầu nhìn nhà mình tường, quyết định đi tường lại rồi nhà.

Khoảng cách hôn kỳ chỉ còn ba ngày, theo sau khi trở về nàng đã bị phòng thủ thật sự nghiêm mật, thật vất vả mới cơ hội, không trốn sao đi?

Giờ lên cánh môi, kéo hảo váy bị, đang lúc muốn đi tường khi.....

"Phù nhi, ngươi muốn đi đâu?"

"A, cha?!" Quay đầu nhìn đến a cha, Hạ Dĩ Phù xấu hổ. "Không, không có nha! Ta chỉ là đi ra ngắm trăng."

Nàng ha ha cười, tùy tiện tìm cái lấy cớ.

"Phải không?" Hạ lão gia nhìn nữ nhi liếc mắt một cái, dường như nàng mười bảy năm, nàng suy nghĩ gì, thân là thân cha hẳn hội không biết sao?

"Ngươi nha! Thực sự như vậy không nghĩ gả cho Tuyết nhi sao?"

Cha trong lời nói làm cho Hạ Dĩ Phù sùng sốt, Nột nột cắn môi, nói không nên lời nói.

Nàng cũng không phải thật không nghĩ gả cho Hoàng Phủ Tuyết, nàng chính là giận dữ, đơn thuần tưởng phản kháng, không nghĩ làm cho Hoàng Phủ Tuyết dễ dàng như nguyện.

Hơn nữa, ở không hiểu của hẳn tâm khi gả cho hẳn, nàng mới không cần!

"Ngươi muốn thực sự như vậy không nghĩ gả cho Tuyết nhi trong lời nói, a cha có thể đem hôn sự hủy bỏ, không có quan hệ." Nhìn nữ nhi, hạ lão gia tràn đầy đau sùng.

"Cha....." Không nghĩ tới a cha sẽ nói loại này nói, Hạ Dĩ Phù lại ngây ngẩn cả người. "Nhưng là cha ngươi không phải vẫn muốn ta gả cho Hoàng Phủ Tuyết sao?"

"Hài tử ngốc!" Hạ lão gia nở nụ cười. "Đó là bởi vì Tuyết nhi là hảo hài tử, cha tin tưởng ngươi gả cho hẳn nhất định sẽ hạnh phúc."

"Mới là lạ! Hẳn tuyết không hảo!" Bịu môi, Hạ Dĩ Phù nói thầm.

"Nga? Làm sao không tốt?" Hạ lão gia thủ vị nhìn nữ nhi.

"Hắn đối Phù nhi rất xấu, thường chọc Phù nhi tức giận, tuyết không giống mặt ngoài như vậy ôn nhu, kia đều là giả, hẳn chỉ biết khi dễ ta mà thôi."

Nữ nhi oán giận làm cho hạ lão gia ha ha nở nụ cười.

"Cha, ngươi cười cái gì nha?" Chán ghét, nàng nói thật a cha lại không tin, luôn như vậy!

"Ngươi nha! Thật là bị Tuyết nhi làm hư, mới có thể thấy không rõ hết thấy." Người sáng suốt đều nhìn ra được đến, Hoàng Phủ Tuyết một lòng toàn hệ ở trên người nàng, chỉ có hẳn này ngốc nữ nhi chậm chạp thấy không rõ.

"Hắn nào có sùng ta?" Hạ Dĩ Phù không phục. "Hắn rõ ràng đều ở khi dễ ta, chỉ có ở các ngươi trước mặt, hẳn mới có thể rất tốt với ta." Làm ra vẻ!

"Phù nhi, từ nhỏ đến lớn chỉ cần ngươi hướng Tuyết nhi mở miệng muốn gì đó, hẳn từng cự tuyệt quá sao?" Hạ lão gia cười khinh hời.

Hạ Dĩ Phù sùng sốt một chút. Không có, chỉ cần nàng hướng hẳn mở miệng muốn này nọ, hẳn đều đã đưa cho nàng.

"Còn có, làm ngươi sinh bệnh khi, khẩn trương nhất là ai? Luôn luôn tại ngươi bên người coi chừng là ai?" Hạ lão gia lại hỏi.

Là Hoàng Phủ Tuyết!

Mỗi khi nàng sinh bệnh khi, luôn hẳn bồi ở bên người nàng, nói chuyện dỗ nàng, muốn nàng ngoan ngoãn uống được, khi đó hẳn hảo ôn nhu hảo ôn nhu, tổng làm cho nàng kháng cự không được.....

"Còn có nha! Mới trước đây ngươi bị bên ngoài tiểu hài tử khi dễ khi, luôn ai giúp ngươi hết giận?"

Giống nhau là Hoàng Phủ Tuyết!

Từ nhỏ đến lớn, đều là hẳn bảo hộ nàng, không cho nàng chịu một tia thương tổn.

Cắn môi, Hạ Dĩ Phù nói không ra lời, khả lại không cam lòng. "Nhưng là, hẳn đi thanh lâu nha! Hẳn nữ nhân thật nhiều thật nhiều, cho dù cùng ta đính việc hôn nhân, vẫn là cùng nữ nhân khác hôn môi."

Việc này nàng nhớ rõ rất rõ ràng, vĩnh viễn sẽ không quên.

"Hài tử ngốc, Tuyết nhi chính là đi chỗ đó đàm sinh ý, hơn nữa việc này hẳn cũng theo ta giải thích qua." Hạ lão gia nhất nhất nói ra từ đầu đến cuối.

Nghe xong cha trong lời nói, Hạ Dĩ Phù sanh mắt to. Nguyên lai là nàng hiểu lầm hẳn, hẳn cũng là bị thiết kế, khả nàng cũng không nghe hẳn giải thích, không phân tốt xấu định hẳn tội.....

Nhìn không được, Hạ Dĩ Phù áy náy.

"Đã hiểu đi?" Gặp nữ nhi bừng tỉnh đại ngộ, hạ lão gia lắc đầu nở nụ cười. "Phù nhi, ngươi là cha hiểu rõ nhất nữ nhi, cha cũng không cảm thấy ngươi so

ra kém gì nam nhân, thậm chí bởi vì có người, làm cho cha cảm thấy thực kiêu ngạo."

"Cha....." Cha thân trong lời nói làm cho nàng trừng lớn mắt, có điểm thất thố.

"Ta nghe Tuyệt nhi nói, người vẫn cho rằng ta thật đáng tiếc người không phải nam thừa nhỏ, đúng vậy, cha là có quá tiếc nuối, nhưng là cha cũng hiểu được người tuyệt không bại bởi nam nhân, nếu có thể lại lựa chọn, cha giống nhau muốn người này nữ nhi, mà không cần con!"

"Cha....." Hạ Dĩ Phù hốc mắt đỏ, đã bị a cha khẳng định, vẫn là nàng lâu dài tới nay sở hy vọng.

"Hài tử ngốc!" Hạ lão gia thân thủ khinh nhu đầu nàng, "Người nha! Chính là yêu miền man suy nghĩ, nếu không Tuyệt nhi theo ta nói, ta đều còn không biết người nhưng lại nghĩ như vậy."

"Hoàng Phủ Tuyệt hân....." Cẩn mòi, nàng không nghĩ tới hân hội cùng a cha nói này.

"Người không biết, hân tới tìm ta đàm khi, đối người vừa ý đâu!" Nghĩ đến khi đó đối thoại, hạ lão gia vừa cười.

Đem nữ nhi phó thác cấp Hoàng Phủ Tuyệt, hân thực yên tâm.

"Đau lòng?" Hạ Dĩ Phù nháy mắt mấy cái, kinh ngạc lại không tin.

"Là nha! Tuyệt nhi thích người đã lâu, từ lúc người vẫn là trẻ mới sinh khi, người hân trong lòng bảo!" Hạ lão gia ôn nhu nói xong.

"Gạt người!" Làm sao có thể?

"Không tin, phải đi hỏi Tuyệt nhi đi!" Hạ lão gia ha ha cười khê. "Hơn nữa, người cũng thực thích Tuyệt nhi không phải sao?" Hân sớm đem nữ nhi tâm tư nhìn xem nhất thanh nhị sở.

"Cha!" Hạ Dĩ Phù đỏ mặt, dùng sức dậm chân. "Ta mới không có thai hoan hân đâu!"

"Là là là." Hạ lão gia lắc đầu bật cười. "Có nghi vấn phải đi hỏi, cha dạy dỗ nữ nhi cũng không phải là rùa đen rút đầu, chỉ biết trốn tránh."

Nói xong, vỗ vỗ nữ nhi đầu, hân liền rời đi.

Nhìn a cha rời đi, Hạ Dĩ Phù một mình một người đứng ở hậu viện.

Cha nói Hoàng Phủ Tuyệt thích nàng?

Là thật sao?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Chương 3.7

Hôm nay là Hoàng Phủ gia cùng hạ gia làm việc vui ngày, hai nhà đều là một mảnh náo nhiệt, nhuộm đầm nồng đậm không khí vui mừng.

Hạ Dĩ Phù ngoan ngoãn thương kiều hoa, mặc gả y, đội mũ phượng, nhu thuận đã bá thiên địa, cuối cùng bị đưa vào tân phòng.

Khả mới tiến tân phòng, của nàng nhu thuận liền toàn tiêu thất, đuổi ra thủ, liền chính mình xóc màu đỏ hỉ khăn.

"A! Cô nương! Người như thế nào chính mình hiến hỉ khăn? Đây cho lễ không hợp nha!" Một bên người săn sóc dâu khăn trương tra hô.

"Không quan hệ, này mũ phượng hảo trọng, mang ta thật là khó chịu!" Hạ Dĩ Phù lấy tay thiên phong, không để ý người săn sóc dâu khăn trương, vẫn đang về mặt vô vị.

"Nhưng là....." Người săn sóc dâu vẫn tưởng nhắc đi nhắc lại.

"Không quan hệ, dù sao ta cũng không nghĩ đến tân nương từ hội ngoan ngoãn chờ ta hiến đầu cái." Hoàng Phủ Tuyệt bước vào tân phòng, thần thái tuấn đạt, mang theo tao nhã tuấn lãng phong thái.

Vẫn lui trong phòng lấy nhân, Hoàng Phủ Tuyệt thú vị đánh giá Hạ Dĩ Phù.

"Nhìn cái gì vậy!" Hạ Dĩ Phù lờm hẩn một cái, trong lòng không hiểu có điểm xấu hổ, nàng thật đúng là cùng hẩn thành thân, thành của hẩn thê tử.

Cảm giác..... Có điểm kỳ quái.

"Ta còn nghĩ đến ngươi lại hội đào hôn, không nghĩ tới lại ra ngoài ta ngoài ý liệu, hôm nay ngươi hảo ngoan, cứ như vậy gả cho ta."

Có thể lấy được nàng, Hoàng Phủ Tuyết đương nhiên cao hứng, khả lại cảm thấy có điểm không thích hợp, y hẩn đối của nàng hiểu biết, phản kháng hẩn là của nàng hứng thú, khả hôm nay lại như vậy ngoan, có điểm quý dị.

"Bởi vì ta đã biết một sự kiện." Giơ lên tươi cười, Hạ Dĩ Phù cười đến có điểm tắc, có điểm đắc ý, như là nắm giữ trụ cái gì.

"Chuyện gì?" Hoàng Phủ Tuyết nhíu mày, không dấu tò mò.

Hạ Dĩ Phù tắc tắc nhìn hẩn. "Nghe nói ngươi thích ta thật lâu?"

Lời của nàng làm cho hẩn sững sốt, nhất thời tiếp không được nói.

"Hơn nữa, vẫn là theo ta trẻ mới sinh thời kì liền thích thượng ta." Nàng ôm lấy môi, thấy hẩn ngốc thất thần, cười đến càng vui vẻ.

Lần đầu tiên thấy hẩn giống cái ngốc tử giống như ngốc lãng, cảm giác hảo thú vị, cũng càng làm cho nàng khẳng định a cha trong lời nói, nguyên lai a cha không có lừa nàng, Hoàng Phủ Tuyết hảo giống thực sự thích nàng thật lâu nha!

"Ngươi..... Ngươi như thế nào đột nhiên....." Hoàng Phủ Tuyết xấu hổ nhìn Hạ Dĩ Phù, lần đầu tiên nói không ra lời, chỉ có thể ngốc ở đương trường.

Hẩn vẫn không đối nàng nói qua thích chờ chờ, thân là nam nhân, loại này nói thật sự khó mà nói xuất khẩu, dù sao hẩn hội đau nàng, sủng nàng là được, lấy hành động chứng minh có vẻ trọng yếu.

Nhưng là hiện tại nàng lại nói thẳng nói ra, làm cho hẩn nhất thời không biết nên như thế nào phản ứng.

"Hi! Ngươi có vẻ mặt đỏ nha!" Hạ Dĩ Phù thú vị nhìn Hoàng Phủ Tuyết, khinh nháy mắt, nhện không được cất tiếng cười to.

"Ta..... Ách....." Hoàng Phủ Tuyết nói không ra lời, có điểm thẹn quá thành giận, thô thanh gầm nhẹ: "Tốt lắm! Đừng cười!"

Thấy hẩn giận, Hạ Dĩ Phù cười đến càng vui vẻ. "Ha! Ta lần đầu tiên cảm thấy ngươi như vậy đáng yêu nha! Thực sự hảo tân kỳ nga!"

Đáng yêu? Đây hình dung từ làm cho Hoàng Phủ Tuyết nhíu mày, không thể nhận, nhưng là lại đối nàng không có cách, chỉ có thể bắt đắc dĩ lắc đầu. Quên đi, tùy nàng cười đi, ai dạy hẩn chính là đưa tại nàng trong tay?

"Như thế nào? Ngươi chính là bởi vì biết ta thích ngươi thật lâu, mới không trốn hôn?" Dù sao đều bị nói ra, Hoàng Phủ Tuyết cũng bất cứ giá nào, thừa nhận!

"Là nha!" Hạ Dĩ Phù cười khê, gật gật đầu.

"Vì sao?" Lời của nàng khơi mào của hẩn hứng thú, khoe môi khinh câu. "Của ta thích đối ngươi mà nói rất trọng yếu sao?"

"Đương nhiên trọng yếu!" Nàng đứng dậy chậm rãi đi hướng hẩn, thân thể mềm mại ôn nhu tiến sát hẩn trong lòng. "Bởi vì ta cũng thực thích ngươi."

Lần đầu tiên, nàng không hề đối hẩn nói chán ghét, mà là thích.

Lời của nàng làm cho hẩn phóng như con ngươi đen, thân thủ ôm lấy nàng.

"Đã lâu không có nghe đến ngươi nói thích ta." Mới trước đây nàng, hảo yêu triền hẩn, luôn nói thích hẩn, thẳng đến nàng chán ghét hẩn khi, hẩn sẽ thấy cũng chưa từng nghe qua nàng nói như vậy.

"Kỳ thật ta vẫn thực thích ngươi." Cẩn môi, Hạ Dĩ Phù nhẹ giọng nói xong: "Chính là ta không nghĩ thừa nhận, mới có thể vẫn nói chán ghét, nhưng là kỳ thật của ta chán ghét chính là thích, bất quá ngay cả ta chính mình cũng không phát hiện là được!"

Nàng ngây thơ cười, ngọt lúm đồng tiền làm cho người ta đi không ra ánh mắt.

"Kỳ thật ta cũng không phải thực sự không nghĩ gả cho ngươi, chính là vẫn sờ không hiểu của ngươi tâm, không biết ngươi đối ta là có phải có thích, ta mới có thể phản kháng."

"Phải không?" Hoàng Phủ Tuyết nhẹ giọng nhất hừ. "Ta còn nghĩ đến phản kháng ta là ngươi hứng thú đâu!"

Hạ Dĩ Phù nhẹ thở phán lười. "Ai giáo ngươi yêu chọc ta tức giận, ta mới có thể như vậy tưởng phản kháng ngươi nha!"

Nói ngắn lại, sai đều là hẩn!

Thấy nàng đem sai toàn đổ lên hân trên người, Hoàng Phủ Tuyết nhìn không được lắc đầu. "Ngươi nha! Chính là yêu biện, cái gì đều có lấy cớ." Cổ tình hân chính là yêu thượng như vậy nàng.

"Nhưng là, ngươi chính là yêu như vậy ta nha!" Mặt nhăn mặt nhăn tiểu mũi, Hạ Dĩ Phù về mặt đắc ý, không nghĩ đến đã biết dạng có cái gì không tốt.

"Là là là!" Hoàng Phủ Tuyết lại lắc đầu, lấy nàng không có cách, thấy nàng đáng yêu bộ dáng, nhìn không được cúi đầu tưởng hôn nàng.

"Đợi chút!" Phát hiện của hân ý đồ, Hạ Dĩ Phù chạy nhanh che cái miệng của hân, không cho hân thân nàng.

Hoàng Phủ Tuyết nhũ mào, mắt hững của nàng cự tuyệt.

"Chúng ta còn không có uống chén rượu giao bôi nha!" Thùng thùng thùng chạy đến trước bàn, Hạ Dĩ Phù ngã hai chén rượu, đưa một ly cho hân.

Hoàng Phủ Tuyết cũng không cự tuyệt, thuận của nàng ý, uống xong rồi rượu giao bôi. "Như vậy được rồi đi?"

"Đương nhiên!" Hạ Dĩ Phù vui vẻ nở nụ cười, cười đến ánh mắt đều nhanh mị đi lên.

Mẫn cảm phát hiện của nàng tươi cười không đúng, Hoàng Phủ Tuyết biến sắc, "Ngươi....." Lời còn chưa dứt, hân đột nhiên cảm thấy đầu thật choáng váng, hơn nữa nóng quá.....

Gặp được hiệu phát tác, Hạ Dĩ Phù cười đến càng vui vẻ.

"Ngươi cho là chỉ có ngươi có thể kê đơn sao?" Nàng giả dối nở nụ cười. "Nói cho ngươi, không phải chỉ có ngươi hội ghi hận, ta so với ngươi càng hội ghi hận!"

Hừ! Nàng cũng không tin đái không cơ hội trả thù hân!

Hoàng Phủ Tuyết nhìn không được cười khổ, hân chỉ biết nàng sẽ không thực sự như vậy nghe lời, là hân sơ suất quá.

"Được rồi! Ngươi muốn làm thôi?" Đá đầu, hân chống cự lại mất hoa.

"Này thôi....." Hạ Dĩ Phù nghiêng đầu suy nghĩ một chút, tà khí chợt lóe mà qua. "Này đêm động phòng hoa chúc ngươi liền một mình một người quá đi! Về phần ta, không cùng ngươi!"

Nói xong, nàng đối hân phẫn cái mặt quý, cười rồi đi.

"Hạ Dĩ Phù!" Hoàng Phủ Tuyết gầm nhẹ, cảm thấy một cỗ nhiệt khí theo dưới bụng nhanh chóng dâng lên, cháy sạch thực vương.

Đáng chết! Nàng hạ được quá nặng!

"Hạ, lấy, phù!"

Nàng nghĩ đến nàng có thể được sinh sao? Hân dùng nội lực ép kê đơn tính, rất nhanh ra bên ngoài hướng, biện tử cũng muốn bắt được nàng!

Dám đối với hân kê đơn? Nàng phải phụ trách đập tất lừa!

Hân thề, hân tuyệt đối hội bắt được nàng, cùng nàng ở trên giường hảo thượng ba ngày ba đêm, làm cho nàng không xuống giường được!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Nô Của Bá Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.